In fine a treia cauză a conflictelor ascunse dintre Anglia şi Statele Unite o constituie exploatările petrolifere din Malaezia. De data aceasta ambele puteri imperialiste au aceleaşi interese, deoarece acest petrol alimentează flotele de război şi comerciale respective aflate în acel colţ de lume.

Statele Unite văd momentan un avantaj în războiul pentru independenţă al malaezilor, deoarece în felul acesta poziţia Marei Britanii în insule este slăbită. Ei sprijină represaliile oricât de sângeroase ale forţelor de ocupaţie britanice—pe de altă parte — deoarece au ferma intenţie ca să ia locul englezilor la momentul oportun. Consecvente cu linia sinuoasă a politicii imperialiste, America furnizează pe de o parte arme forţelor engleze locale (o afacere americană ca oricare alta), iar pe de altă parte ajută pe luptătorii din junglă prin agenţi mascaţi să continue rezistenţa.

Proectele americane par însă de data aceasta să fie contrazise de realitate. Malaezii nu mai sunt dispuşi să se lase exploataţi ca până acum. Mişcarea pentru independenţă a grupat toate forţele progresiste ale ţării şi recent s'a produs fuziunea partidelor socialist şi comunist malaezian.

„Specialiştii" puterilor imperialiste în chestiunile Extremului Orient sunt în agitaţie. Autorităţile coloniale franceze, olandeze şi americane au început intense consultări cu d. Malcolm Mac Donald, comisarul general britanic pentru Asia răsăriteană şi cu adjunctul acestuia mister Scrivener, pentru a se ajunge la o sincronizare a acţiunii forţelor imperialiste în Malaezia. Rezultatul acestor întrevederi nu este încă cunoscut.

Până una alta acţiunea represivă a forţelor britanice, sprijinite de funcţionarii englezi şi americani ai minelor şi tuturor celorlalte exploatări, continuă cu cruzime. Din toate colţurile imperiului britanic au fost aduşi „specialişti" în vânătoarea de oameni. Astfel corpul special poliţienesc din Palestina a fost adus cu avioanele în Malaezia spre a participa la acţiunea de represiune, iar din Borneo au fost aduşi indigenii cunoscuţi sub porecla „tăetorii de capete", spre a participa la urmărirea luptătorilor progresişti malaezieni.

Caracteristic pentru mentalitatea britanică este faptul că puţin după intrarea în acţiune a „tăetorilor de capete", ziarul londonez „Daily Mail" publica un articol prin care felicita guvernul pentru „fericita" idee pe care a avut-o, subliniind cu entuziasm că noile forţe britanice utilizează în luptă „săgeţi otrăvitoare".

Un aspect elocvent al civilizaţiei imperialiste...

Dar nici corpul special poliţienesc britanic, nici tăetorii de capete din Borneo, nu vor putea opri în loc mersul logic al evenimentelor. Indigenii aflaţi încă în slujba forţelor de ocupaţie evadează zilnic în număr tot mai mare, ducându-se să îngroaşe rândurile luptătorilor pentru independenţă. Zi de zi armata de eliberare malaeziană îşi extinde spaţiul de control, mai ales în regiunea Kuala Lumpur. In toate satele şi oraşele unde până acum domnea cravaşa şi pistolul colonistului, poporul organizează rezistenţa iar mărfurile britanice şi americane sunt boicotate.

Pentru toate popoarele împilate colonialismul apare astăzi cu adevărata lui faţă hâdă, sub aspectul său cel mai odios: sclavia!

M. VESPREMIE

Mercenari din alte colţuri ale imperiului colonial sunt aduşi spre a lupta împotriva armatei populare malaeziene

Nu este o scenă dintr'un film cu gangsteri, ci o consfătuire a funcţionarilor britanici şi a acoliţilor lor

SOARTA NEGRESEI LOLA

(Urmare din pag. 7)

bombăni tânărul locotenent.

— Armean nenorocit! reluă o altă voce. Vrei să te arunce şi pe tine împreună cu negresa? Asta te va învăţa să iei apărarea negrilor!

Cu o lovitură brutală, călătorul care intervenise fu înhăţat şi împins înainte, în vreme ce un alt militar deschise fereastra şi strigă:

„E gata tot, daţi-i drumul!"

— Lasă prostiile Max, ai uitat că-i străin, interveni caporalul şi trăgând pe armean spre el, îi şopti la ureche;

— Stai liniştit! încă un cuvânt şi te vor arunca pe fereastră fără nici un risc pentru ei. Nu cunoşti moravurile americanilor din regiunea de Sud...

Tampoanele se ciocniră gemând. Un şoc şi trenul se opri.

Locotenentul şi amicii săi, împinseră femeia afară. Prin portiera rămasă deschisă, lumina turbure cădea pe biata ei siluetă. O auzirăm murmurând:

— Jim, oh! Jim... n'am să ajung la timp să te mai pot vedea.

Călătorul se ridică, dădu în lături pe locotenent şi punând piciorul pe treptele scării, sări în noapte. Cei din tren, strigară după dânsul câteva fraze cinice. Intre acestea, el recunoscu vocea locotenentului.

— Ia spune armeanule, n'ai înebunit subit?... Sau eşti şi tu negru?

Ii răspunse:

— Nu, eu sunt armean, dar sunt om. Voi însă, voi sunteţi nişte bestii cu chip de om!

Cu mâna pe tocul revolverului, locotenentul era pe punctul de a coborî şi el, dar trenul se puse în mişcare. Prin fereastra deschisă, cineva aruncă pălăria negresei, urmată imediat de valiză... fereastra se închise în mijlocul unui hohot de râs, iar vagonul cu totul se pierdu în noapte; soldaţii intonau un cântec duios, în care era vorba de rămasul bun ce şi-l ia un soldat dela bătrânii săi părinţi şi dela tânăra sa soţie.,.

Trenul cu luminile lui se pierdu cu totul după o cotitură. Liniştea adâncă se lăsă ca o mângâiere, iar freamătul frunzelor din arborii seculari, se amesteca cu plânsetul amar al femeii.

Trad. de OCTAVIAN CORTEA

BIBLIOGRAFIE

In editura de Stat au apărut următoarele cărţi noi:

„Razna prin patru continente" de **Egon Erwin Kisch**, un volum de reportagii dinamice, scrise la faţa locului, în patru continente, în care stilul concis dotat cu o rară putere sugestivă a „reporterului frenetic" ne transportă pentru o clipă, peste distanţe de mii de kilometri, la locul şi în împrejurările întâmplărilor descrise.

„Bălceştii" de **Dumitru Corbea**, o interesantă lucrare dramatică în care este evocată viaţa marelui luptător Nicolae Bălcescu în jurul anului 1848.

„Despre teoria războiului" de dl. General major **Walter Roman**. Un interesant studiu de teorie militară scris în lumina învăţăturii marxist-leniniste, în care autorul analizând critic teoriile idealiste despre războiu dovedeşte netemeinicia ştiinţifică a acestora şi le opune teoria materialistă istorică, singura valabilă pentrucă este singura necontenit verificată de viaţă.

„Primul ajutor" de **Dr. Th. Firică** şi **Dl. Gh. Călin.** O broşură de popularizare a medicinei, în care cititorii pot găsi sfaturi din cele mai practice pentru îngrijirea lor medicală.

„Asigurările sociale în U. R. S. S." de **Dr. Paul Pruteanu.** In Uniunea Sovietelor Asigurările Sociale constituie o pârghie importantă de ridicare a condiţiilor de viaţă ale muncitorilor, dar ele au şi un rost bine stabilit în ridicarea productivităţii muncii.

„Les reflexes conditionnels" un studiu ştiinţific semnat de dl. **Dr. A. Kreindler** şi care conţine o expunere succintă a legilor de formare a reflexelor condiţionale şi o prezentare a domeniului de aplicare a acestora la omul adult şi la copii.

BILETE DE CINEMATOGRAF CU 50% REDUCERE

In dorinţa de a fi cât mai pe placul cititorilor, revista noastră a obţinut la principalele cinematografe din Capitală şi din ţară, bilete cu 50% reducere. Ca atare în cinematografele mai jos enumerate, vor putea intra la spectacole două persoane pe un singur bilet. Cititorii noştri vor detaşa biletul special din revistă, şi-l vor prezenta la cassa cinematografului respectiv.

LISTA CINEMATOGRAFELOR ŞI PROGRAMELE FILMELOR

BUCUREŞTI :
Cinema Ritz: *Căsătorie în umbră*
„ Trianon: *Căsătorie în umbră*
„ Izbânda: „
„ American: *Spre cer*
„ Volga: *Lacrimi de artist*
„ Volta: *Cântecul dreptăţii*
„ Odeon: *Căsătorie în umbră*

CRAIOVA :
Cinema Rio: *Balada Siberiei*
„ Select: *Tainele mării*

CONSTANŢA:
Cinema Progres: *Balada Siberiei*

BRAŞOV :
Cinema Rodina: *Căsătorie în umbră*

FOCŞANI :
Cinema Scala: *Cenuşăreasa*

BACĂU :
Cinema Fantasio: *Aşteaptă-mă*
„ Mărăşti: *Avantgarda de sacrificiu*

IAŞI :
Cinema Sidoly: *Balada Siberiei*
„ Phönix: *Insula fără nume*

PLOEŞTI :
Cinema Roxy: *Balada Siberiei*

BARLAD -
Cinema Francez: *Cenuşăreasa*

SIGHIŞOARA:
Cinema Apollo: *Invăţătoarea din Şatrii*

TG. JIU :
Cinema Căldăruşe: *Atacul caravanei*

C. DE ARGEŞ :
Cinema Aro: *Centru înaintaş*

TULCEA :
Cinema Popular: *Nastratin Hogea*

R. DE VEDE:
Cinema Carpaţi: *Liliacul*

REALITATEA ILUSTRATĂ

CUPON CU 50% REDUCERE

VALABIL NUMAI IN SĂPTĂMÂNA DELA
14 X — 20 X 1948

DETAŞAŢI ACEST CUPON ŞI PREZENTAŢI-L LA CASSĂ

JOCURI ★ CONCURSURI ★ DIVERTISMENTE

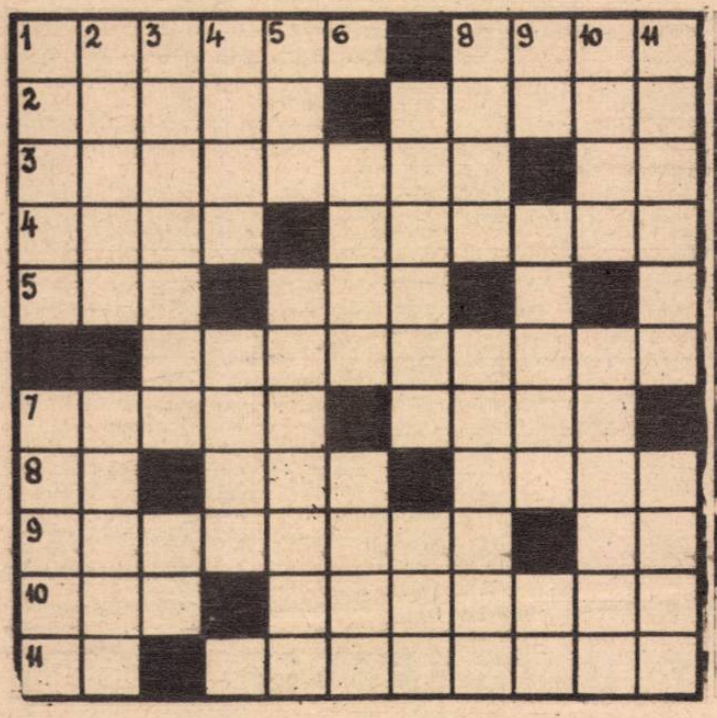

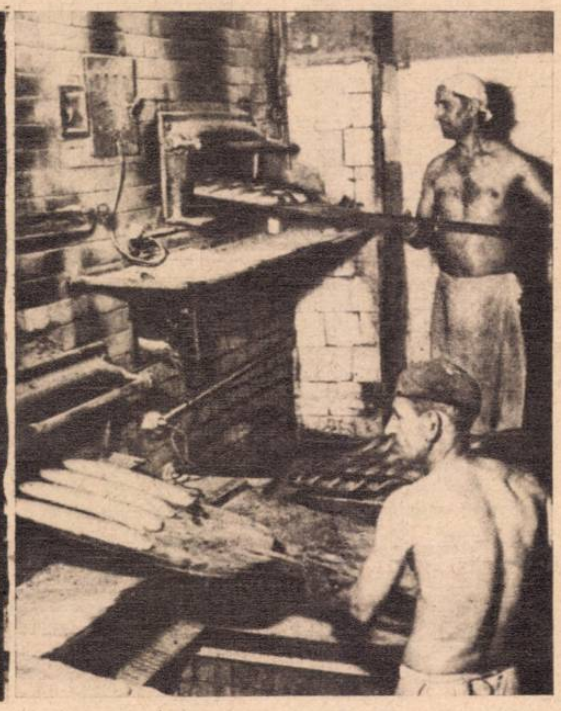

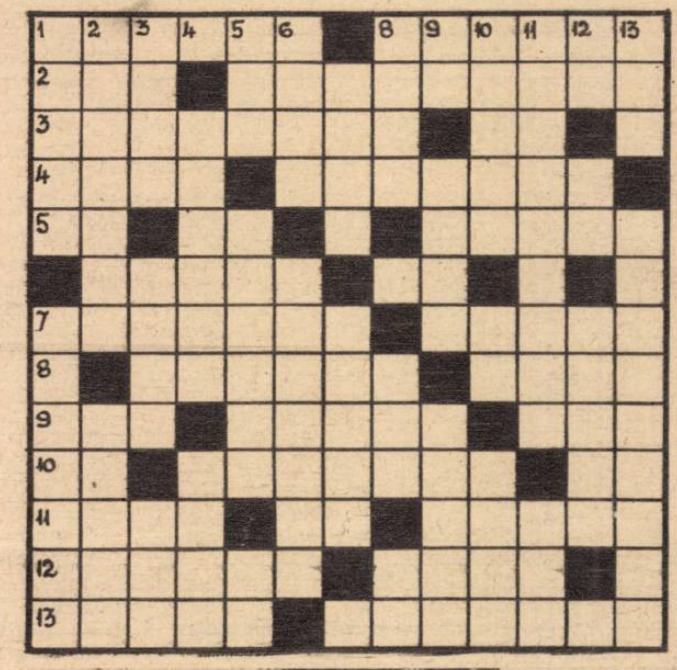

PÂINE PENTRU TOŢI OAMENII MUNCII

ORIZONTAL: 1) Arbore african, al cărui rod se numeşte *pâine de maimuţă*. — Cuptoraş de lut ars în care ţăranca coace pâinea. 2) Pâine binecuvântată. — Aluat de făină cu forme diferite. 3) Fabrici de pâine. — Fluviu siberian. 4) A opri apa care vine la moară, ridicând un zăgaz. — Care e particulară unor popoare. 5) Cabrioletă. — Bârseanu, colaboratoarea revistei noastre. 6) A face parte cuiva. 7) Numele unuia din cei doi muncitori din fotografia alăturată!? — Din nou. 8) Vas de pământ. — Operă de Planquette. — Chem raţele la mâncare. 9) Imbucături de pâine. — Trag cu plugul brazde ca să semăn grâu. 10) Câinii dela brutărie (nu te poţi apropia de ei, că-ţi sfâşie pantalonii!) — Pâine binecuvântată. 11) Vezi 9 orizontal (3) — Atlet Bretagne. — Făină, apă şi sare. 3) Joc cu 31 de cărţi. — Notă muzicală. 4) Mototoli. — De aici pleacă făina la brutărie (pl.) 5) Astfel. Pus în practică. 6) A da din nou apa la moară. — Felie de slănină cu care se îngraşă friptura de iepure. 7) Brutarii de odinioară. — Figură hieraldică. 7) Bani pentru pâine. în afară de simbrie. — Indicatoare de preţuri 9) Inchid uşa pe dinafară. — Pantalonii lui Ion Brutaru — Vezi 11 orizontal. 10) Cantitate da făină. — Se fabrică şi din ea pâine (mold.) 11) A snopi în bătaie. — Nu prea des.

I. V. CHIŢU

TOŢI COPIII DE VÂRSTĂ ŞCOLARĂ, LA ŞCOALĂ!

ORIZONTAL: 1) Prin noua reformă, acest învăţământ a fost lărgit de la 4 la 7 ani şi este gratuit, creindu-se astfel pentru prima oară în istoria ţării noastre posibilitatea reală pentru fiii de muncitori şi ţărani de a pătrunde în şcolile de toate gradele. 2) Am avut 287, dar nicio şcoală cooperatistă, pe când acum, numai anul acesta se vor deschide peste 3.000 de şcoli pedagogice, tehnice de diferite categorii, etc. — Notă muzicală. 3) Pronume. — Ochiu de lanţ. 4) Ministrul Învăţământului Public, care dând lămuriri în vederea aplicării legii pentru reforma învăţământului, spunea că ea va juca un rol de frunte în ridicarea nivelului cultural al poporului nostru şi va ajuta la îndrumarea tineretului ţării noastre pe calea construirii socialismului. 5) Pronume demonstrativ. 6) Simbolul cobaltului. — Materiile pentru învăţarea cărora trebue depus un efort suplimentar. 7) Centralele lor cu sediul în străinătate conduceau la noi o serie de şcoli confesionale, în care se făcea o educaţie antidemocratică şi plină de misticism şi obscurantism. — Trei consoane dintr'un... absent! 8) Melodie. Se face încetul cu încetul. 9) Dese. — Aparate de care se vor folosi cei care vor urma şcoala de meteorologie de pe lângă Ministerul Comunicaţiilor.

VERTICAL. 1) Vor primi astăzi o educaţie marxist-leninistă, căci pentru construirea socialismului este nevoie imediată de o technică înaintată, precum şi de cadre bine pregătite, care să conducă această technică şi s'o pună în slujba poporului. — Nu reuşesc la examene. 2) Liliachiu. — Oră la facultate. 3) Intrebare răsturnată. — Pe viitor vor funcţiona cele profesionale, organizate de diferite ministere după caracterul profesiunii şi cele speciale, după nevoile lor. 4) Inainte această şcoală se desvoltase în modul cel mai anarhic, fără nicio legătură cu nevoile reale ale ţării, fiind numai pentru cei avuţi, pentru odraslele lor, cărora li se dădea o spoială de cultură, cu scopul de a fi puşi apoi să conducă destinele ţării, stăpânind şi explorând un popor aproape analfabet. — Scop principal urmărit unul singur: stârpirea analfabetismului. 5) Este de două ori !!! — Cea pentru reforma învăţământului — aşa cum a fost concepută de P.M.R. — este cu adevărat revoluţionară. 6) Primul care a publicat această lege a fost SCÂNTEIA. — Cineva, pe franţuzeşte. 7) Printre altele sunt şi circonflexe 8) Zece metri pătraţi. — Las' pe mine! 9) Am învăţat despre ei că trăesc la pol. Există încă

Inv. MARIN IORDAN

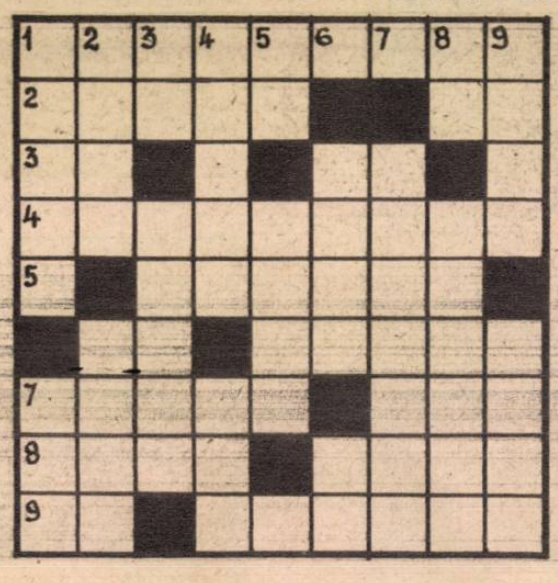

TRECERI

ORIZONTAL: 1) Cuvânt de trecere. — Floare trecută. 2) Una care trece, în proverb. — Inspiraţie străină. 3) Poftă trecută. — Trecătoare cu ureche a cămilei. 4) Brăzdai ogorul. — Se acordă premianţilor 5) Da, pe limba lui Heine. — Pronume. — Unul care trece repede. 6) Trece rostogolindu-se. — Iarna trece repede. 7 A trece prin. — E afluent al Dunării şi trece prin Banat. 8) Unul căruia i s'au trecut cu vederea păcatele. — Orăşel la 140 km. N. E. de Paris. 9) Emoţie violentă. — Oraş în Asia Mică. — Trese. 10) Posed. — Atracţia matelotului în trecere prin port. — Fiinţă trecătoare. 11) Afluent al Ronului. — Diftong. — Popor din trecut. 12) Trece prin Franţa, Belgia şi Olanda şi se varsă în Marea Nordului. — Trecător pe două cărări 13) A trece un examen cu succes. — Trecută.

VERTICAL: 1) Loc de trecere metropolitan. — Trecător. 2) Eşti în legitimă când te provoacă cineva. — Trecute cu vederea intenţionat. 3) Trece mândră pe apă cu răţoiul după ea! — Lopăţică pentru curăţat plugul. — Veche monedă franceză, 4) Trecere cu vederea. — Trecut cu greutate. 5) Prietenul lui Tibişir. — Una care nu se trece niciodată. — Ce auzi când spune *da* francezul! 6) Imperiu asiatic. — Trecut în activitate 7) Trec cu mâna pe la ochi. — Sărbători în cinstea lui Eac. 8) Pătură. — Fluviu spaniol. — Opinia lui Hâncu 9) Posedă — Unul la care se zice că ai trecere — Cartea de vizită a unei hârtii oficiale. 10) Cinstiţi. — Pronume. — Din timp în timp. 11) Trecut prin foc, la superlativ. — Una care trece prin urechea acului. (Nu e cămila!) 12) Teodor Trecărescu. — Nici tu, nici el. — Trece pe lângă tine, adesea fără să-l observi şi fără să-l poţi prinde. 13) Trece prin Elveţia. — Trecută din tată în fiu

LIVIU POPESCU Craiova

Nr. 37
DUMINICĂ 24 OCT. 1948
LEI 25

Tabăra Corăbiilor

Reportajul în pag. 12

REALITATEA ILUSTRATĂ

RI

Claudia Şicova, este una dintre lucrătoarele fruntaşe ale combinatului textil „Proletarka" din Kalinin. Ea serveşte simultan 32 de războaie, întrecând cu 140% norma

O şedinţă a Consiliului de securitate la O.N.U. Se discută plângerea Haiderabat-ului împotriva agresiunii indiene

COMENTAR EXTERN

DACĂ acest succint comentar săptămânal ar fi trebuit să poarte un titlu literar, fără îndoială, că pentru evenimentele ultimei săptămâni i l-am fi pus pe acesta: Imprudentul mister Austin.

Mister Austin, pe numele lui întreg mister Warren Austin, senator şi adjunct al generalului Marshall la O.N.U., a fost cuprins în ultima săptămână de o agresivitate care a luat turnure penibile, de nevoia de a fi teoretician politic şi mai ales comentator... marxist. Nu ne îndoim că mister Austin se bucură de stima şi aprecierea alor săi. A fost totuşi imprudent când a apărut la palatul Chaillot, sediul O.N.U., cu toată morga lui de potentat al Wall-street-ului, fiindcă după o expunere de „teorii" bazate pe învechitul arsenal al calomniatorilor Uniunii Sovietice, d-sa s'a simţit obligat să-şi dovedească erudiţia citând chiar din lucrările de bază ale marxism-leninismului. S'a întâmplat însă un lucru: mister Austin a citat trunchiat, tendenţios, căutând prin vădită reacredinţă să impresioneze pe colegii săi din forul internaţional, cari ar fi fost şi mai puţin informaţi decât d-sa.

Este însă interesant de relevat, că ditirambele pseudo-documentate ale lui mister Austin nu au recoltat „succesul de public" la care se aştepta, ba mai mult replica d-lui A. I. Vîşinski a însemnat o înfrângere categorică a port-parolului taberei imperialiste, care a primit o lecţie de logică strânsă şi corectitudine.

A aflat cu acest prilej mister Austin şi amicii d-sale, că există două feluri de războaie: drepte şi nedrepte. Că războiul drept este acela de apărare împotriva agresiunii fasciste-imperialiste, în timp ce războiul imperialist de cutropire nu poate fi decât nedrept.

Şi continuând d. Vîşinski a precizat: „Marxism-leninismul face o distincţie precisă între războaiele drepte şi nedrepte. Se pare că d. Austin nu înţelege acest lucru, sau se face că nu-l înţelege. D-lui Austin nu-i plac nici pasagiile care spun că noi nu suntem pacifişti. Da, noi nu suntem pacifişti, noi nu suntem vegetarieni. Dacă am fi fost pacifişti, de multă vreme am fi fost devoraţi de hoardele hitleriste. Noi răspundem la lovituri tot cu lovituri şi ne străduim să răspundem la fiecare lovitură cu una întreită".

Cuvintele delegatului Uniunii Sovietice au căzut ca nişte răsunătoare lovituri de ciocan, distrugând tot păienjenişul născocirilor lui mister Austin. Iar cei cari în liniştea absolută, care cuprinsese incinta O.N.U.-ului, priviau spre adjunctul d-lui Marshall, susţin că l-ar fi văzut pe acesta ducând discret mâna la guler şi deschizând grăbit butonul mascat de nodul cravatei. De data aceasta mister Austin procedase prudent.

★

In incinta O.N.U-ului, printre cei cari au asistat la lecţia primită de d. Warren Austin, se aflau de bună seamă şi delegaţii francezi, cari plecaseră ruşinaţi ochii în faţa situaţiei grele în care se afla şeful lor trimis de Wall-street. Mister Austin, care a remarcat gestul, a socotit oportun să-şi recâştige autoritatea şi cum nu a aflat sistem mai bun, a uitat de principiul suveranităţii naţionale (pe care măcar de faţa lumii ar fi trebuit să-l respecte) şi umflându-şi guşa în strânsoarea gulerului scrobit care face parte integrantă din personalitatea d-sale, a admonestat guvernul francez pentru atitudinea sa „moale" faţă de mişcarea grevistă. Şi cum nu era pe semne „pregătit", mister Austin a reluat afirmaţiile provocatoare şi neadevărate ale lui Jules Moch, împotriva clasei muncitoreşti franceze. Amestecul făţiş al adjunctului d-lui Marshal în problemele interne franceze, denotă fără îndoială un cinism fără limite. Dar totodată arată clar de unde vine inspiraţia măsurilor brutale ale ministrului de interne francez, atunci când este vorba de mişcări muncitoreşti. D. Austin ca şi d. Moch a susţinut că marea grevă a minerilor francezi este comandată din afară şi a atribuit altora vina marasmului economic în care se sbate Franţa în urma aplicării sinistrului plan Marshal.

Delegaţii francezi au ascultat cu capul plecat mustrările lui mister Austin, fiindcă nu am auzit să fi fost cineva care să fi protestat împotriva inadvertenţei reprezentantului american.

★

Situaţia guvernului Queuille devine pe zi ce trece mai grea. Abstracţie făcând de situaţia economică, de devalorizarea continuă a francului şi de atitudinea hotărîtă a masselor muncitoreşti, însăşi superiorii americani ai cabinetului francez îşi pun oamenii în poziţii delicate.

Nu mai constituie pentru nimeni un mister, că Statele Unite fac tot posibilul să ridice potenţialul economic şi militar al Germaniei vestice, căutând să facă din ea o trambulină pentru viitoare agresiuni. Dar orice măsură în acest sens a Washingtonului, înseamnă o lovitură directă împotriva Franţei şi a tuturor celorlalte ţări care au suferit agresiunea hitleristă.

D. Paul Hoffman, administratorul planului Marshall pentru Europa, a vizitat de curând Londra şi Parisul (aci a avut o întrevedere cu d. Robert Schuman, ministrul de externe al Franţei), cu care prilej a pus pe tapet sistarea totală a demontării uzinelor germane prevăzute în planul de reparaţii cuvenite Franţei şi totodată chestiunea fuzionării Bizoniei cu zona franceză din Germania.

Atitudinea americană a produs o justă stupoare în opinia publică franceză, astfel încât Quai d'Orsay-ul s'a văzut nevoit să dea un comunicat, în care cu toate reticenţele sale, ministrul de externe francez a recunoscut, „că în anumite cazuri speciale lista uzinelor (care urmează să fie demontate cu titlul de reparaţii) ar trebui să fie revăzută".

Nici d. Bevin nu s'a arătat de acord cu acest proect american de sistare a demontărilor. Nu cumva însă să se creadă că titularul Foreign Office-ului este cumva îngrijorat de proteguirea dreptului fostelor victime ale agresiunii hitleriste. In privinţa aceasta atitudinea d-sale la diferitele conferinţe nu lasă nici o urmă de dubiu. D. Bevin s'a făcut însă ecoul protestelor industriaşilor britanici, care-şi văd ameninţate interesele materiale de concurenţa trusturilor germano-americane.

★

Incurajaţi de atitudinea net binevoitoare a Washingtonului elementele reacţionare germane au început să se agite. Desigur că agitaţia acestor grupuri a început prin afirmarea revendicărilor teritoriale la frontiera de răsărit, adică a acelor teritorii care se află cuprinse azi în frontierele polone.

Sistemul duplicităţii uzitat în politica imperialistă se evidenţiază şi prin aceea, că în timp ce la Moscova se continuau discuţiile în jurul spinoasei probleme a Berlinului, la congresul partidului democrat-creştin din zona britanică, s'a putut face un „apel la opinia publică mondială în favoarea retrocedării către Germania a teritoriilor situate la est de linia Oder-Neisse".

Este evident că anglo-americanii ar dori o unitate germană sui-generis şi anume cu o recâştigare a Germaniei Orientale de către colonia americană din West. Numai astfel se explică sprijinul făţiş dat Germaniei vestice de către americani, prin aplicarea unui regim de favoritism acestei regiuni, chiar şi în detrimentul celorlalte ţări marshalizate.

★

In Grecia lupta dintre monarho-fascişti şi armata populară de eliberare a generalului Markos continuă cu aceeaş intensitate. Insuccesele taberei monarho-fasciste a pus pe gânduri Washingtonul, care înainte de a trimite noi ajutoare, a socotit mai oportun să-l trimită pe d. Marshall personal.

Dar prezenţa autorului faimosului plan de ajutorare nu a fost de nici un ajutor statului major monarho-fascist, care a trecut după luptele din munţii Gramos la o strategie de apărare.

Cert este, că după o scurtă escală la Atena, generalul Marshall — care o fi constatat situaţia nu prea încântătoare a protejaţilor d-sale — a socotit mai prudent să-şi amintească de metodele unor alţi strategi cari se socoteau infailibili, şi să se retragă în grabă şi „elastic".

AL. CALISTRAT

PRIMA SESIUNE GENERALĂ A ACADEMIEI R. P. R.

Luni 18 Octombrie a. c. a avut loc solemnitatea deschiderii celei dintâi sesiuni generale a Academiei R. P. R.

Au participat preşedintele Prezidiului Marii Adunări Naţionale, vice-preşedinţii şi membrii prezidiului, membrii guvernului în frunte cu dl. prim ministru Dr. Petru Groza, Corpul Diplomatic precum şi numeroase alte personalităţi.

A. Membrii Guvernului asistând la festivitate.
B. Incinta în timpul şedinţei.

Prima zi de școală

AU căzut primele frunze de toamnă... după ce o vară întreagă, lumina soarelui s'a jucat șăgalnic, printre ramurile copacilor. Și iată, că deodată, cu primul vânt care șuieră printre ramurile goale s'au ivit primele griji ale anului școlar pentru tineretul care o vacanță întreagă a sburdat în soare și lumină.

★

S'au deschis, zilele acestea, școlile. Primul început de școală în Republica Populară Română. Fiii poporului muncitor sunt chemați în școlile care și-au deschis larg porțile pentru ei. Tineretul țării va avea pentru prima oară posibilitatea să pătrundă în sălile și aulele unde, până mai eri, își plimbau pseudo-știința fiii celor cari plăteau cu bani grei diplomele.

Noua reformă a învățământului, inițiată de Partidul Muncitoresc Român, și realizată de departamentele respective deschide noui și nebănuite perspective tineretului școlăresc. Ea este chemată să-i dea o serioasă pregătire teoretică și practică, să formeze desăvârșiți tehnicieni, care să contribue la refacerea țării, să formeze cetățeni conștienți ai Republicii.

Prima zi de școală la liceul tehnic sportiv.

Cu atenție și râvnă, în ora de istorie.

La tablă, în ora de contabilitate.

Prietenele s'au regăsit.

Grupuri de elevi și eleve se îndreaptă spre școală. Școlarii de azi își înțeleg rostul, ei înțeleg încrederea ce li se acordă și nădejdiile care se pun în ei și de aceea pornesc cu seriozitate spre școala cea nouă care le deschide porțile.

Pe urmele acestor grupuri de elevi și eleve, am pătruns în școlile unde domnește azi un spirit nou.

Iată-ne la Școala tehnică de fete Nr. 2 de administrație economică.

Prima zi de școală. Elevele discută între ele, adunate în grupuri, prin curte, pe săli și culoare. Clopoțelul le-a chemat în clase, au pătruns cu seriozitate și emoție și au luat loc cuminți în bănci.

Cu gândul de a afla cum privește tineretul școlăresc noua reformă a învățământului, ce perspective deschide această reformă școlărimii și cum înțelege ea să contribue la aplicarca acestei reforme am mers din clasă în clasă să stăm de vorbă cu aceste școlărițe.

Suntem în anul I al cursului superior.

— Ce credeți despre noua reformă a învățământului, cine a realizat-o și ce perspective deschide ea tineretului școlăresc și cum înțeleg elevii să contribue la aplicarea ei ? — punem întrebarea.

— Noua reformă a învățământului dă dreptul acum tuturor copiilor de muncitori și țărani să pătrundă în școli; școala de azi nu mai este o școală pentru copiii bogătașilor, răspunde Năstase Ioana, fiică de tâmplar și membră a U. A. E. R.-ului. Acum bursele se acordă într'adevăr, pe merit, elevilor lipsiți de mijloace, dându-li-se posibilitatea să-și termine studiile. Iar noi, elevii, înțelegem ca, pentru toate avantagiile pe care ni le acordă Statul, să contribuim din toate puterile, nu numai prin silință la învățătură, dar și prin munca voluntară, la eforturile ce se fac pentru refacerea țării. Am prestat, în vara aceasta în timpul vacanței muncă voluntară la repararea unui pod peste Argeș, în comuna Vâlcele. Apoi pregătim șezători, jurnale de perete, activăm în cadrul U.A.E.R.-ului

Se ridică apoi, o altă elevă. Fiecare ar avea câte ceva de spus.

Chircu Margareta vorbește :

— Până acum, cele mai multe din școli erau licee teoretice, iar la ieșirea de pe băncile școalei, tinerii se alegeau cu câte o diplomă în buzunar și de cele mai multe ori ei îngroșau rândurile funcționărimii, sau se specializau în anumite ramuri, care nu erau deloc utile țării.

— Cum înțelegem noi să contribuim la aplicarea nouei reforme ? intervine Bildea Elena, tot din clasa I-a superioară a acestei școli. Muncind și cu mintea și cu brațele la refacerea țării.

Tomescu Maria este elevă în ultima clasă de lichidare. Tatăl ei este tipograf. Elena Tomescu se ridică să răspundă, cu spontaneitate și entuziasm la întrebarea noastră:

— Cu totul alta va fi școala de aici înainte, când fiilor de muncitori li se dă posibilitatea de a pătrunde în școli superioare. Perspectivele noastre sunt cu mult mai mari, pentrucă putem urma la orice școală superioară sau Institut. Aceasta ne interesează, pentrucă suntem în ultimul an de lichidare. Eu personal, vreau să mă înscriu la Politechnică, termină zâmbind eleva Tomescu Maria.

★

La Liceul de băieți No. 1, fost Sf. Sava, elevii clasei a IX-a, care sunt la ora de gimnastică, ne întâmpină pe aleele școlii, pe care le așternu cu nisip.

In acest timp, în cancelarie, d. director Maciu stă de vorbă cu niște elevi noi, care prezintă cereri de bursă. In clase elevii au și început programul.

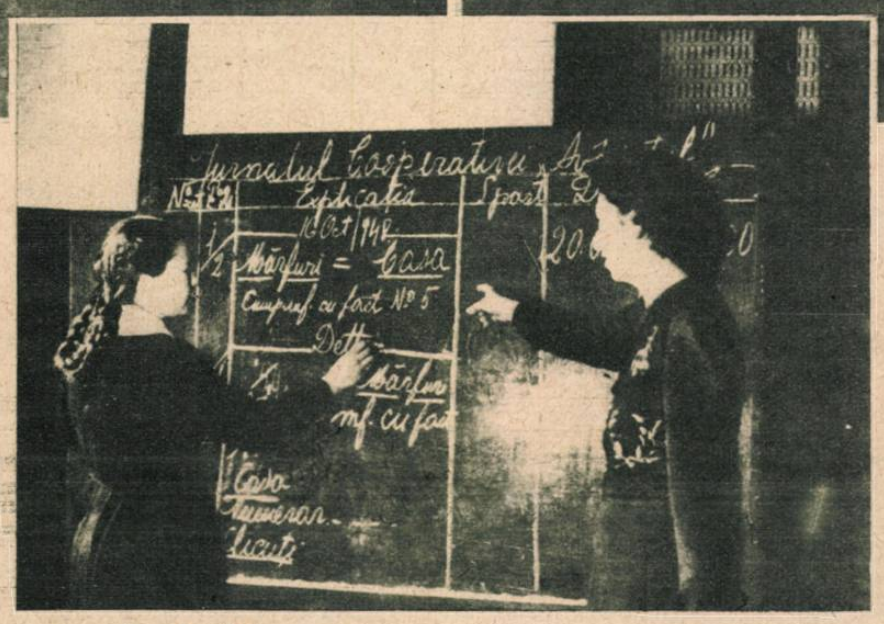

Clasa a 8-a A. Ora de matematici. La întrebarea noastră, elevul Petrescu Gheorghe răspunde prompt:

— Noua reformă îndreaptă tineretul spre latura practică. Până acum, absolvenții școlilor se alegeau cu diplome, care nu le garantau dreptul de a fi utilizați în muncă. Țara are acum nevoie de brațe de muncă, de oameni bine pregătiți din punct de vedere technic.

Paraschiv Pavel, elev al aceleiași clase, vorbește cu glas înnecat de emoție. Pentru cei din categoria mea, reforma este într'adevăr foarte bună. Vedeți, eu am 19 ani și până la această vârstă nu am izbutit să-mi termin studiile pentrucă am întâmpinat foarte multe greutăți. Toți trebue să dăm cât mai mult sprijin Partidului Muncitoresc Român care ne-a dat azi această posibilitate.

★

Din școală în școală, peste tot aceleași răspunsuri. Elevii pornesc acum pe un drum nou. Drumul spre adevărata lumină.

ADA BARSEANU

Prin holdele de aur din U.R.S.S.

Un camion încărcat e gata de plecare spre siloz

COLHOZURILE se află în perioada semănăturilor de toamnă.

Pomii livezilor şi întreaga natură sunt acoperite de poleiala arămie a toamnei. Satul Sokovo unde se află faimosul colhoz „Lumea Nouă" cunoaşte o însufleţire deosebită. Toată lumea se îndreaptă spre ogoare, la muncă, în marea campanie de obţinere a unei recolte cât mai bogate. Toată populaţia din Sokovo lucrează cu dârzenie pentru a-şi păstra neatins renumele. Mai mult de jumătate din colhozienii de frunte ai districtului Stari-Oscol, decoraţi de către guvern, locuesc în acest sat.

Colhoznicii din regiunea Kursk au fost printre cei mai destoinici lucrători agricoli ai Uniunii Sovietice.

Şi meritul lor este cu atât mai mare cu cât condiţiile în care şi-au început activitatea în cadrul planului cincinal stalinist nu au fost din cele mai favorabile. Ei au avut de a face cu un teren pârjolit de furia războiului, cu ogoare năpădite de buruieni, cu instrumente de lucru deteriorate.

E drept însă că dela bun început, au fost ajutaţi de sprijinul larg acordat de generalissimul Stalin şi de guvernul sovietic, care la cererea colhozienilor, le-a acordat ajutoare considerabile.

Pentru a răspunde acestei griji părinteşti a regimului sovietic, s'au depus toate eforturile posibile, spre a se obţine o recoltă dintre cele mai bogate, justificând astfel încrederea ce le-a fost acordată.

Colhoznicii au transformat într'un timp record ogoarele năpădite de bălării în adevărate grânare ale abundenţei. La 1 Decembrie 1947 ei au furnizat mai mult de cinci milioane de puduri de grâu peste plan.

O mare onoare a fost acordată fruntaşilor muncii, următorilor patru colhozieni cari s'au distins şi anume Ana Krilova, Selaghia Martilova, Ana Lobodienko

Batozele ruie zi şi noapte vărsând în saci grâul curiu

și Natalia Slavgorovskaia. Numele lor figurează în capul listelor de eroi ai muncii socialiste, învingători ai întrecerii socialiste din Uniunea Sovietică, pentru o recoltă bogată în 1947.

Experiența în muncă și cuceririle colhozului din Kursk au servit ca exemplu colhozurilor vecine sau mai îndepărtate, mărind pretutindeni avântul întrecerilor în muncă.

Colhozul „Planul cincinal în patru ani" din regiunea Bogoduhovski, ținutul Harkov, a terminat strângerea recoltei. Combainurile au acționat intens adunând depe uriașele suprafețe rodul pământului, muncit de oameni. Timpul este economisit la maximum. Descărcarea grânelor din combain în camioane se face în plin mers. Fiecare clipă este prețioasă.

Și întrecerile individuale au dat rezultate dintre cele mai semnificative. Astfel, responsabila colhozului „Planul cincinal în patru ani", Ecaterina Pomazan, a provocat la întrecere pe fruntașii muncii agricole. Și anul acesta recolta depe lotul ei a depășit cu 30 de unități norma la hectar. Grâul auriu al Ucrainei se revarsă din plin în imensele coșuri ale colhozului, pornind de aci să răspândească pretutindeni belșugul.

O atenție deosebită este dată și calității produselor agricole. Astfel grăuntele treerat este controlat pe arie, iar atunci când calitatea sa nu este satisfăcătoare se iau măsurile de îmbunătățire dictate de împrejurări. In fiecare zi se treeră nu mai puțin de 45 tone de grâu numai în colhozul Planul cincinal în patru ani. Și este firesc să fie așa, dacă ne gândim la condițiile de muncă și odihnă create oamenilor sovietici.

După munca de fiecare zi pe întinsul câmpiilor, răsună în acorduri melodioase vestitele balalaici care se împletesc cu vocile plăcute ale soliștilor, în petrecerea care urmează victoriilor în muncă.

Pe înserat drumurile satului, largi și curate se însuflețesc. Oamenii revin dela muncă. In fața clubului s'au oprit tineri și tinere. Discută și râd, iar vorbele lor sunt pline de încredere în izbândă.

Ceva mai încolo un afiș anunță spectacolul cinematografic care urmează să aibe loc în aceeași seară. In sala de lectură a clubului s'au adunat iubitorii de literatură, în timp ce alții fac muzică într'o altă încăpere. Șahiștii s'au regăsit la mesele lor. O atmosferă prietenească, voioasă, domnește pretutindeni.

Pe fața tuturor se citește satisfacția muncii împlinite, a victoriei depline.

Și încet noaptea se lasă peste satul unuia dintre cele mai înstărite colhozuri depe întinsele și frumoasele plaiuri ale Marii Patrii a Socialismului.

După terminarea muncii un intermezzo muzical este binevenit

Grâul recoltat este cercetat cu atenție de specialiștii colhozului

Combainul în acțiune încarcă camionul în plin mers

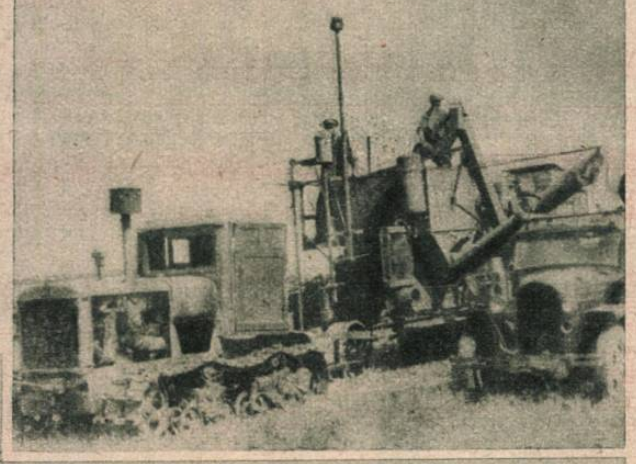

N. V. ȚIȚIN

CREATORUL PIRO-GRÂULUI ȘI AL GRÂULUI VIVACE

DOUĂ cuvinte tehnice au devenit foarte populare muncitorimii agricole, anume: hibridarea lui Țîțin. adică încrucișarea pirului cu grâul și iarovizarea lui Lîsenko, adică împrimăvărirea grâului.

Omul cultivă grâul de 4.500 de ani. Nimeni nu și-a pus întrebarea dacă există, sau ar putea exista, un grâu ideal care nu se culcă, nu se scutură, dă recoltă mare, rezistă la ger, e imun boalelor și nu poate fi atacat de rugină nici în anii cei mai ploioși, ba să reziste la nevoie și unei secete de 3-4 luni.

Țîțin a obținut treptat, după aproape două decenii de experiențe, noui specii de grâu având aproape toate însușirile grâului ideal imaginat de popor.

Niculai Vasilievici a observat, că plantele sălbatice cresc cum pot și sunt mai rezistente decât cele îngrijite de mâna omului. Ca să poată rezista și-au adunat în mii de ani însușiri, care servesc plantei pentru conservarea ei.

Țîțin a căutat în natură o plantă rezistentă și a ales pirul pentru a-l încrucișa cu grâul,

Agronomii sovietici au studiat uscarea și înghețarea pirului. E greu să ferești grâul de secetă și de ger. E mai greu încă să distrugi pirul prin uscare sau înghețare.

Țîțin a studiat întregul proces al încrucișării grâului, aplicând rezultatele în agronomie.

Țîțin a observat că agricultorii producând mereu hibrizi (încrucișări) în decursul veacurilor, n'au depășit granițele aceleiași culturi. S'au luat dela diferite soiuri de grâu ceeace e bun: dela unul capacitatea de a da o recoltă bogată, dela altul calitatea bună a făinii, dela al treilea rezistența în timpul desvoltării. S'au obținut astfel calități bune de grâu, dar nu s'a ajuns la un grâu ideal.

Țîțin a încrucișat pirul cu grâul de vară. A rezolvat astfel problema și a grâului de primăvară și a grâului de toamnă.

Ce a determinat pe învățatul agronom din U.R.S.S. să aleagă pirul?

Explicația e următoarea:

Grâului îi place pământul bun, fertil. In pământ sărac grâul crește rău. Există însă specii de pir, care cresc și în solurile cele mai rele, ba sunt imune la bolile pricinuite de micro-organisme parazite.

Recolta pirului e mai mare. O tulpină de grâu dă în medie două grame de boabe și o tulpină de pir dă 15 grame, Paiul pirului are frați mai mulți decât cel mai înfrățit grâu.

Menționăm că pirul e o plantă din familia gramineelor ce crește prin fânețe. Rizomul, adică tulpia lui subterană, folosește farmaciștilor pentru a prepara o băutură diuretică (bună pentru boli de rinichi).

Pirul gros e numit în popor „iarba câinelui". Când un câine e bolnav de stomac, își caută pe câmp sau într'o grădină această iarbă, adică pirul, cunoscută animalului prin instinct, probabil după aroma caracteristică.

Există și o specie de pir roz sau roșcat, cu frunzele lungi, dințate și păroase.

Grâul românesc e prea sensibil. Nu rezistă nici la un ger puternic și nici la o secetă de o singură lună, în Aprilie sau în Mai. E probabil un grâu de rasă mediteraniană, adus de navigatori greci, ori poate fenicieni strămoșilor noștri. Grâul acesta se cultivă de 3.000 de ani pe ogoarele noastre, dar e lipsit de rezistență.

Ne trebue grâu mai bun, nu soiuri de cereale debile care îngheață la un ger de minus 15 grade în anii cu zăpadă insuficientă.

Descoperirile academicianului Țîțin vor trebui aplicate de cât mai mulți plugari în această toamnă.

In conferința sa despre hibrizi, ce a ținut-o la București, acum trei ani, Țîțin a precizat că prin încrucișări cu exemplare bine studiate s'au obținut noui specii de grâu, dar pentru obținerea noilor soiuri de grâu necesare Uniunii Sovietice, învățații și colhoznicii au pornit pe un drum nou, după cercetări în stațiunile experimentale agronomice a procesului de evoluție al plantelor de cultură și acela al plantelor sălbatice.

In toamna aceasta se vor face și în R.P.R. încercări de încrucișare între pir și cele mai bune soiuri de grâu românesc. Incrucișarea se va face bineînțeles în luna Mai ori în Iunie 1949, când grâul va da în spic și vom avea în vara viitoare prima recoltă experimentală de piro-grâu Țîțin.

★

Lucrările lui Niculai Vasilievici Țîțin sun foarte numeroase. El a rezolvat și problema grâului vivace, de o importanță covârșitoare pentru U.R.S.S.

O plantă se numește vivace atunc când se înmulțește dela sine câțiva an consecutivi, fără concursul omului. Un agricultor seamănă bunăoară trifoi și crește cinci ani trifoi.

Țîțin a descoperit hibridul grâului vivace. Acest grâu însămânțat în 1946 a crescut dela sine în 1947 și 1948. Rezultate mulțumitoare se văd pe câmpiile colhozurilor și producția de grâu a depășit toate cifrele anilor precedenți.

Hibridul de grâu cu numărul 22.850 a fost cultivat în 1944 într'un colhoz din regiunea Moscovei și a dat o recoltă de 54 chintale de hectar. Tot acest soi de grâu, cultivat pe terenuri irigate, a dat peste 80 chintale.

Hibridul grâului de toamnă cu Nr. 599 nu înghiață și s'a putut cultiva în Siberia. Acest soiu de grâu nu e sensibil la ger, rezistă iernelor siberiene, mult mai lungi și mai grele decât iernile cele mai aspre din câmpia Dunării. Mai mult, acest grâu al frigului obținut de Țîțin tot prin încrucișări cu pirul, dă un spic bogat în care se pot număra 90 până la 100 de boabe, în timp ce la noi un spic de grâu dădea sub regimurile trecute 14 până la 17 boabe.

Academicianul sovietic a încercat să planteze grâul vivace cu Nr. 34.085 în nordul Siberiei, dar a înghețat în primul an. In sudul Siberiei acelaș hibrid a dat o recoltă de grâu și una de paie. Intr'un sector s'au obținut patru recolte în doi ani, cu 54 chintale la hectar.

Un singur bob de grâu vivace Țîțin poate da, cu începere din 1949, două, trei și chiar patru recolte în R.P.R., iernile noastre fiind în genere relativ ușoare, cu excepția câtorva săptămâni de zăpadă și ger.

Țîțin a studiat și alte probleme, reușind să adapteze specii de hibrizi pe solurile nisipoase ale deșerturilor, la temperaturi subtropicale, depășind dogoarea caniculară a verilor noastre.

Savantul agronom sovietic a încrușicat grâul cu o plantă a deșerturilor, numită *elimus*, care crește pe soluri nisipoase și rezistă arșiței de plus 70 grade la soare pe nisip. Circa 40 milioane de hectare cu pământuri aproape pustii vor fi plantate cu hibrizi de grâu elimus.

Țîțin a obținut primele semințe de încrucișare a grâului cu elimus în 1943, iar în 1944 s'au realizat primii hibrizi. Asistenții săi din colhozuri continuă experiențele pentru călirea în focul soarelui deșerturilor a noului soiu de elimo-grâu și nădăjduiesc să obțină 200 și chiar 300 de boabe de fiecare spic răsărit din nisipul arzător.

Toate aceste descoperiri științifice epocale făcute de oamenii de știință în U. R. S.S . sunt spre folosul întregei omeniri.

Ing. LAZĂR FLORIN

Realitatea sportivă

ACTIVITATEA footballistică a săptămânii a fost foarte bogată.

Joi s'au jucat două matchuri pentru cupa A.R.L.U.S. pe care a câştigat-o CFR. Bucureşti învingând echipa Petrolului. In al doilea joc pentru locurile trei şi patru au jucat Dinamo şi Metalochimic, matchul terminându-se la egalitate.

Duminică a fost ziua surprizelor, când Petrolul a învins la Timişoara, „Zorile Roşii" pe Politehnica şi I.T.A. a fost din nou învinsă la Cluj.

REZULTATELE ETAPEI SUNT:

CFR. B. — Universitatea 1-2 (1-0)

O fază din matchurile pentru Cupa ARLUS

Voinescu, portarul Metalochimicului, care a salvat foarte multe goaluri, intervine cu succes la un atac orădean.

CFR. T. — Petrolul 0-1 (0-1)
Jiul — C.S.C.A. 2-2 (1-1)
CFR. C. — I. T. A. 1-0 (1-0)
Zorile Roşii — Politechnica 2-0 (1-0)
Dinamo — Rata 2-2 (2-0)
Metalochimic — I. C. O. 1-6 (1-3)

LA TIMIŞOARA

Desigur că nimeni nu se aştepta la acest rezultat. Bucureştenii au jucat mult mai bine, învingând pe merit. E adevărat că C.F.R. a fost lipsit de serviciile lui Woronkowski, centru half jucând Covaci.

LA MEDIAŞ

Prima victorie a muncitorilor medieşeni a fost înregistrată în faţa echipei Politechnica din Timişoara. Terenul a fost desfundat, împiedicând normala desfăşurare a jocului.

LA CLUJ

C.F.R.-ul a învins I.T.A., dar halfia arădenilor a fost cel mai bun compartiment depe teren.

ŞI LA PETROŞANI...

C.S.C.A. a jucat bine şi Jiul nu a putut să învingă acasă. Din nou ploaia şi terenul au împiedicat o normală desfăşurare a jocului.

ŞI ACASA BUCUREŞTENII NU AU PUTUT REALIZA DECAT UN DRAW, FIIND INVINŞI DE DOUA ORI

Sâmbătă şi Duminică terenul U.C.B. a fost teatrul a trei dispute în cadrul diviziei naţionale de football, timpul frumos aducând în tribunele terenului de lângă Dâmboviţa un număr mare de spectatori.

Mihăilescu, capitanul echipei CFR Bucureşti, primeşte Cupa ARLUS

Marin Niculescu l-a învins pe Ion Ocneanu şi a devenit campion naţional de viteză.

In prima zi Dinamo a realizat un rezultat de egalitate în faţa echipei provinciale R.A.T.A., după ce condusese cu 2-0. Bucureştenii au pus stăpânire pe joc dela început dar au înscris numai de două ori căci Ozon şi Barta au uzat de un joc prea individual. Echipa mureşeană a avut câteva ocazii de a marca, dar Ambru în bună formă, le-a oprit. In repriza a doua însă din cauza lui Niculescu, lovit la picior, şi mai ales din cauza revenirii lui Palfy, R.A.T.A. reuşeşte să egaleze şi să rateze tot odată numeroase ocazii clare. Spre sfârşit R.A.T.A. domină, încât toate eforturile bucureştenilor de a înscrie sunt zadarnice.

A doua zi cu matchuri tari şi cu soare a adus peste 10.000 de spectatori cari au aplaudat pe I.C.O., pe „U" şi pe C.F.R. Metalochimic a pierdut cu 6-1 (3-1) dar totuşi a jucat mult mai bine ca la începutul diviziei. Nu putea însă decât să piardă în faţa unei echipe ca cea a orădenilor care a făcut demonstraţie cu un joc de ansamblu bine închegat. Au jucat mai ales pe jos, cu passe scurte şi trăgând de numeroase ori la poartă. Bucureştenii au avut în Voinescu pe portarul care a împiedicat ca scorul să fie mai mare, atunci când atacul condus de Vaezi şi cu Spielman şi Covaci II trimeteau mingii periculoase la poarta lui. Cel mai frumos goal al partidei l-a înscris Bodo dintr'o lovitură liberă de la 30 metri. Şi atacul Metalochimicului a avut ocazii de a marca, dar în afara numeroaselor ratări a avut de întâmpinat apărarea arădeană în care Zilahy a fost un om de bază.

Şi C.F.R. B. a fost învins de o echipă provincială şi tot din Ardeal, Universitatea. Bucureştenii au înscris un punct în repriza întâia printr'un 11 metri transformat de Filoti. Universitatea încurajată de spectatori, jucând dezordonat, îşi revine şi domină neînscriind totuşi decât spre sfârşitul reprizei a doua prin Coracu şi Rădulescu. Bucureştenii au jucat mai legat cu toate că rămăseseră din repriza întâia în 10 oameni, Urechiatu fiind accidentat.

LA RUGBY MATCHURI FRUMOASE ŞI MULŢI SPECTATORI

Matchurile programate pe Stadionul Tineretului au adus mulţi spectatori, cari au fost atraşi mai ales de disputele dela „Onoare". Jocul tradiţiilor, Petrolul — C.F.R. a luat sfârşit cu un rezultat egal după ce echipa feroviară dominase cu 6-0. A fost un match foarte frumos, în care ambele echipe au luptat hotărâte pentru victorie. Al doilea match frumos al zilei a fost cel între C.S.C.A. şi 23 August pe care l'au câştigat militarii. In fine în matchul al treilea dela „Onoare" C.A.M. a învins la 11-0 pe A.S.A.S.

La „Promoţie" s'au înregistrat următoarele rezultate: A.S.A.S. — Petru Rareş 11-0 (8-0); Petrol-Constructori 6-3 (3-3); Electrica — C.F.R. 8-3 (8-0); Telefoane — C.S.U. 6-3 (3-0). Categoria II-a P.M.B. — A.S.A.S. 41-3 (18-3).

MARIN NICULESCU CAMPION DE VITEZA

După o luptă foarte strânsă Marin Niculescu l-a învins pe Ocneanu şi nu a mai permis lui Mircea Mihăilescu să păstreze şi pentru al patrulea an titlul de campion naţional de viteză.

La startul acestui campionat s'au prezentat ciclişti din categoriile inferioare cari au luptat cu înverşunare. Mai ales C.S.C.A, a prezentat câţiva ciclişti care au avut o comportare foarte bună.

In sferturile de finală s'au înregistrat următoarele rezultate; Ocneanu învinge pe Marulis, Mihăilescu pe Dumitrescu Brutaru, Marin Mihăilescu dispune de Gociman iar Steinhard învinge pe Naidin.

Finala s'a disputat în trei ediţii, prima revenind lui Ocneanu, iar celelalte două lui Marin Niculescu.

La categoriile a 3-a şi a 4-a s'au clasat; Dumitran (Telefoane.) 2. Voicu, 3. Dumitru Constantin 4. Beghius.

ALTE REZULTATE

Braşov: La concursurile de motociclism s'au înregistrat următoarele rezultate: Clasa 175 cmc, St. Nicu; clasa 250 cmc. Traian Matei; clasa 350 cmc. Traian Matei; clasa 500 cmc. Boris Rotaru; clasa 1000 cmc. Hessheimer; ataş Ion Spiciu; automobile Alexe Gheorghiu.

Timişoara: Campionatele regionale de seniori şi senioare: Inălţime Soeter 1,90 m. Triplu, Soeter 13,87 m. Greutate, Pusch 11,20 m.

Bucureşti: La Marş Dumitru Paraschivescu a câştigat campionatul naţional pe 5 Km în timpul de 22.55.0.

Cluj. In cadrul ceferiadei de box Bucureştiul a învins Clujul cu 11-5,

Handball: C.S.U. — Muncitorul Lugojan 5-2 (1-1)
IRTI — Metalochimic 18-4 (5-3)
Vitrometan — Politehnica 3-5 (1-1)

T. Vornicu

UN FILM PE SĂPTĂMÂNĂ

ALEXANDRU MATROSOV

FILMUL sovietic „Alexandru Matrosov", produs în anul 1947 de către studioul „SOIUZDETFILM", reprezintă indiscutabil una din cele mai semnificative pelicule de război, realizate în U.R.S.S., atât prin conținutul dens de idei pe care îl prezintă cât și prin mijloacele regizorale și technice cu care a fost lucrat.

Ce își propune să demonstreze acest film ?

El își propune să înfățișeze crâmpeie de viață, trăite de ostașii sovietici în timpul marelui război pentru apărarea patriei; condițiile care au făcut posibile mărețele acte de eroism ale Armatei Roșii, precum și să ilustreze faptele vitejești ale eroului Alexandru Matrosov.

Cutropitorii fasciști invadaseră țara.

Trenuri nesfârșite cu refugiați împrăștie, pretutindeni acolo unde urgia războiului nu a pătruns, oameni din regiunile căzute vremelnic în mâna inamicului.

Tânărul Alexandru Matrosov, în vârstă de numai 17 ani, găsește un copil care și-a pierdut părinții, și-l ia cu el. Dar Alexandru Matrosov locuește la școală și copilul pe care și-a luat obligația să-l întrețină, nu poate locui acolo. In consecință, Matrosov va munci mai mult, va câștiga mai mult și astfel va putea asigura copilului întreținerea la mătușa Paşa, femeia de serviciu a școlii. Dar numai această faptă nu-l mulțumește pe deplin pe Matrosov, după cum nu socotește că ia parte suficient de activ la războiu numai prin munca pe care o depune la școala de meserii, unde execută diferite comenzi militare. Și atunci, împreună cu prietenul său Ilin, ia hotărârea de a pleca voluntar pe front. Despărțirea de colegi, de bătrânul și inimosul prieten, de buna mătușă Paşa, e grea desigur și ochii lui Matrosov se umplu nu de puține ori de lacrimi....

In tren Matrosov și prietenul său Ilin, au ocazia să asiste pentru întâia oară la o ședință de partid. Se discută primirea unui nou membru. Candidatul își face autobiografia în fața tuturor tovarășilor, apoi se pune la vot admiterea sa în celulă. Primirea candidatului în partid, nu-l poate lăsa nepăsător pe Matrosov.

— Iată un om care a realizat ceva, spune el.

Și într'adevăr el știe că primirea candidatului în partid, a venit ca o consecință firească a meritelor acestuia.

Și trenul merge înainte, mereu înainte, spre linia frontului...

Deodată, semnalele de alarmă pornesc să urue. Un avion inamic lansează o bombă lângă tren, iar suflul exploziei îl sguduie serios pe Matrosov. Matrosov e speriat. Firește: e doar un om. Și în fiecaare om sălășluește, indiscutabil, frica de moarte.

★

Trenul a ajuns pe linia frontului. Regimentul se aliniază pe peron și pornește spre pozițiile fixate. E

(Continuare în pag. 11)

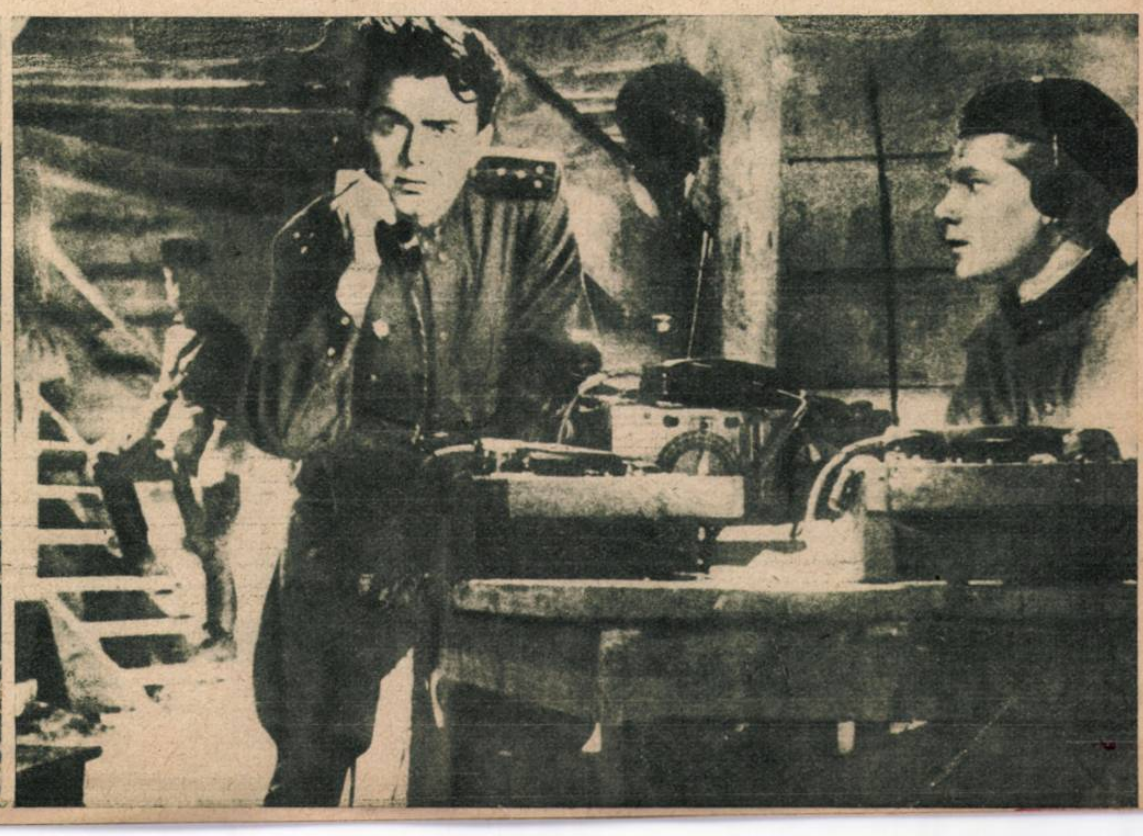

Corectarea greşelilor de amănunt

Ştiţi voi, gospodine, care puneţi la murat castraveciori şi gogonele în borcane de sticlă, mari şi albăstrii, cum s'au născut pântecoasele vase? Dar ventuzele, atât de des mânuite pe vreme de umezeală, ştiţi cine, cum le fabrică?

Ei bine, toate acestea şi multe alte obiecte de sticlă, se făuresc:

IN FABRICA DE STICLA „BUCUREŞTI"

La poarta fabricei suntem întâmpinaţi de preşedintele comitetului de fabrică, tov. Visowschi Carol şi de tov. instructor sindical, Crăciunescu Dumitru. In biroul comitetului, tov. secretar Ciucudeanu Valeriu, ne dă unele informaţiuni de ordin administrativ:

„Sunt în curs de realizare unele îmbunătăţiri la cantină şi dispensar.

Munca este continuă, fără întrerupere — focul nu se stinge niciodată — într'o fabrică de sticlă. Echipele se schimbă de 3 ori în 24 ore. Cererile pieţii sunt numeroase, producţia se urcă vertiginos; un grafic ne arată numele şefilor de echipă şi procentajul depăşit pe ultima săptămână. Iată-l:

FABRICA — locul acela cu acoperiş imens, cu furnale, şi maşini felurite, cu bufnituri înfundate, duduit sacadat sau trepidant, cu uruit de angrenaje şi lunecuş de curele, cu focuri multe, cuptoare mari, locul acesta care-l numim fabrică, are viaţă. Este întocmai ca şi omul.

Maşina şi lucrătorul constituesc un tot armonios cu legături sudate de un amalgam unic, minunat, singurul care explică viaţa şi se numeşte muncă. Aşadar, fabrica, întocmai ca şi omul, posedă viaţă. La fel de valabil pentru amândouă aceste noţiuni, care-şi împrumută reciproc energia de a trăi, viaţa uneia sau a amândorora contopită, poate fi uneori senină sau sbuciumată, tristă sau falnică.

Viaţa fabricei „Bucureşti" a fost o viaţă sbuciumată, de mai multe ori era să se stingă, dar tot de atâtea ori şi-a revenit.

Cu ani în urmă, sub numele de „Titan", era statornicită în Calea Griviţei. Apoi s'a numit „Sticla" şi a fost exploatată de o clică oarecare; apoi a încăput pe mâna legionarilor de tristă memorie, care au vândut-o nemţilor din Dresda, aşa că în registrele trustului „Siemens" figura ca o anexă a industriei germane sub numele de „Vetro-Metan".

In fine, după alte peregrinări, iat-o stabilită pe strada 23 August, vecină bună cu mândra uzină, care poartă numele aceleiaşi date, atât de grăitoare.

Acuma însă, nu a mai fost redeschisă de concerne străine sau patroni veroşi, ci de lucrători. Preluată de mâinile aspre ale celor ce o cunosc atât de bine, fabrica a suspinat mulţumită; acuma va arăta ce poate!...

Muncitorii au numit-o „Bucureşti".

Şi acum altceva:

Ştiţi dumneavoastră, locuitori ai Bucureştiului, sau din alte părţi, care zilnic şi de mai multe ori pe zi duceţi paharul la gură, paharul cu apă sau vin, unde şi cum s'a lucrat acel pahar?

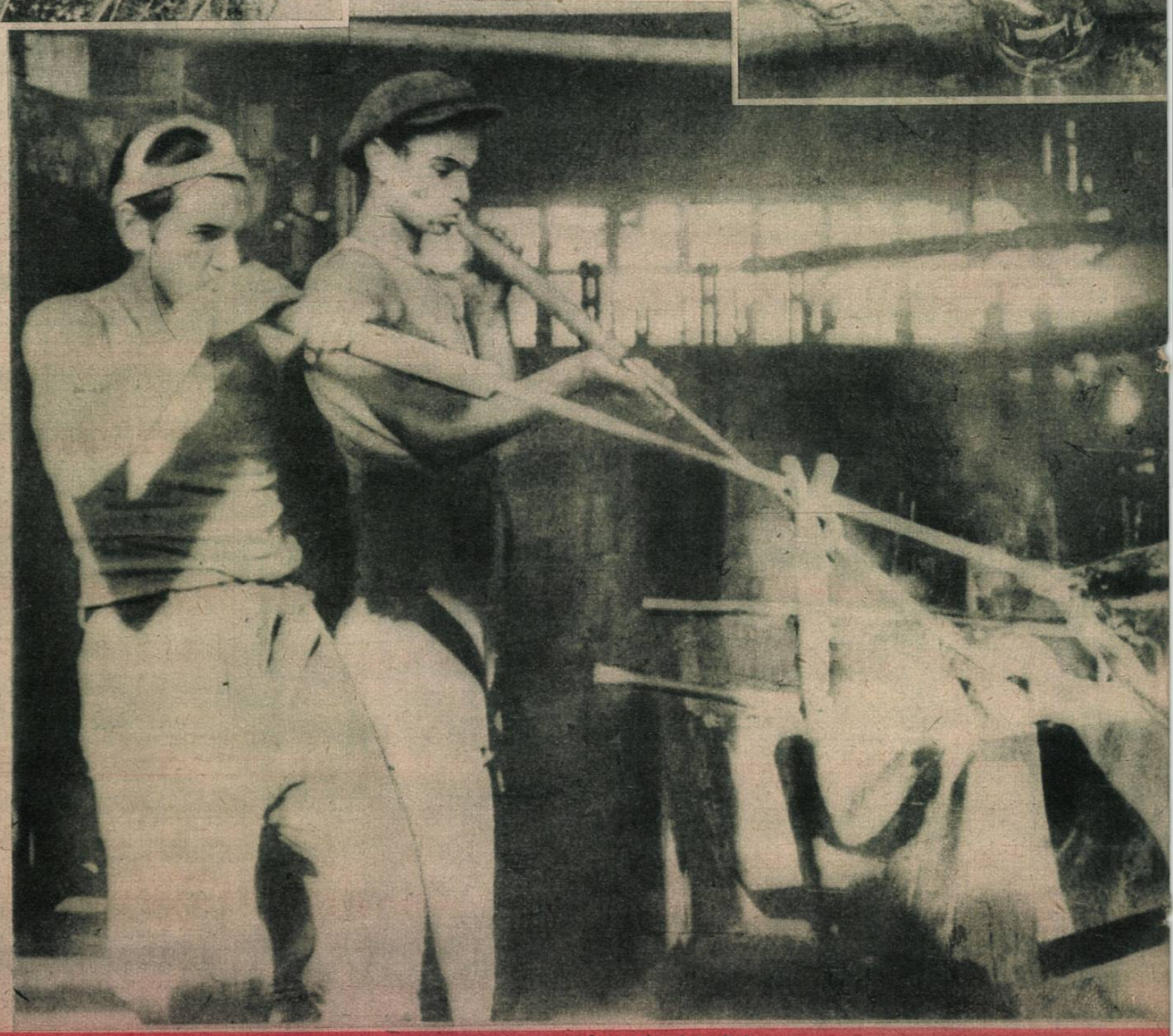

In secţia de suflaj

Dozarea şi amestecul materiei prime pentru obţinerea sticlei

Echipa lui Sabău Iosif a lucrat cu un spor de 60%, echipa lui Hofman Vlad cu 57%, a lui Martinescu Gheorghe cu 55%, a lui Sabău Anton cu 50%.

Şeful de echipă Sabău Iosif se trage dintr'o familie de sticlari ardeleni; el ne călăuzeşte prin fabrică. Ne vorbeşte de sticlă, de sticla groasă de damigeană şi de aceea subţire de lampă, de numeroasele procedee de fabricaţie pe care le cunoaşte bine, de capriciile maşinilor, de calităţile materialului. Ne vorbeşte cald, ca un artist, ca un sculptor care dintr'un bloc de argilă făureşte o operă de artă.

— Mai întâiu, să vă arăt materialul din care se fabrică sticla. Iată, aici este sala de materiale. Acesta e nisipul. Din 100 kg. nisip, 32 kg. de sodă calcinată, 18 kg. var calcar şi în părţi egale 15 kg. de silitră şi potasiu, amestecate în lagă — maşina de amestecat — şi turnate în cuptor, după două ore, obţinem 168 kg. de sticlă topită. Privim mormanele de nisip şi celelalte materiale şi par'că nu ne vine a crede.

— Şi din toate acestea faceţi sticle, borcane, pahare?

Meşterul sticlar zâmbeşte:

— Poftiţi la cuptoare şi în sala de suflaj. Veţi vedea singuri...

Cuptorul, un gigant cu pântecele plin de sticlă topită, par'că de foc topit, ne priveşte prin numeroşi ochi roşii, incandescenţi. In jurul acestui cuptor, ca în jurul unui balaur întărâtat, sticlarii, înarmaţi cu nişte tuburi de suflat, îi împung ochii, iar când ţeava este retrasă din ochiurile cuptorului, pe vârful ei vedem un ghemotoc roşu, de mărimea unei gutui, care e înfipt într'un vârf de suliţă.

MARTIN PETRE NE ARATĂ CUM SE SUFLĂ O DAMIGEANĂ

Martin Petre şi Sabo Anton sunt buni prieteni. Impreună au cincizeci de ani neîmpliniţi, dar tinereţea nu-i împiedică să fie îndemânateci făuritori de sticlă.

Iată, din măciulia din vârful suflătoarelor lor, după ce împing aerul într'un anume ritm şi modelează tubul ţinut cu mâinile ca un cimpoiu, tremurând şi mişcând mereu, sub ochii noştri, sub privirile noastre interesate şi mirate, pereţii bolului de sticlă se umflă, se umflă mereu, se încovoae, e la un moment dat diform, apoi docil, resemnat par'că şi silit de arta făurarilor de sticlă, capătă contur, care aduce chiar a damigeană. In clipa aceea, lucrătorul zmuceşte uşor, cum fac copiii cu aţa când înalţă zmeul şi cu o mişcare precisă, lasă vertical tubul de suflat şi-l introduce cu precizie uimitoare într'o formă pe care un alt lucrător o închide imediat. După 4-5 secunde, matriţa este desfăcută şi dintr'o cutie cu minuni, apare o damigeană nouă, aşa cum o cunoaştem cu toţii. Alţi lucrători suflă pahare, garafe, borcane, etc.

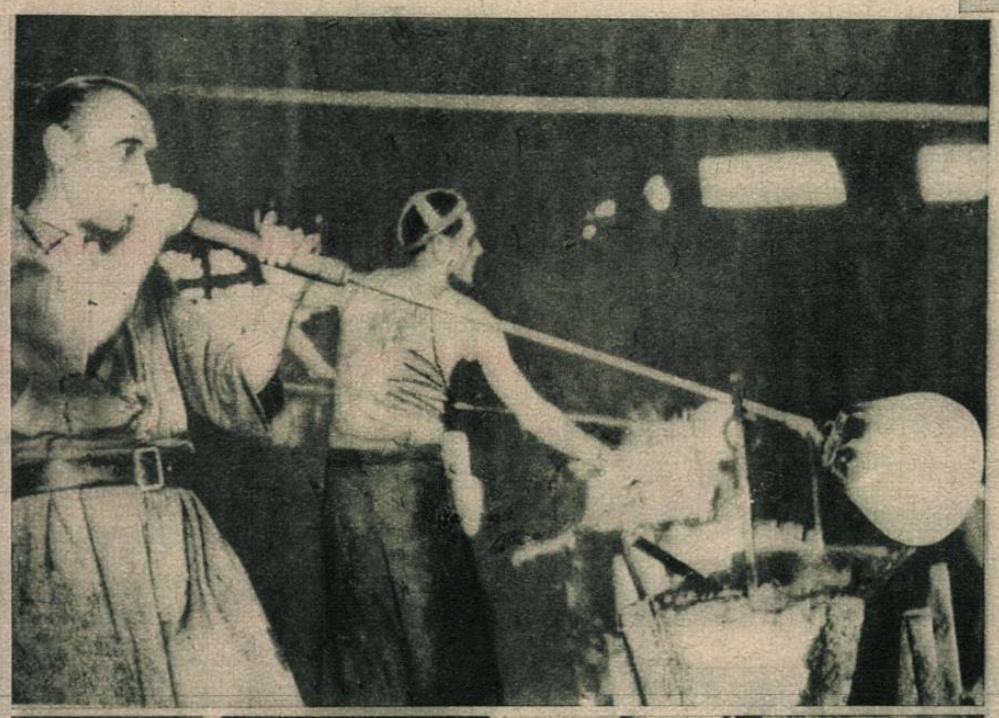

După introducerea în matriţe, sticla capătă forma dorită

Primul timp: balonul de sti

Luate de ajustori, obiectele de sticlă sunt din nou trecute printr'un cuptor de încălzire parţială, apoi cu instrumente de mână sunt corijate de unele defecte uşoare ale încorsetării în matriţe.

ACTIVITATE DINAMICA

Ceea ce ne-a izbit din prima clipă când am deschis porţile hallului principal, a fost dinamismul activităţii, iuţeala mişcărilor; ştiam noi că pretutindeni, în epoca întrecerilor în muncă există dinamism, dar aici par'că era mai mult...

In special un muncitor între două vârste, părea că nici nu ne vede, atât era de absorbit de lucrul său. Am fost lămurit. Cu prilejul unei adunări generale, muncitorul acesta, Ciunescu Dumitru, a vorbit tovarăşilor, le-a spus răspicat: „Vom întrona disciplina liber consimţită în muncă.

Ne legăm, tovarăşi, să mărim producţia şi să-i desăvârşim calitatea."

Se pare că vorbele lui Ciunescu Dumitru n'au răsunat în deşert.

— Sunteţi în vreo întrecere?

— Nu, facem numai antrenament în vederea întrecerii, ne calculăm forţele...

In adevăr, privind atent trupurile suple, cu muşchi oţeliţi, lucrătorii sticlari păreau acolo în uzina lor, nişte atleţi care se pregăteau de un campionat, un campionat al muncii.

La ora mesei, o parte din muncitori trec la cantină. Mă alătur lor şi încerc să pătrund cât mai adânc în tainele meseriei de sticlar:

— Cum se poate oare ca până acum să nu se fi descoperit vre'un mijloc tehnic ca lucrătorul să nu mai fie nevoit să sufle în tuburi?

— Există un asemenea aparat dar e un fel de „ersatz". Se numeşte „Luftpresse".

In adevăr, după ce m'am reîntors din fabrică am văzut şi noi această maşină, la care un meşter realiza borcane mici.

Pop Mihai, vestit sticlar din Turda, ne explică cum acţionează cu aer comprimat, dar recunoaşte şi el, că în piese de amănunt sau de capacitate mai mare industria sticlăriei se reduce tot la plămânii şi la îndemânarea omului. Poate mai târziu, cine ştie, chiar el cercetează de multă vreme posibilitatea unei maşini mai complecte.

Până acum însă,..

Trecând să aruncăm o privire la atelierul mecanic unde se lucrează matriţe şi la stivele de sticle de tot felul, care par piramide artistice de expoziţie, întâlnim o siluetă înaltă de femeie brună, care cu hârtii în mână, aleargă dela camion la birou, dela birou la atelier...

— Cine e?

— Tovarăşa Almăjeanu, a fost de toate în fabrică: şefă de birou, procuristă, dar întotdeauna alături de noi muncitorii. A depus mult suflet în redeschiderea fabricei... în adevăr, tipul femeii noui, muncitoare, inteligente şi energice.

In curte, se încarcă trei camioane mari cu marfă. Un pâlc de fete cară coşurile şi râd vesele când văd aparatul fotografic. Par la culesul viilor, când duc coşurile de răchită încărcate cu marfa de sticlă.

Minunat lucru sticla, dar şi mai minunaţi făuritorii ei...

OCTAVIAN CORTEA

ŢARA CU MII DE TEMPLE

ŞI MILIOANE DE FLĂMÂNZI

Pe arşiţa înnăbuşitoare, o stropitură de apă e desigur binefăcătoare

IN bungalowul său de cea mai confortabilă arhitecură, mr. Alexander Mc. Stimpson, fiul celebrului „Stimpson & Stimpson Cnie", ciorapi, curele, şireturi, din Londra, comod aşezat la biroul său de bambus, citeşte ultima ediţie a ziarului Times.

Deodată se încruntă. Surâsul i-a dispărut de pe buze şi mâinile i s'au crispat de birou.

Care este oare cauza care a provocat brusca indispoziţie a lui mister Alexander Mc. Stimpson?

Indiscutabil că următorul pasaj, dintr'un articol al ziarului: „Organizaţia indiană „All India Kisan Sabha", a pornit la acţiune având deviza „pământul să fie al celor care îl muncesc". Două mii de sate au fost deacum eliberate, iar pământul împărţit ţăranilor".

De neînchipuit!

Că ţăranii indieni trăiesc mizerabil, asta o ştie el, şi doar a declarat în repetate rânduri la clubul anglo-indian, că trebuiesc luate măsuri pentru îmbunătăţirea situaţiei. El e doar laburist. Şi oare nu tot el este acela care a preconizat, primul, mărirea salariilor? Că a mărit şi orele de lucru şi preţul produselor desfăcute pe piaţa indiană, asta e altceva. Vorba e: a mărit salariile? A mărit! Şi atuncea ce mai vor? Ba, mai mult, când administratorul indian al plantaţiilor sale din Malabar s'a îmbolnăvit, nu i-a trimis el însuşi medicul său personal? Şi atuncea, dacă ei, plantatorii britanici, sunt oameni atât de cumsecade, ce mai vor nenorociţii aceia care nici să se îmbrace ca lumea nu sunt în stare?

★

In timpul acesta, pe câmpiile întinse ale Indiei şi Pakistanului, 73% din populaţia băştinaşe trudeşte din greu la munca pământului.

Metodele cele mai primitive de agricultură, combinate cu condiţiile infernale de traiu, contribue

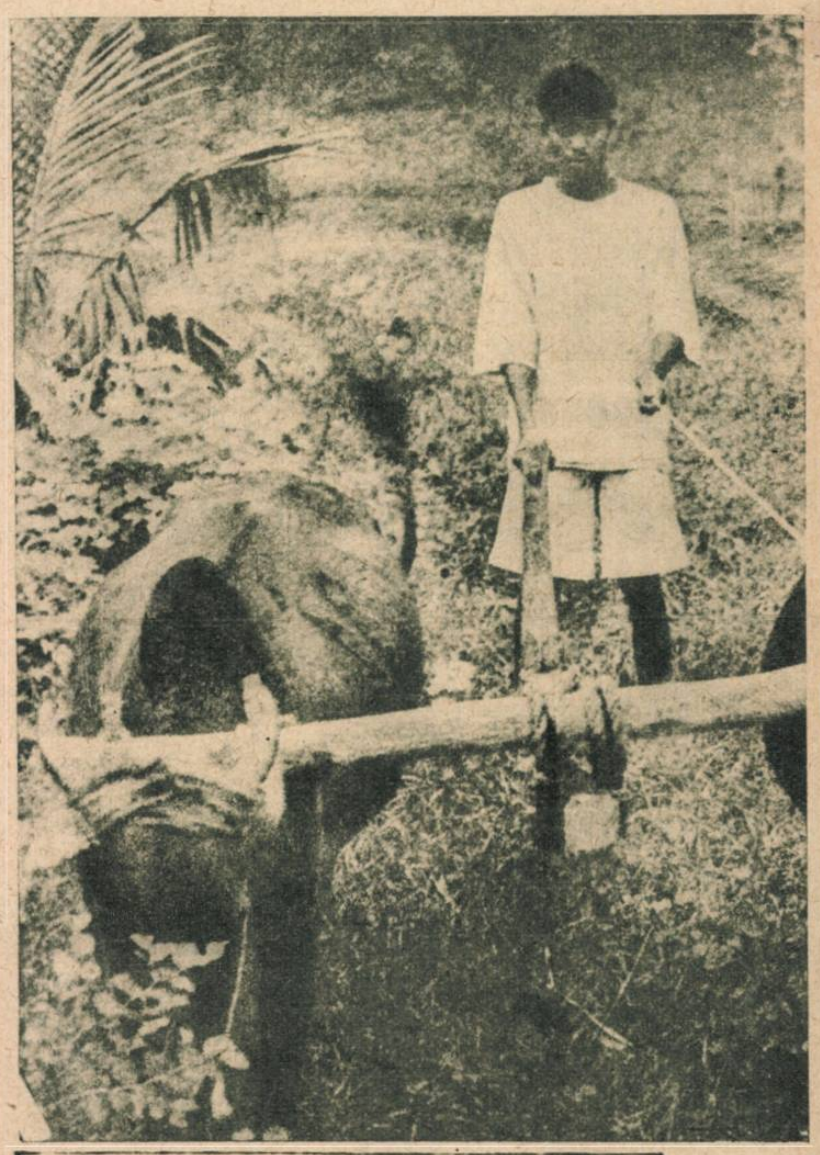

Cu aceste mijloace primitive îşi lucrează ţăranii indieni pământul. Iar produsul muncii lor, abea ajunge fiecăruia să-şi hrănească familia

Un aspect al mizeriei crunte în care trăesc muncitorii agricoli indieni. Această mixtură oribilă de orez e împărţită de ţăranul obosit cu câinele său credincios

din plin la desăvârşirea mizeriei indescriptibile care domneşte pretutindeni în India, divizată şi învrăjbită în mod artificial de interesele de clasă ale burgheziei, înfeudată intereselor marilor monopoluri ale capitalismului internaţional.

Pentru călătorul oarecare, India prezintă indiscutabil aspectele cele mai ciudate.

Este vie desigur, în conştiinţa multor oameni, acea Indie a religiilor sufocant de măreţe, menite să ascundă cu strălucirea lor penibil de fadă, o mizerie din cele mai crunte.

Şi, ca un exemplu al calomniilor neruşinate, cu care britanicii au încercat să-şi acopere expansiunea asupra Indiei, să ne oprim câteva clipe asupra oraşului Benares.

Prezentat de o propagandă mercenară, plătită cu bani grei de trusturile yankeo-londoneze, drept o capitală a obsedanţei religioase, Benaresul a servit multă vreme la diformarea realităţilor indiene şi la înfăţişarea băştinaşilor, drept o adunătură epileptică de fakiri şi de dementi.

Această propagandă deşănţată, servea cercurilor imperialiste internaţionale pentru acoperirea acţiunii lor de subjugare a Indiei sub pretextul unei acţiuni civilizatorii şi umanitare.

Cât de civilizatorie şi umanitară a fost această acţiune, ne-o desvălue cu claritate mizeria neagră în care se sbate acest oraş, altădată fală a culturii şi civilizaţiei hinduse, astăzi exemplu de desfrâu şi beatitudine mistică.

Dacă se poate spune că există un oraş care trăeşte din comercializarea religiei, acesta e, fără îndoială, Benaresul.

Bătrâna familiei se ocupă cu bucătăria. In vasele acestea rudimentare se gătesc legumele cele mai puţin costisitoare. Carnea e prea scumpă

Dela cele câteva temple hinduse, câte se găseau în Benares până la sosirea „civilizatorilor" britanici, s'a ajuns astăzi la cifra fantastică de 2.000 de temple, cu clientela lor obişnuită.

Peste un milion de statui ale zeiţelor indiene, instalate cu aceeaşi somptuozitate în faţa altarelor sfinte ca şi alături de tarabele vânzătorilor de rahat şi sugiuc, oferă un tablou grotesc privirilor călătorului, ajuns prin cine ştie ce curioasă întâmplare, pe meleagurile străbătute de apele măloase ale Gangelui.

In vitrinele celor trei sau patru magazine ale oraşului, se pot admira, alături de narghilele şi de ceşcuţe de cafea strict orientale, obiecte religioase hinduse de cea mai autentică fabricaţie londoneză.

Inventivitatea fabricanţilor de pe malurile Tamisei, a mai descoperit astfel un nou debuşeu, pentru activitatea industriilor lor falimentare.

V'aţi întrebat vreodată cum se explică bogăţia mătăsurilor pe care dansatoarele „sfinte" ale lui Brahma le etalează în toate filmele în care apar decorativ?

E o poveste tipic yankee.

Un industriaş londonez, asistând cu totul întâmplător la o serie de dansuri ale vestalelor hinduse, a fost neplăcut impresionat, din punctul său de vedere comercial, de goliciunea acestora.

O săptămână mai târziu, toate stocurile de muselină, rămase nevândute de ani de zile în magazinele unui respectabil trust britanic, soseau, în lăzi frumos capitonate, în oraşul lui Brahma, pentru a împodobi, în valuri spumoase, dansul „sfintelor" vestale.

Aceeaşi poveste s'a repetat şi cu brâul

(Continuare în pag. 15)

ALEXANDRU MATROSOV

(Urmare din pag. 7)

noapte. Pretutindeni coloane de trupe aşteptând dispoziţii. Coloana în care se află Matrosov, se opreşte lângă o coloană formată de comsomolişti. Şi Matrosov, face cunoştinţa tinerei comsomoliste-soldat, Maşa. Dela bun început, se simte atras de farmecul acela de nedescris pe care simplitatea îl dă fetei, şi, când sună alarma, şi toţi camarazii pornesc să se împrăştie, mai rămâne câteva clipe în loc, privind în urma ei.

Matrosov a ajuns pe front. La primul atac el este rănit şi, deşi nu vrea să fie trimis la spital, este transportat totuşi acolo. O reîntâlneşte pe Maşa. Un motiv în plus, pentruca despărţirea de pe front să fie mai dureroasă.

Vindecat, se întoarce la regiment, unde primeşte o însărcinare militară de mare importanţă. Impreună cu un grup de tovarăşi, porneşte în recunoaştere la inamic. Pentru a pătrunde în poziţiile duşmane, trebue să treacă prin îngrădituri de sârmă ghimpată. Se târăsc cu toţii pe burtă, taie, primele rânduri de sârmă ghimpată, se apropie din ce în ce mai mult de obiectiv, când, deodată, o rachetă lansată de o patrulă inamică, brăzdează întunecimea, luminând întreaga poziţie. Matrosov îşi pierde cumpătul. I se pare că a fost descoperit, că în curând va fi ciuruit de gloanţe. Se încurcă în sârme. Dă din mâini, se smuceşte şi face sgomot, descoperind astfel întreaga patrulă de recunoaştere, pe care o pune în pericol de a fi decimată. Revenindu-şi din primul moment de teamă, conştient că numai astfel poate salva viaţa tovarăşilor săi, primejduită de neîndemânarea sa, începe să tragă cu puşca-mitralieră, atrăgând atenţia duşmanului asupra sa şi acoperind astfel înaintarea tovarăşilor. Recunoaşterea a reuşit. Matrosov e decorat şi numit erou. Doar un gând nu-i dă pace, Cum poate fi considerat erou când, din vina lui, viaţa tovarăşilor de patrulă a fost pusă în primejdie? Şi Matrosov se duce la căpitan pentru a refuza decoraţia. Dar căpitanul, care l-a înţeles bine pe tânărul erou, îl încurajează:

— „Era normal să fie aşa, în prima d-tale recunoaştere. Nu acela este brav, care nu se teme de nimic, ci acela care ştie să-şi înnăbuşe această frică. Tu ai înnăbuşit-o. Chiar eu am scris despre tine în ziar. Am scris ştiind că la început te-ai speriat. Şi am aşteptat să vii la mine să-mi povesteşti cum au decurs faptele."

Matrosov e îmbărbătat. El primeşte decoraţia.

Regimentul său începe să facă pregătiri pentru ofensivă. Matrosov descoperă un fort german mascat, care pune în primejdie reuşita atacului batalionului. Artileria nu reuşeşte să distrugă fortul din cauza terenului nefavorabil. Cei care încearcă să se apropie de fort, cad cu toţii seceraţi de gloanţe. Se explică lui Matrosov, că de distrugerea fortului depinde reuşita atacului. Şi Matrosov, porneşte spre fort. Ajunge în apropiere. Lansează, una câte una, grenate de mână. dar fortul rezistă. Mai aruncă o grenată şi focul încetează. In culmea bucuriei, Matrosov dă semnalul de atac. Batalioanele se avântă în luptă....

Dar Matrosov a greşit: fortul nu era distrus şi un foc ucigător porneşte pe neaşteptate din deschizătură, secerându-i camarazii. Matrosov e conştient că din cauza neprevederii sale, viaţa soldaţilor e primejduită. Nu mai există decât o soluţie: să se arunce cu trupul său asupra deschizăturii fortului, pentru a înnăbuşi mitraliera. Şi Matrosov se aruncă pe deschizătură, făcând din trupul său pavăză de netrecut pentru gloanţe. Viaţa camarazilor săi e salvată, atacul va reuşi.

Acesta este filmul.

Un film de războiu, dar un film de cu totul altă factură decât am fost obişnuiţi până acum.

Ne amintim de peliculele Hollywoodului, care prezentau războiul în penibile decoruri de operetă, cu „eroi" care scapă cu viaţă până la sfârşitul filmului, ca să fie toată lumea mulţumită. „Eroii" prezentaţi de yankei erau nişte „supraoameni", care scapă cu viaţă deşi le cad zeci de bombe în braţe, deşi sunt ciuruiţi de gloanţe, iar până la urmă apar impecabil frezaţi, de sub şenilele vreunui tanc.....

Eroii sovietici, sunt înainte de toate **oameni**. Şi tocmai în această prezentare reală a eroismului şi a omului sovietic stă toată forţa filmului.

Realizarea technică de o calitate cu totul superioară, care vădeşte odată mai mult drumurile revoluţionare de desvoltare pe care arta sovietică le-a deschis şi cinematografiei. In U.R.S.S. cinematografia a căpătat pentru prima oară o viaţă proprie. Ea a rupt cu tradiţia burgheză a „artei" cinematografice burgheze, care nu se mărginea în fond decât la o fotografiere a teatrului, lăsând nerelevate posibilităţile vaste pe care cinematografia le oferă technicianului.

HORIA NICOARĂ

BILETE DE CINEMATOGRAF CU 50% REDUCERE

LISTA CINEMATOGRAFELOR ŞI PROGRAMELE FILMELOR

BUCUREŞTI :
Cinema Trianon: *Valsul primăverii*
„ Marna: *Alex. Matrosov*
„ Izbânda: *Căsătorie în umbră*
„ American: *Băiatul dela periferie*
„ Volga: *Alex. Matrosov*
„ Volta: „ „
„ Odeon: „ „
Cinema Central: *Pentru cei de pe mare*
„ Odeon: *Aşteaptă-mă*

IAŞI :
Cinema Sidoly: *Salut Moscova*
„ Phönix: *Alex. Newskj*

PLOEŞTI :
Cinema Roxy: *Balada Siberiei*

BARLAD :
Cinema Francez: *Nimeni nu ştie nimic*

GIURGIU :
Cinema Modern: *Colţ alb*

TG. JIU :
Cinema Căldăruşe: *Liliacul*

P. NEAMŢ :
Cinema Popular: *Iubirea mea*

R. VALCEA :
Cinema Adreani: *Cenuşăreasa*

TULCEA :
Cinema Popular: *Marite*

R. DE VEDE:
Cinema Carpaţi: *Secretele contra spionajului*

CRAIOVA :
Cinema Rio: *Căsătorie în umbră*
„ Select: *Fetiţa rătăcită*
„ Scala: *Căsătorie în umbră*
„ Apollo; *Logodnica bogată*

CONSTANŢA:
Cinema Progres: *Af. Artamonov*

BRAŞOV :
Cinema Rodina: *Caut o nevastă*
„ Reduta: *Căsătorie în umbră*
„ Aro: *Copiii Leningradului*

BACAU :
Cinema Fantasio: *Gavroche*
„ Mărăşti: *Marinarii din Baltică*

GALAŢI:

REALITATEA ILUSTRATĂ

CUPON CU 50% REDUCERE

VALABIL NUMAI IN SĂPTĂMÂNA DELA 21 X — 27 X 1948

DETAŞAŢI ACEST CUPON ŞI PREZENTAŢI-L LA CASSĂ

O TABARA A COPIILOR

Un colţ al parcului taberei. Nişte leagăne metalice special construite sunt foarte preţuite de micuţii cari se recreează aci

Ora de gimnastică ritmică este foarte preţuită de micuţele locuitoare ale taberei

La cercul de lucru de mână întrecerea este în toiu

IN cartierul Frunze din Moscova a luat fiinţă în vara trecută o tabără de copii. E una din numeroasele tabere care se află răspândite pe tot întinsul Uniunii Sovietice, unde tinerele vlăstare sunt îngrijite şi educate. Sunt tabere ale voiei bune, ale sănătăţii.

Nu toţi copiii pot părăsi oraşele lor în timpul marei vacanţe de vară. Aceasta nu înseamnă însă că grija pentru sănătatea, pentru odihna lor este mai mică. Asemenea celorlalţi copii cari sunt trimişi în staţiunile balneo-climaterice pentru refacerea sănătăţii, pentru copiii rămaşi în oraşe se organizează tabere de pionerî, case de odihnă şi distracţie, astfel încât la începutul anului şcolar ei să fie refăcuţi, în deplinătatea puterilor pentru a putea face faţă eforturilor pe care le cere studiul dela ei.

Tabăra de pioneri din cartierul Frunze a fost constituită la cererea părinţilor elevilor în vacanţă. Intr'un parc minunat au fost amenajate cabane, săli spaţioase pentru club, pentru sport, dormitoare şi săli de mese. In cuprinsul taberei sunt terenuri pentru mai toate sporturile şi un colţ al distracţiilor, unde copiii găsesc scrânciob uri, căluşei şi leagăne pentru a se distra în voie.

Viaţa în tabără este astfel organizată, încât mai toate sarcinile de administrare sunt pe seama copiilor, cari lucrează de bună seamă sub controlul unor pedagogi iscusiţi. Copiii cari şi-au petrecut aci vara, au organizat cercuri de şah, de lectură, coregrafie, pentru studiul geografiei, al ştiinţelor naturale, lucru de mână şi un foarte frecventat cerc muzical.

Spectacolele organizate de copii erau dintre cele mai frecventate. Echipa de dansuri, care avea o instructoare specială, pe L. Lebedeva, a isbutit să prezinte spectacole coregrafice, mult lăudate de presa din Moscova.

Nici în timpul verii instruirea copiilor n'a fost neglijată. Astfel în sala de spectacole a clubului copiilor se organizau conferinţe, iar conferenţiarii erau dintre savanţii, poeţii, artiştii cei mai cunoscuţi ai frumoasei capitale sovietice.

Conducerea superioară a taberei copiilor este încredinţată, după cum am spus, unor eminenţi pedagogi şi părinţilor copiilor aflători în îngrijirea taberei pentru răstimpul vacanţei.

Nicăeri în lume nu se dă o mai mare atenţie copilului ca în Uniunea Sovietică. Pedagogia aplicată în U. R. S. S. este fundamental deosebită de ceeace era socotit până nu de mult pedagogie în celelalte ţări. Educaţia copilului se face în spirit realist, el este pregătit pentru viaţă, fiecare în parte fiind studiat cu atenţie de pedagogi formaţi în şcoli speciale, astfel încât desvoltarea lui intelectuală şi fizică să fie armonioasă.

Vizitatorul unei tabere de copii este impresionat de voia bună, de atmosfera de prietenie, de admirabila ţinută a acestor micuţi, cari privesc viaţa surâzători, încrezători în propriile lor forţe şi cari sunt pregătiţi să dea lupta cea mare, convinşi fiind că întotdeauna vor fi învingători.

S. C.

VIAŢA UNUI SCRIITOR:

Maxim GORKI

Scriitorul şi fiul său Maxim (1899)

S'AU împlinit în acest an, optzeci de ani dela naşterea lui Alexei Maximovici Peşcov, care este cunoscut în literatura mondială sub numele de Maxim Gorki. Puţini au fost scriitorii cari să fi avut o influenţă atât de covârşitoare asupra contimporanilor lor, ca Maxim Gorki. El este fondatorul realismului socialist în literatură, iar întreaga viaţă a acestui mare scriitor, care a fost prietenul lui Lenin, al lui Stalin, a fost totdeauna pusă în slujba patriei şi a poporului său, a fost o luptă continuă şi susţinută pentru binele omenirii.

S'a născut la 28 Martie 1868 la Nijnii Novgorod, actualul Gorki. Tatăl lui era tâmplar. La moartea acestuia mama sa se mută la bunicul micului Alexei, boiangiul Kaşirin, un individ brutal, meschin, tipul caracteristic al micului burghez al vremii sale. In casa bunicului, Alexei nu a văzut

Casa familiei Kaşirin din oraşul Gorki. Aci şi-a petrecut scriitorul copilăria. Astăzi se află aci un muzeu

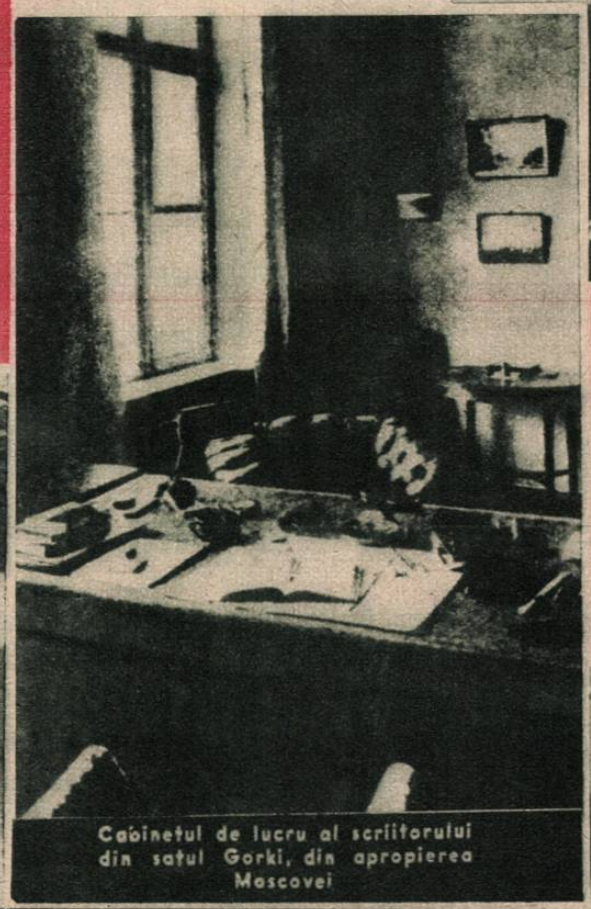

Cabinetul de lucru al scriitorului din satul Gorki, din apropierea Moscovei

Gorki zugrăveşte în opera sa cu un sgudui-tor realism înechitatea şi oprimarea masselor ca şi ura lor neîmpăcată împotriva clasei exploatatoare şi a exponentului ei, care era ţarismul. Maxim Gorki nu s'a sfiit niciodată să zugrăvească în opera sa realitatea, oricât de hâdă ar fi fost ea. Dar mai presus de toate reese din opera acestui mare scriitor încrederea sa în forţele învingătoare ale masselor. Toate lucrările sale nu sunt decât un apel la puterea de voinţă a omului, o chemare la luptă pentru cucerirea libertăţii şi a fericirii poporului.

Atitudinea aceasta a lui Gorki i-a atras, cum era de aşteptat, ura regimului ţarist. Legătu-

Generalissimul Stalin, Voroşilov şi scriitorul Maxim Gorki fotografiaţi la Moscova în 1936

Maxim Gorki şi scriitorul american Mark Twain la New York în 1906

decât scene de beţie, brutalităţi, perfidie. Numai bunica sa, o femee bună şi o neîntrecută povestitoare i-a luminat anii primei copilării. Influenţa acestei femei a fost hotărâtoare pentru firea lui Maxim Gorki, căci bunica sa a fost aceea care i-a insuflat dragostea pentru oameni.

Şcoala primară a urmat-o Gorki numai un singur an. Moartea mamei sale îl lasă singur pe lume şi cum şi bunicul său pierduse între timp bruma de avere pe care o avea, micul Alexei s'a văzut forţat să-şi câştige singur existenţa. A fost băiat de prăvălie, a spălat vase pe un vapor, hamal, brutar, şi pictor. A fost bătut, insultat, chinuit, a îndurat foamea şi frigul.

Prin 1880, pe când era lucrător la un cofetar din Kazan, s'a afiliat unui cerc revoluţionar al tinerilor. De atunci viaţa sa a fost permanent legată de activitatea revoluţionar-progresistă a Rusiei.

In 1892 a apărut în ziarul „Kawkas" din Tiflis prima operă literară a scriitorului şi anume „Makar Ciudra", o legendă romantică, un adevărat imn scris pentru omul liber. In anii următori Gorki publică numeroase lucrări, care-i aduc o binemeritată faimă.

In 1902 i se reprezintă la Moscova două piese de teatru. Una dintre ele, anume „Azilul de noapte" cunoaşte un nemaipomenit succes de public.

Pictură reprezentând prima întâlnire dintre V. I. Lenin şi Maxim Gorki (1905)

rile sale cu cercurile revoluţionare şi influenţa pe care o avea prin opera sa asupra masselor populare, au deslănţuit asupră-i represaliile poliţiei ţariste. Spre a nu fi expus unei noi arestări, în urma sfatului lui Lenin, Gorki fuge în străinătate în 1906 şi rămâne departe de ţară până în 1914, când revine în urma unei amnistii. In timpul exilului său Gorki a scris celebrul roman „Mama", care este închinat mişcării muncitoreşti din Rusia. La isbucnirea primului războiu mondial Gorki, alături de toată suflarea progresistă, a manifestat împotriva acestui măcel.

Marea revoluţie socialistă din Octombrie a însemnat pentru Maxim Gorki realizarea unui vis. Din epoca ulterioară Marei Revoluţii datează cea mai însemnată parte a operei sale, printre care romanele „Artamonovii", „Klim Samgin" şi trilogia autobiografică „Copilăria mea", „Printre oameni" şi „Universităţile mele". Vreme de ani îndelungaţi Gorki a fost preşedintele sindicatului scriitorilor sovietici, exercitând asupra generaţiilor de tineri scriitori o rodnică influenţă.

Maxim Gorki a murit în 18 Iunie 1936, după o viaţă rodnică, închinată luptei pentru dreptate.

Elv.

JOCURI ★ CONCURSURI ★ DIVERTISMENTE

SURPRIZĂ CU DE TOATE

ORIZONTAL: 1) Cu el se alege nenorocosul, după ce a muncit o viaţă întreagă. 2) A pune la curent. — Hai, murgule! 3) Comedie cu gesturi la Romani. — Stofă groasă de bumbac. 4) De neînlăturat. 5) Nume de fată. — Alifie. 6) Cu privire la 3 orizontal. 7) Ce-a mâncat unul căruia-i ghiorăie maţele? 8) Nedrept. — Câini moldoveneşti. 9) Actor din comedia dela 3 orizontal. — Cel ce imită apucăturile altuia. 10) Pantofi ţărăneşti. — Notă. 11) Ci ² — Râset. 12) Han celebru în Bucureştii dealtădată. 13) Ce spunea 9 orizontal pe scenă? 14) Prin care nu trece lumina. — Produs lactic. 15) Interjecţie. — Cam atât aş fi avut de spus.

VERTICAL: 1) Ce se pierde—Ce se câştigă? —„Restul" se transformă. 2). Lucru de puţină valoare. — N. i. — Raportul dintre lungimea şi diametrul cercului. 3) Darul nimănuia către nimeni. — Ce vezi în lună dacă priveşti printr'o macaroană. — La augmentativ: trompă. 4) Pantalon. — Adverb. — Ce-a răspuns Popescu la Istorie când a luat 2? 5) Calitate bărbătească ce ţine o zi. — Noroiu. — Notă. — Sfârşit de rugăciune. 6) Serveşte! — Ce vezi în beznă? — A sughiţa. 7) Nimicim. — Dulceaţă, rahat. 8) Cum să nu! — Neant. — Nichel. 9) Ce se aude în mormânt? — Averea unuia ce-i suflă vântul prin buzunare. — Şi altele....

M. Lazăr

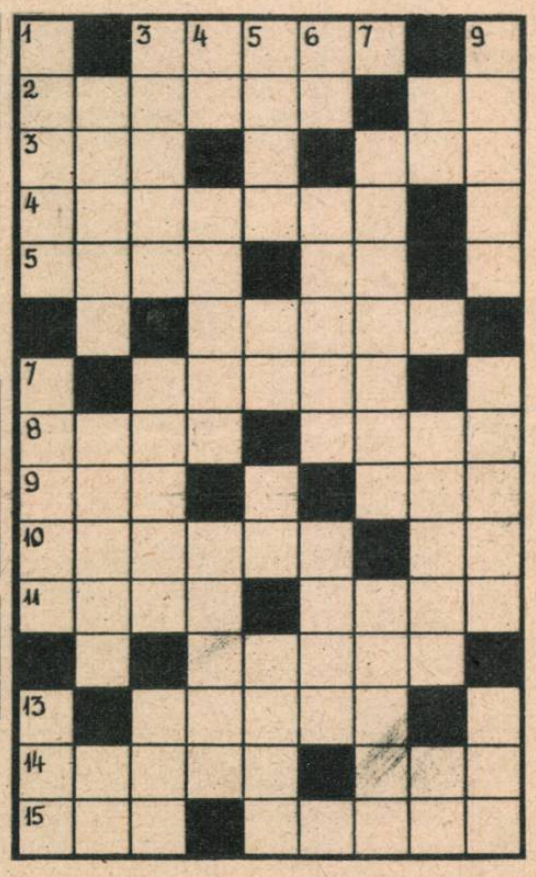

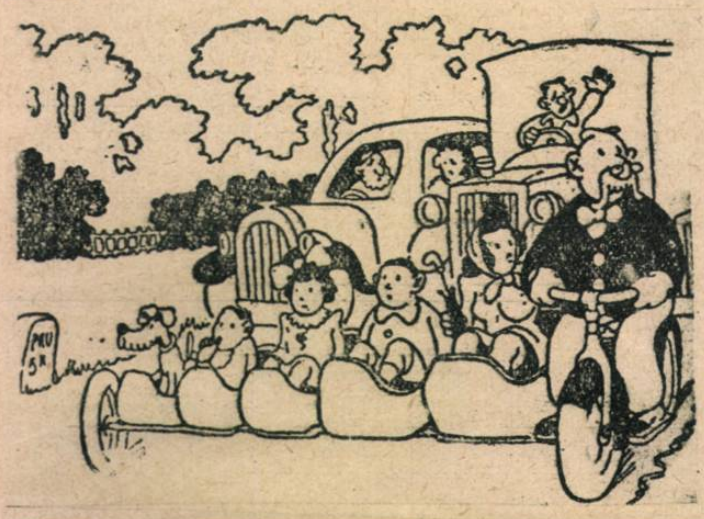

NEA CUTARE & CO.

ORIZONTAL: 1) Calci pe ea sau te roade câteodată. 2) Atlanta la fugă, dacă ar fi fost bărbat. — Intre a. m. şi d. m. — Priveşte mereu piramidele şi nu se mai satură. 3) Plantă cultivată în terenuri nisipoase ca îngrăşământ viu. — Mapă ruptă. 4) Armată pentru apărarea interioară. 5) In momentul de faţă nu sunt prieteni. 6) Durere vie şi sinceră de a fi păcătuit contra lui Dumnezeu. 7) Bis!? — Literă grecească. — E femenin sau masculin, dar poate fi şi ambi. 8) S'a reuşit a fi descompus. — Cete! 9) Cred că nu e bună. — Oglindă ambulantă. 10) Pontezi odată şi pierzi, pontezi dublu, iar pierzi, ş. a. m. d. 11) Fata anagramată dela Atena. — Fără sfârşit.

VERTICAL: 1) E bătrânesc, de dor, de lume sau popular. — Drăguţa lui 2 vertical. 2) In jurul ei se învârt toate. — Ostaş. 3) Pun rămăşag că scriu *prin soare* oricând vreţi. 4) Uns prin unt (monoverb 3—6) — Două teuri. 5) Poate fi şi prin bună învoială. — Fata dela Banca Naţională. 6) Dumnealui e de prin Bărăgan. 7) Scatiu. — Comună în Franţa (Orne) 8) Necaz (începutul şi sfârşitul lui). — Nu departe. — Praf de apă la zero grade. 9) Intinzător, la războiu de ţesut. — Fluviu care se varsă în golful Botnic. 10) Zece metri pătraţi cu un articol. — Umpleţi cupele şi serviţi zei. 11) Inşeală întotdeauna.

Mar. Min.-Craiova

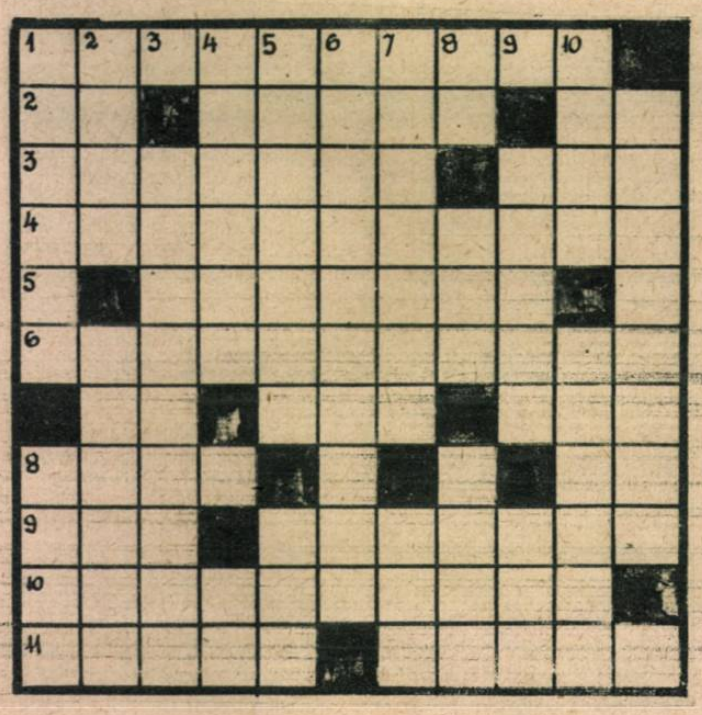

SUNTEM IN TOIUL CAMPANIEI INSĂMÂNŢĂRILOR DE TOAMNĂ

ORIZONTAL: 1) Claie de fân. — A curăţi locul de buruieni. 2) Constructor francez de piane, născut la Strasburg. — Orz de toamnă. 3) Minge (ban). — Insufleţi. 4) Aninat de-o cracă. — Pasăre de pădure. 5) Zăpuşală. 6) Bidiviu. — Straturi semănate cu flori .7) Zeu preolimpic. — Pronume. 8) Cioban. — Indurare. 9) Exclamaţie birjărească. — Lucrez 100 m. pătraţi. — Posesiv. 10) Despărţitură la stână pentru brânzeturi. — Tintă. 11) Duce oamenii la câmp şi-i întoarnă seara acasă. — Căutaţi-le în carul cu fân. 12) Plantă veninoasă. — Le întâlniţi pe drumurile de ţară. 13) Destoinică. — Iviri neaşteptate. 14) Notă. — E înhămat la sania laponului. — Cuiu bont. 15) Hrana plămânilor. — Rămăsese fără pic de apă.

VERTICAL: 1) Ţăran ce merge în urma plugului, împrăştiind sămânţa 'n glie. — Cositul fânului. 2) Udarea sistematică a semănăturilor. — Şes cultivabil. 3) Plantă tânără ce va da rod în primăvară. — Se face toamna, după seceriş. 4) Teren desţelenit şi arat, pentru nouile semănături. — Sătean agricultor. 5) A fărâmiţa bolovanii de pământ cu grebla. — Trage căruţa. — Răsar semănăturile! 6) Cal. — Creşte răsleţit prin câmpii şi pe marginea drumurilor. 7) Câmpie semănată cu cereale. — Desparte două arături. — Atanasie. 8) Haină ţărănească, scurtă şi fără mâneci. — Miez de pâine!? — Câmp pentru agricultură. 9) Operaţia dela vamă. — Strângerea recoltei. 10) Arbore tropical. — Furci de fân. — Se încurcă.

Gh. Al. K.

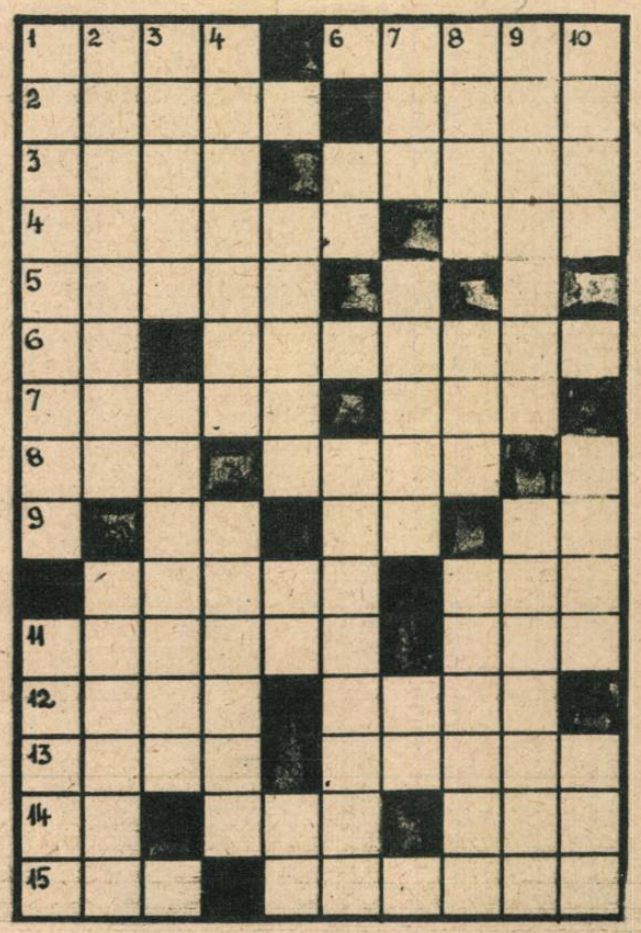

MONOVERB... FIOROS
(4—8)

Dr. NICULAE ANDREI

TUA
3

MONOVERB GEOGRAFIC
(4—10)

VIRGIL BARONCEA

JOCURI ★ CONCURSURI ★ DIVERTISMENTE

ALO! DA, DESIGUR!...

ORIZONTAL: 1) Diplomă eterogenă. 9) Gând copleşitor. 10) Milostenie la propriu. 11) Muncesc ogorul. 12) Cuiu betegit. 13) Se conservă uns cu pomadă. 15) O naşă sau o soră mai mare. 17) Respectată cu cinste. 19) Haimana cu ochi de jar pe maidanul cerului. 20) Timp de consultaţie. 22) Lasă nazurile! 23) Vrednicie personală.

VERTICAL: 1) Oameni răi, dar nu ai dracului. 2) Probabilitate înşelătoare. 3) Slab ca o scrumbie. 4) Incăpăţânare patrupedă. — Limba lui Ovidiu. 6) Instigator. 7) Smoc de păr. 8) Amfiteatru pentru box. 9) Patriarh biblic cu galoane de amiral. 16) Burţanele nasuiui. 18) Hamac pentru păsărele. 21) Paşte 'n Dobrogea.

Sandu Mircea

1	2	3	4	5	6	7	8
9							
10							
11		■	12			■	
13		14	■	15		16	
17			18				■
19				■	20		21
22		■	23				

RIDICAŢI-VĂ NIVELUL CULTURAL ŞI POLITIC

Plecând dintr'un anumit punct al careului şi urmând săritura calului (dela şah), veţi afla titlul unei lucrări scrise de Vladimir Ilici Lenin, unul din cei 4 mari dascăli ai clasei muncitoare.

Inv. Marin Iordan

LĂ	CO	BOA	STÂN
MUL	MU	PI	EI
MU	RI	GIS	LA
LUI	CO	NIS	■

RUBRICA ŞAHULUI

Nr. 23 F. Fleck

„L'Italia Scacchistica" 1948

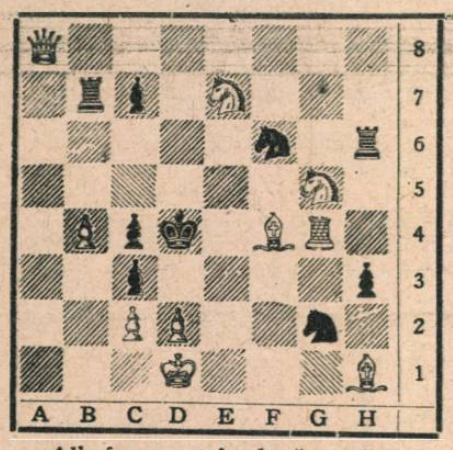

Alb face mat în două mutări.

Soluţia problemei Nr. 22. 1. Ncf8 !

Soluţia problemei Nr. 23 în numărul viitor.

PRIMUL CAMPIONAT NAŢIONAL IN R. P. R.

...a început la 7. X. c. în sala de festivităţi a „Casei tineretului". Iată 2 partide jucate în prima rundă.

Alb: Toma Popa **Negru:** P. Seimeanu.

1. d4, Cf6; 2. Cf3, d5; 3. Nf4, g6; 4. h3, Ng7; 5. e3. 0-0; 6. Nd3, Cbd7; 7. Cbd2, c5; 8. C3, b6; 9. 0-0, Nb7; 10. Ce5, Ce4; 11. C×d7, D×d7; 12. Dc2, C×d2; 13. D×d2, f6; 14. De2, e5; 15. Ng3, Nc6; 16. f3. Tae8; 17. Dc2, f5; 18. Nf2, e4; 19. f×e4. fxe4; 20. Ne2, Cxd4; 21. Cxd4, h5; 22. Tae1, Tc8; 23. Dd2, Nb5; 24. N×b5, D×b5; 25. T×c8, T×c8; 26. Tc1, T×c1+; 27. D×c1, Dc4; 28. D×c4, d×c4; 29. Ne1, Rf7; 30. Rf2, Re6; 31. Re2, Rd5; 32. Rd2, Nh6; 33. Nf2, b5; 34. Rc2, a5; 35. g3, Ng5; 36. Rd1, b4; 37. b3, Ne7; 38. Rc2, g5; 39. g4, h×g4; 40. h×g4, Nd6; 41. Rb2, Nh2; 42. Rc2, şi remiză.

Alb: Şt. ERDELYI **Negru:** E. Costea.

1. Cf3, Cf6; 2. g3, d5; 3. Ng2, C5; 4. 0-0, a6; 5. C4, Cc6; 6. d4, Ne7; 7. Cc, 0-0; 8. c×d5, C+d5; 9. C×d5, c×d5; 10. d×c5, N×c5; 11. Dc3. Nc7; 12. Tg1, Nc6; 13. Ne3, Da5; 14. Cg5, N×g5; 15. N×g5, Tac8; 16. Dd2, f6; 17. Ne3, Dd2; 18. Td2, Tfd8; 19. Tad1, d4; 20. N×c6, b×c6; 21. N×d4, c5; 22. Nc3, T×d2; 23. T×d2, N×a2; 24. Td2, a6; 25. e4, Te8; 26. f3, Ne6; 27. Tc7, C4; 28. Tc6, Rf7; 29. T×a6, Te7; 30. Rf2, f5; 31. Tc6, f×e4; 32. f×e4, h6; 33. Rf3, g6; 34. h4, Td7; 35. Rf4, Td3; 36. Re5, Ng4; 37. T×c4, h5; 38. Tc7+, Re8; 39. Te7, Tg3; 40. T×g6, Th3; 41. Rf6, Th4; 42. e5, Th3; 44. e6, Tf3; 44. Re5, Te3×; 45. Re6 şi Negrul cedează.

ŞTIRI ŞAHISTE DIN STRĂINĂTATE

SPINDLERUU MLYN. Olimpiada Muncitorească ce a avut loc aci a fost câştigată de *Ungaria*.

PAUL DIACONESCU

ŢARA CU MII DE TEMPLE

(Urmare din pag. 11)

sacru al brahmanilor „yakiopavidamul", despre care hinduşii, în urma unor conciliabule cu trustmenul englez, au ajuns la concluzia că trebuesc spălate de 108 ori pe zi, în cinstea celor 108 feţe ale lui Brahma.

Vă închipuiţi desigur că nenumărate industrii textile britanice au găsit astfel un nou debuşeu prin fabricarea brâurilor sfinte ale indienilor, care se uzau săptămânal din cauza celor 108 spălături cotidiene pe care trebuiau să le suporte.

★

Acestea sunt împrejurările în care forţele progresiste indiene, au pornit la luptă împotriva exploatatorilor pentru asigurarea unei vieţi omeneşti popoarelor indiene.

In ultima vreme, conştiinţa popoarelor indiene a crescut simţitor, iar manevrele politicianiste ale Londrei şi Washingtonului întâmpină o rezistenţă din ce în ce mai ascuţită din partea unor oameni care nu mai înţeleg să se lase jefuiţi şi învrăjbiţi de poftele coloniale ale anglo-americanilor.

M. VESTREMIE

REALITATEA ILUSTRATĂ
REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA
Bucureşti, Str. Const. Mille 5-7-9
Telefon 5.85.88

POŞTA JOCURILOR

Lămuriri în legătură cu paginile de sport intelectual se pot primi în fiecare Sâmbătă între orele 18—20

Traian Ciocâlteu, Craiova. — Nu este cazul să mai facem aprecieri asupra lucrărilor d-tale. Eşti un rebusist verificat, aşa că cele trimise vor apare fără întârziere. Insă ORACOLUL nu poate fi publicat, deoarece un asemenea subiect promovează obscurantismul. Astăzi ne interesează realitatea expusă în culori vii, realitatea prezentă în birouri, fabrici şi uzine, unde oamenii muncii aflaţi în întreceri socialiste urmăresc cu eforturi înzecite ridicarea producţiei. Ei nu-şi mai sacrifică astăzi inutil timpul lor preţios, unor pseudo-preocupări. Aşa că pe viitor nu mai recurge la asemenea subiecte. Celelalte două lucrări, nu suferă — cum am mai spus — nici o obiecţiune. Deci la tipar !

Inv. Marin Iordan, Loco—După cum vedeţi s'a publicat totul imediat. Trataţi probleme care interesează pe toată lumea. Continuaţi a lucra în modul acesta şi fiţi siguri că vor vedea lumina tiparului la timpul potrivit. Mai aşteptăm şi altceva.

Tucra Iancu, Turda—„*Militărie*" se va publica numai după ce veţi elimina cuvântul *pileli*. Revizuiţi problema şi trimiteţi-o din nou. Incă un mic efort şi totul va merge.

Corneliu Popescu, Târgovişte.— Vom ţine cont de sugestiile d-tale. Din cele trimise vom alege ceva. Nu tot, pentrucă unele din ele nu corespund. Mai lasă „*Caeţelul*" acela cu filele îngălbenite de vreme şi încearcă ceva nou. Ai atâtea subiecte asupra cărora te poţi opri.

Stoica A. Adam, Giarmata.—Curierul d-tale este destul de voluminos. Negreşit că ceva se va publica. Rămâne numai să cercetăm şi să vedem ce hotărăşte colectivul redacţional al paginilor noastre. Lucrează cu perseverenţă şi vei obţine rezultate optime.

Aristide Iordan, Loco. Da. Dar „*Chiromancie*" nu merge. Vezi lămuririle date lui Traian Ciocâlteu. De ce vă pasionează aceste subiecte? E contrast mare între unele dintre problemele trimise. Cele nepublicate nu mai pot fi revizuite, deoarece înseamnă să schimbi întregul calapod, inclusiv tema problemelor.

Cnichi

HUMOR DIN TOATĂ LUMEA

— Iubiți auditori, intrăm acum în pădure...
...auziți încântătorul gâlgâit al izvorului.

EXASPERARE

— Poftim! Mai spuneți că e supa fierbinte.
Țiu de cinci minute mâna în ea.

LA OCULIST

— Puteți citi rândul de sus?
— Da doamnă!

SCAMATORUL

— Pentru a putea face experiența, rog pe cei cinci spectatori prezenți să vie pe scenă...

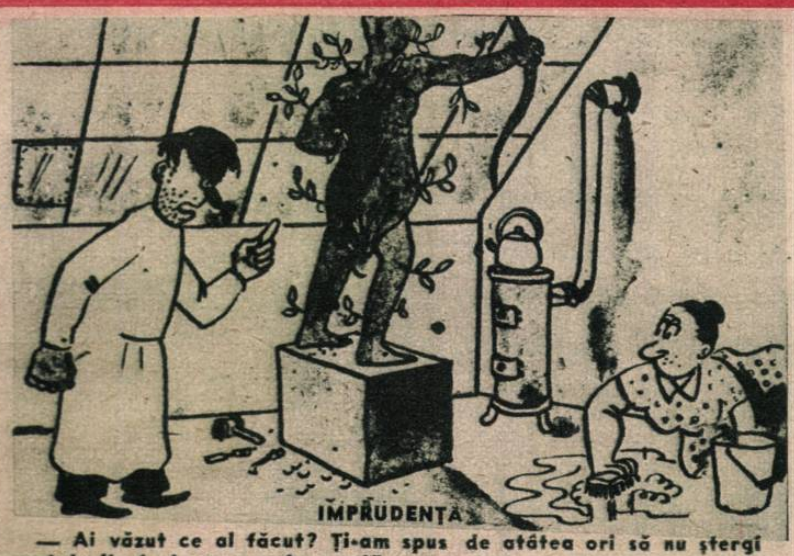

— Ai văzut ce ai făcut? Ți-am spus de atâtea ori să nu ștergi sculpturile în lemn cu cârpa udă.

ȘMECHER

— Ce ai în colivia aia?
— O mangustă?
— Vrei să zici o langustă.
— Ba de loc. O mangustă.
— Și la ce e bună?
— Mănâncă șerpi.
— Ai șerpi acasă?
— Nu.
— Atunci, la ce-ți trebue?
— Păi e o poveste întreagă. Să vezi matale: am un frate care are niște vise îngrozitoare. Toată noaptea țipă. I se pare că-l mănâncă șerpii.
— Și?
— Îi duc mangusta asta să mănânce șerpii pe care-i visează.
— Nu înțeleg. Spui că fratele d-tale visează șerpi.
— Exact.
— Păi atunci nu sunt șerpi adevărați.
— Ei și ce? D-ta crezi că asta e o mangustă adevărată?

trimisă de *Gabriela Dobrin*, Tg. Mureș

NICI-UN PROGRES

Recent, la o expoziție de orologii un vizitator părea nemulțumit.
— Nu vă place? întrebă unul din organizatori.
— Ba da!
— Totuși, nu se prea vede...
— Ce vrei. Dacă în industria asta nu s'a ajuns la niciun progres...
— Cum așa?
— Iacă bine! Constat că pendulele nu merg mai repede ca acum două zeci de ani!...

trimisă de *Mircea Stoian*, Iași

— Iar te-ai îmbătat. Ce-o să-ți spună nevasta când ajungi acasă?
— Știu eu ce-o să spună ea. Întrebarea este ce-o să-i spun eu!

trimisă de *Veronica Stănescu*, Bucureștii Noui

DISCREȚIE

— Poți fi discret?
— Fără discuție.
— Ei bine, am nevoe de 2000 lei
— În regulă: N'am să spun nimănui!

trimisă de *Valentina Dinu*, Brăila

ARGUMENT

La un tribunal dintr'un orășel de provincie, președintele îi spune reclamantului.
— Așa dar, susții că asta e batista care ți s'a furat?
— Da, domnule președinte.
— Ești sigur?
— Fără îndoială, d-le președinte.
— Totuși... uite: asta din buzunarul meu e aproape la fel...
— Tot ce se poate, domnule președinte.
Doar mi s'au furat două!

trimisă de *Vasile Ionescu*, Craiova

SCOȚIENE

După zece ani Tim Gordon revine în țară.
Frații lui, doi domni cu bărbi impozante, îl întâmpină.
— Ce-i cu voi? Dece v'ați lăsat barbă?
— Hei, lasă acum! Par'că n'ai știi că ai luat briciul când ai plecat.

Doi scoțieni, buni înnotători, fac prinsoare pe o liră cine stă mai mult sub apă.
...Amândoi s'au înnecat.

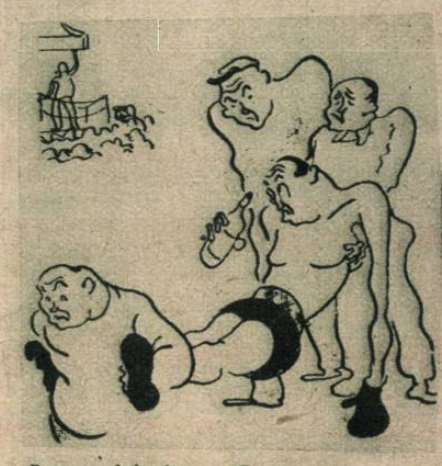

Boxeurul învins: — E whisky?
— De prima calitate...
— Așteaptă atunci să-mi revin...

Mister Layton și doamna au invitați
Doamna: Layton, oferă acum musafirilor ceva răcoritor...
Layton: Imediat dragă...
...și deschise fereastra.

La stația de benzină.
— Dă-mi un sfert de kilogram de benzină și 100 grame de ulei pentru automobilul meu.
— Nu doriți să și tușesc odată în camera roții ca s'o umflu?

POȘTA CONCURSULUI DE GLUME

Reamintim cititorilor noștri că redacția revistei REALITATEA ILUSTRATA a hotărît să premieze cu lei 100 orice anecdotă bună, primită dela cititori și publicată în cadrul acestei pagini.

Fiecare cititor ne poate trimite numai 2 anecdote, însoțite de cuponul alăturat pe care îl vor completa întocmai.

Cititorii premiați care locuesc în provincie, vor primi premiile respective prin mandat poștal, iar cei din București, sunt rugați a trece personal pe la redacția noastră din str. Sărindar Nr. 5-7-9, telefon 5-85-88.

Nicu Vrânceanu — Galați. *După cum ați văzut, anecdotele D-strâ au apărut. Au apărut... de 3 ani încoace în toate revistele de humor.*

R. Greta — Loco. *Regretul e de partea noastră...*

Veronica Stănescu — Bucureștii Noui. *După cum credem că ați observat, v'am premiat a doua oară. Deci, spor la muncă .. humoristică.*

N. Bonaparte — Galați. *Numele dvs., ni se pare cunoscut. Din păcate însă, anecdotele trimise ne sunt și mai cunoscute...*

Marin Florin — Loco. *Chestia cu apa e... apă de ploaie. Cealaltă e bună. Bună de dat la coș!*

Eu sunt Mircea — Iași. *Ei și?*

Licușor Purcaru — Craiova. *Cam licențioase. Mai trimite.*

Al. Tristu — Tg. Mureș. *Și pentruce te simți d-ta obligat să scrii chestii humoristice?*

Haș

CUPON Nr. 5

PAGINA HUMORULUI

Numele .....

Str. ..... Nr. .....

Orașul .....

SOCIETATEA NAȚIONALĂ DE EDITURĂ ȘI ARTE GRAFICE „DACIA TRAIANĂ" Str. CONST. MILLE Nr. 5—7—9

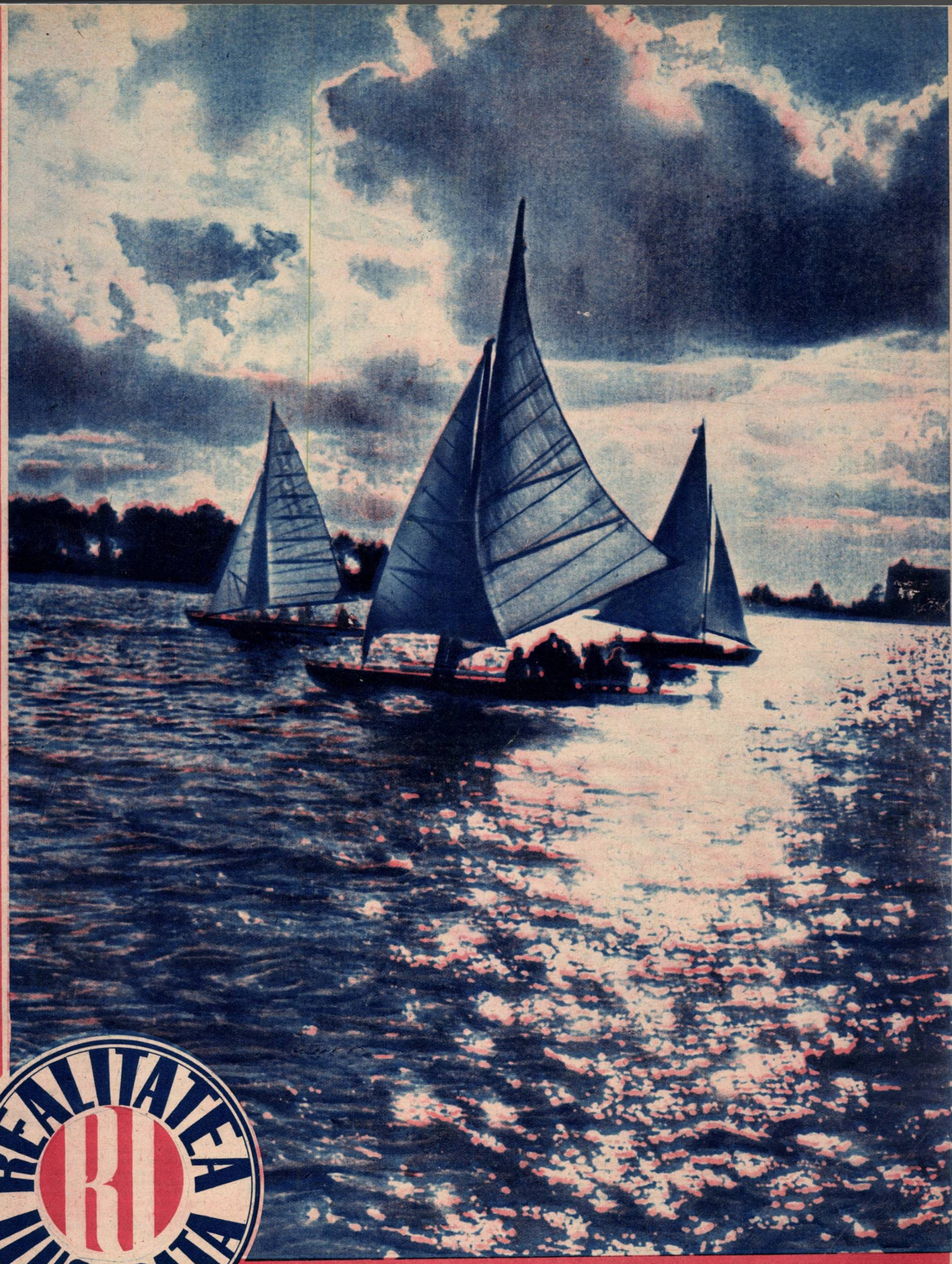

REALITATEA ILUSTRATA

Nr. 38
DUMINICA 3 OCT. 1948
LEI 25

BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII IAȘI

APUS DE SOARE PE RÂUL MOSCOVA

IN PAG. 8—9

ASPECTE DIN REPUBLICILE SOVIETICE

COMENTAR EXTERN

In Palestina este iarăş armistiţi Dealtfel succesiunea stărilor de răsbo şi de armistiţiu a fost atât de vie în ultima vreme, încât cu greu s'ar putea spune cu preciziune la un moment dat, dacă într'adevăr comunicatele oficiale ale oricăreia dintre taberele în luptă se referă la starea anterioară a frontului sau la cea care va să vie. Prin urmare ne facem şi noi rezervele noastre. In momentul în care ni s'a transmis ştirea de mai sus, în Palestina era din nou armistiţiu.

Cu toate acestea nu se poate să nu atragem atenţia asupra unui aspect cu totul special al situaţiei în acest colţ de lume. In linii generale nu am prea constatat să se vorbească despre armistiţiu, spre exemplu atunci când se pregătea sau se pornea din senin o ofensivă a armatei anglo-egiptene sau a altei armate anglo-arabe. Reprezentanţii anglo-saxoni ai arabilor la O. N. U. nu auzeau troznetul puştilor şi al tunurilor şi nici şueratul bombelor de avion, deşi dacă acest troznet ar putea să aibe o caracteristică naţională, fără îndoială că ar fi troznit englezeşte. In schimb însă, de fiecare dată când armata statului Israel opria ofensiva, sau chiar înainta să spunem până la Gaza turburând liniştea criminalului de răsboi sub protecţie britanică Amin el Hussein, fost mare muftiu al Ierusalimului, domnii anglo-saxoni dela O. N. U. se vedeau cuprinşi subit de o puternică înclinaţie pacifistă, cerând sus şi tare respectarea armistiţiului. Dealtfel, ca o dovadă a sinceritătii cu care tabăra anglo-arabă cere de data aceasta respectarea armistiţiului, este suficient să arătăm, că autorităţile statului Israel au capturat la bordul vasului american *Excalibur* un transport de 404 lăzi de muniţii, 2 mari lăzi cu carabine şi 21 de butoaie cu glicerină, toate destinate forţelor combatante arabe. Prin urmare este limpede: nu se poate călca armistiţiul fără să ai armament. Arabii de origină anglo-americano-teutonă se aprovizionează cu cele necesare, ca să aibe cu ce călca armistiţiul cerut de O. N. U., până la un nou insucces militar.

★

Deşi s'ar părea că plimbările făcute aproape la fiecare sfârşit de săptămână de generalul Marshall nu prea ar avea legătură cu evenimentele din Orientul apropiat, unele informaţiuni precise vin să contrazică acest lucru. Nu de mult autorul planului de „ajutorare" a avut o nouă inspiraţie, de data aceasta de ordin militar. Probabil satisfăcut de „succesul" planului d-sale economic, generalul Marshall vrea să fericească lumea şi cu un „plan Marshall militar". Prin urmare sub sărutarea muzei (probabil un rotofei şef de trust al industriei de armament americane) generalul-poet a imaginat o vastă reţea de alianţe sub dominaţie americană (în această alianţă singura egalitatea va fi de bună seamă numai a celor dominaţi între ei). Şi cum scopul acestor alianţe de „apărare a păcii" este net agresiv, d. general a socotit să includă în acest lanţ al robiei militaro-economice şi cele şapte state arabe, anume Egiptul, Transiordania, Arabia Saudită, Yemenul, Irakul, Libanul şi Siria. Aceste state, împreună cu Turcia, Grecia monarho fascistă, Italia ar fi urmat să coastitue un pact regional defensiv, care ar fi trebuit să se încadreze într'un himeric grup mediteranean, din care fără discuţie ar face parte şi Spania franchistă, aceasta ca o consecinţă logică a liniei „democratice" a guvernanţilor dela Washington.

Dar generalul Marshall a părăsit repede Orientul apropiat (nu a avut parte omul nici măcar de un weeck-end ca lumea) deoarece antagonismele între guvernanţii statelor pe care vrea să le apropie, nu sunt mai mici ca între Marea Britanie şi Statele Unite spre exemplu. Emirii, prinţii şi regii vasali ai capitalului anglo-american, se străduesc care mai de care să fie mai umili faţă de stăpâni, ceeace nu-i împiedică să nutrească însă intenţii foarte agresive unii faţă de alţii. In cercurile apropiate de guvernul din Cairo se insinuiază spre exemplu, că Regele Faruk ar vedea cu ochi buni o degajare a armatei egiptene din conflictul din Palestina, pentru ca eventual să-i poată face o demonstraţie de curtoazie bunului său prieten şi aliat Abdulah, dacă acesta şi-ar pune în aplicare visul unei Sirii Mari. Din toate acestea reese că în Liga arabă domneşte o perfectă neînţelegere care se vădeşte de altfel în toate acţiunile ei, fie pe plan politic, fie pe plan militar.

★

Şi fiindcă vorbiam tocmai despre Mediterana Orientală şi locurile de prin apropiere, nu se poate să nu amintim şi de indispoziţia tot mai accentuată a d-lui Bevin şi a colegilor d-sale, cărora nu prea le vine la îndemâna persistenta nedisciplină a creaturii lor de pe tronul elen, regele Paul. Când prin 1945-1946 oamenii dela Atena (e vorba de guvernanţii locali) fanteziau despre o Mare Eladă, patronii din City îşi râdeau în pumni, dar nu-i contraziceau. Era un „patriotism" pe care-l tolerau indigenilor dela Atena. Când însă în 1947 Anglia nu a mai avut cuvântul hotărîtor de spus în Grecia, iar „lealul" aliat dela Washington îi luase cinic locul, guvernul englez a început să fie mai puţin sigur de sine. Regele Paul a început atunci să vorbească despre o eventuală retrocedare a Ciprului către Grecia, iar trimisul Angliei la Atena d. Reilly comenta afirmaţia regelui ca o inadvertenţă şi un act de făţişă duşmănie, ameninţând mai pe faţă, mai pe ascuns cu represalii (financiare, desigur).

D. Clement Gottwald, preşedintele Republicei Cehoslovace

La 28 Octombrie, Republica Cehoslovacă celebrează a treizecea aniversare. Eliberarea poporului ceh şi slovac şi formarea unei republici independente au fost încununarea unei lupte care a durat timp de secole. A fost o luptă în care popoarele slave vestice, supuse Germanilor şi Ungurilor, au desfăşurat toate silinţele lor pentru a cuceri deplina lor existenţă naţională, dreptul de a urma desvoltarea lor naţională specifică

Ameninţările britanice nu şi-au atins însă scopul. Ba mai mult, năstruşnicul suveran grec de origină anglo-germană, a început să pertracteze, făgăduind în schimbul Ciprului nişte baze militare navale şi aeriene, care poate în alte împrejurări ar fi interesat Londra.

D. Reilly s'a speriat de atâta cutezanţă şi reprezentând pe d. Bevin a cerut d-lui Sofulis să-l desavueze pe suveran (s'a mai întâmplat asta odată şi tot fără succes). Bietul d. Sofulis, care girează în numele departamentului de stat dela Washington preşedinţia consiliului de miniştri greacă şi-a întrebat şefii ce părere au, iar regisorii dela departamentul de stat l-au sfătuit ca într'un interview să arate, că „regele Paul a exprimat sentimentele naţionale în această chestiune". Şi pentru ca nu cumva Londra să se lase antrenată în ameninţări, ziarul atenian *Hestia*, a publicat un comentariu în care arăta că declaraţia regelui Paul nu este altceva decât *„o acţiune americană tinzând să sdruncine definitiv influenţa Angliei în Grecia şi să acapareze baze militare în insulele Creta, Cipru şi aiurea."*

Forreign Office-ul a înghiţit cam greu pilula amară, dar a trebuit să se resemneze — cel puţin aparent. In schimb revista londoneză *Economist* inspirată desigur, a vânturat spectrul unor ameninţări scriind:

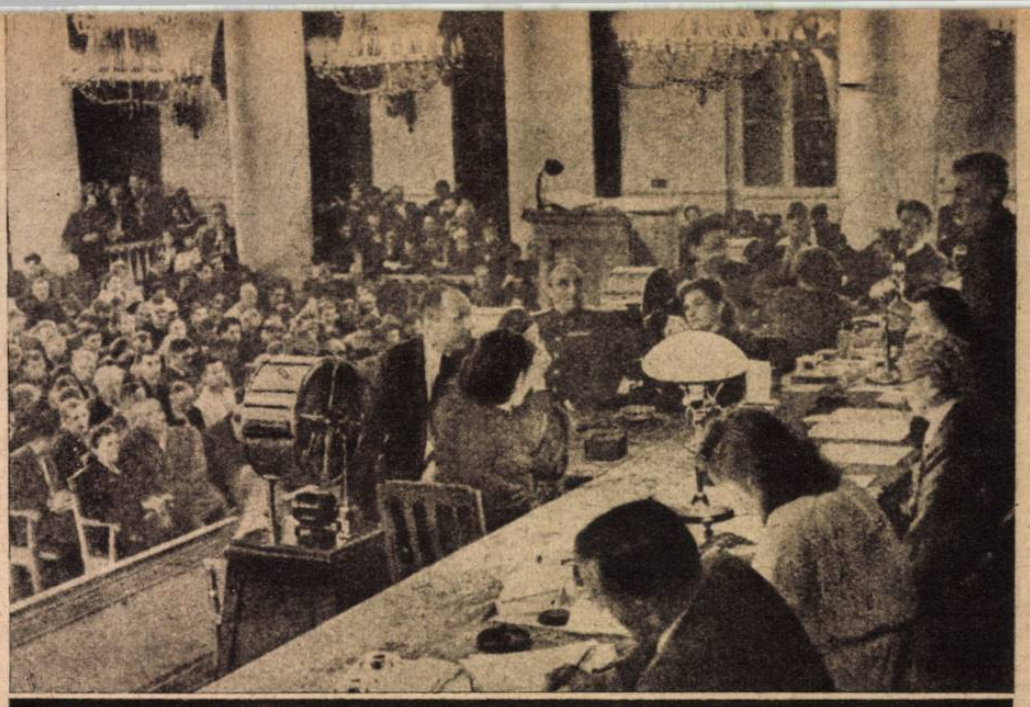

La Moscova s'a făcut prima tragere a premiilor marelui împrumut naţional într'o atmosferă sărbătorească

Teroarea monarho-fascistă nu mai cunoaşte limite. Sute de mii de patrioţi sunt arestaţi de trupele fasciste încadrate de ofiţeri americani

„Politica regelui Paul nu contribue la conservarea tronului său, deoarece cu o mână primeşte ajutorul englez, iar cu cealaltă îi ia Marii Britanii coloniile sale".

De aici încolo discuţia a luat pur şi simplu o nuanţă ridicolă. Ziarele lui Tsaldaris, Keri şi Vradyni, răspunzând lui „Economist" au afirmat nici mai mult nici mai puţin că intervenţia acestei reviste a constituit

„o tentativă a comunismului internaţional (sic!) de a inaugura o campanie antigreacă cu prilejul sesiunii Adunării generale a O.N.U.-lui ...."

Odată mai mult interesele imperialiste ale Angliei şi ale Statelor Unite se ciocnesc şi pe chestia cipriotă. Care va fi finalul? Nu este nevoie să-l prevedem. Un lucru este însă cert. Regele Paul, cu toată morga lui, nu valorează nici măcar cât un pion pe eşichierul mondial şi cu atât mai puţin în mâinile patronilor săi, fie că aceştia se află la Londra sau la Washington.

★

Toate aceste evenimente au înceţoşat cerul Londrei mai mult chiar decât este el deobiceiu. Negurile au fost atât de dese încât la conferinţa primilor miniştri ai Commonwealth-ului care a început de curând în capitala Marii Britanii, guvernul englez a trebuit să-şi pună întrebarea dacă în faţa acţiunii americane de a o elimina de pretutindeni şi mai ales din Europa, nu este mai indicat să se revină la tradiţiile imperiale din epoca victoriană, metropola sprijinindu-se întru totul pe Commonwealth. Slabă soluţie şi mai ales slabe speranţe. Dolarul a pătruns pretutindeni în Marea Britanie şi în Commonwealth, iar oamenii de afaceri depe Wall-street sunt lipsiţi de sentimentalitate. Anglia continuă s'o simtă pe propria ei piele.

★

Situaţia guvernului Queuille este dintre cele mai grele. In cercurile informate nu se mai discută dacă va cădea sau nu, ci când va cădea, imediat sau după treizeci ale lunii curente. Grevele muncitoreşti continuă, iar poliţia lui Jules Moch ajutată de armată atacă ucigând şi rănind. Intre timp marshalizarea îşi continuă opera nefastă. O nouă devalorizare a francului a ridicat lira sterlină oficial la 1055 fr. şi dolarul la 264 franci dela 214, adică o devalorizare cu 22%. Şi peste întreaga derută a guvernului pluteşte sinistru spectrul generalului Marshall şi al d-lui Hoffman, cei doi „binefăcători" din ordinul Wall-street-ului, ai „fericitelor" ţări marshalizate.

Generalul Markos, comandantul forţelor democratice

★

In faţa consiliului de securitate a fost discutată rezoluţia de inspiraţie anglo-franco-americană în chestiunea Berlinului. Maşina de vot la ordinul Londrei şi Washingtonului a funcţionat şi de data aceasta — dar inutil, deoarece votul hotărât al Uniunii Sovietice şi al Ucrainei au împiedicat realizarea intenţiilor celor cari ar dori să împingă omenirea într'un nou răsboi. Uniunea Sovietică prin reprezentantul ei Andrei Ianuarevici Vîşinski şi-a precizat odată mai mult atitudinea ei pentru pace dreaptă şi cinstită.

AL. CALISTRAT

PRIETENII DELA RASARIT

Uniunea Sovietelor își va sărbători zilele acestea cea de-a 31-a aniversare dela Marea Revoluție din Octomvrie.

Aniversare, plină de o semnificație deosebită pentru oamenii muncii din tânăra noastră Republică Populară, care văd în exemplul gloriosului popor sovietic, pilda cea mai vie a progresului și bunei stări omenești.

Poporul român are prilejul odată mai mult să-și manifeste atașamentul și dragostea sa nețărmurită pentru măreața Patrie a Socialismului, fruntașe în bastionul păcii și al luptei hotărîte, împotriva imperialismului cutropitor.

Dela un capăt la celălalt al țării se organizează pretutindeni manifestații de prietenie româno-sovietice.

A.R.L.U.S.-ul, Asociația română pentru strângerea legăturilor cu Uniunea Sovietelor, se află în fruntea acțiunii de popularizare în țara noastră, a cuceririlor revoluționare ale vecinei noastre dela răsărit.

★

In Sala „Filimon Sârbu" din Capitală, locurile sunt ocupate până la refuz.

Peste câteva minute, tov. prof. dr. Anghel Manolache, secretar general al Ministerului Învățământului Public, va conferenția despre rolul hotărîtor jucat de tineretul Sovietic în timpul Marelui Războiu pentru Apărarea Patriei.

Pe culuar, echipele artistice ale U.A.E.R.-ului și ale Ministerului Finanțelor mențin o forfoteală continuă.

★

Conferința a început.

E atâta căldură în fiecare cuvânt pe care vorbitorul îl rostește despre mărețul eroism care caracterizează tineretul comsomolist al Uniunii Sovietelor, încât nu puțini au fost aceia care au lăcrimat la evocarea emoționantelor fapte ale comsomolistei Zoia Komsomodemianskaja care, prinsă fiind de hitleriști în timpul crâncenului război de apărare a patriei, deși schingiuită și maltratată cu o bestialitate nemaiîntâlnită de către cutropitorii cari invadaseră țara, preferă să moară spânzurată, prevestind victoria Uniunii Sovietelor, decât să-și trădeze tovarășii partizani.

Dl. Dinu Negreanu, vorbind în sala de festivități a Casei Prieteniei Româno - Sovietice, despre „50 de ani dela întemeerea Teatrului de Artă din Moscova".

Și parcă în emoția ce cuprinsese sala întreagă, era adunată toată admirația auditoriului pentru drumul glorios parcurs de tineretul comsomolist al Uniunii Sovietice pe drumul desăvârșirii societății socialiste.

Apoi, vorbitorul evocă figura lui Alexandru Matrosov și ale altor eroi Sovietici, elemente educate în spiritul comsomolist, creator de oameni de tip nou, pentru care binele comun se află deasupra tuturor celorlalte preocupări.

Și conferința continuă în atenția încordată a unei asistențe care — prin participarea sa impresionantă — ține să sublinieze admirația poporului nostru pentru mărețele exemple ale oamenilor Sovietici.

★

Cunoașterea din ce în ce mai profundă a bogatei experiențe sovietice și însușirea acesteia în toate domeniile de viață în tânăra noastră Republică Populară, este menită să contribue la grăbirea mersului nostru spre socialism.

Ajutorul prietenesc pe care Uniunea Sovietelor îl acordă din plin și țării noastre, este o dovadă mai mult a atitudinii de tovărășească și sinceră colaborare cu toate națiunile mari și mici, pe care Uniunea Sovietelor a adoptat-o pe arena internațională.

Intărirea lagărului democratic și antiimperialist prin consolidarea legăturilor de prietenie dintre Uniunea Sovietelor și țările cu democrație populară, va juca de sigur un rol hotărîtor în asigurarea păcii și desvoltării popoarelor.

HORIA NICOARĂ

In sala de festivități a Casei Prieteniei Româno-Sovietice, asistența urmărește cu încordare expunerea vorbitorului despre mărețele înfăptuiri ale Uniunii Sovietelor.

★

D-ra Cocuța Niculescu, acompaniată de corul localei U.A.E.R. - București, interpretând o melodie populară sovietică, în cadrul programului artistic prezentat de A.R.L.U.S. în sala „Filimon Sârbu"

Laboratorul de Microbiologie.

Analiza cu reactive.

La 120°, deschidem autoclavul.

RAZBOIUL MICROBILOR

reportaj de OCTAVIAN CORTEA

ÎNTR'O stradă periferică, în miez de noapte, fereastra luminată a unei căsuţe modeste te-ar îndemna poate să ştii ce se petrece între cei patru pereţi.

De ce atât de târziu — ca niciodată — la Anghel strungarul mai străluie lumină?

Nici vecinii nu ştiu nimic.

In casă un copil stă în pat şi gâfâie. Ochii îi sunt holbaţi. Mama îşi frământă mâinile la căpătâiul lui, iar tatăl abia a sosit dela fabrică.

— Ce s'a întâmplat cu Nicuşor? — îşi întrebă tovarăşa de viaţă cu vocea tremurând.

— Nu ştiu ce-i cu el, e bolnav. Pela 4 a terminat cu lecţiile şi a plecat la joacă; la 6 a venit acasă dar n'a mâncat nimic. Spune că-l doare la înghiţit. L-am desbrăcat şi l-am culcat. pielea lui frige; i-am făcut o frecţie cu oţet...

— De ce nu mi-ai telefonat la fabrică? Aşi fi

Părintele se apropie de patul copilului, îl saltă la el cu pernă cu tot, îl sărută, îşi apropie faţa de obrazul care arde ca mistuit de flacără.

După o clipă de gânduri, părintele se hotărăşte:

— Dau o fugă la fabrică, avem doar medic de serviciu.

In odae se aşterne tăcerea, întreruptă de plânsul înfundat al mamei, respiraţia şuerătoare a copilului şi tic-tacul ceasornicului. Clipele trec lungi, grele.

După un sfert de oră, portiţa grădinii este isbită în lături. Grivei latră, se aud paşi. Uşa se deschide şi Anghel poftеşte pe doctor să intre.

Medicul cum intră, îşi deschide trusa şi scoate mai întâi un instrument de metal, cu care se apropie de micul bolnav:

— Ia să se uite nenea doctorul puţin în gât. Nu doare.

Aduceţi copilul aici, aproape de lumină. Cu lingura de metal, apasă limba copilului şi priveşte în fundul gâtului.

— Hm, da, cu siguranţă, mormăe medicul.

— Ce este domnule doctor, e grav?

— Ţine-ţi firea tovarăşe, ai făcut însă bine că n'ai lăsat pe mâine şi m'ai adus... De când e bolnav copilul?

In timp ce întreabă şi i se răspunde, medicul îşi scoate siringa din geantă, apoi scoate o cutiuţă şi din ea o fiolă măricică. O desface, trage serul în siringă şi face copilului o injecţie.

— Aşa, acuma i-am făcut ce-i trebue, mâine am să mai viu. Să treci să mă anunţi cum îi mai merge. După alte câteva recomandări medicul pleacă.

In aer mai pluteşte un miros uşor de alcool şi medicamente. In scrumiera de masă, fiola desfăcută. Anghel o ia în mână şi-i citeşte eticheta: Institutul de seruri şi vaccinuri „Dr. I. Cantacuzino", Ser Antidifteric 500 unităţi pe 1 cmc.

Palma lui mare şi bătătorită răsuceşte sticluţa în mână şi privirile-i se opresc pe chipul copilului. Parcă s'a mai liniştit un pic. Trecu o oră, două, trei, patru...

E în zori de zi, părinţii au veghiat copilul toată noaptea. Dimineaţa, Anghel se mai înclină peste patul bolnavului şi-l priveşte atent. Ii pune mâna pe frunte; fierbinţeală tot mai are, dar parcă respiră mai uşor...

A doua zi, iar a venit doctorul. Apoi a mai venit de două ori. In scrumieră, s'au strâns 4 sticluţe. Acum Nicuşor e sănătos. Mai stă însă în casă, azi şi mâine şi poimâine şi răspoimâine.

Insfârşit, au trecut multe zile, dar acum s'a isprăvit!

In recreaţie, colegii de şcoală l-au înconjurat:

— Dece ai lipsit atât?

— Am fost bolnav, am avut anghină difterică. Mi-a făcut 4 injecţii în burtă...

— Şi mie mi-a făcut, când am avut scarlatină.

Intâmplări ca a lui Nicuşor, care a avut difterie, sau a lui Ionel care a avut scarlatină, sunt zilnice. In căsuţe, în blocuri, în şcoli, în spitale, în cazărmi, mii de copii, mii de oameni, se îmbolnăvesc zilnic şi li se fac injecţiuni curative sau inoculări preventive, tocmai spre a nu se îmbolnăvi.

Milioane şi milioane de microbi, se

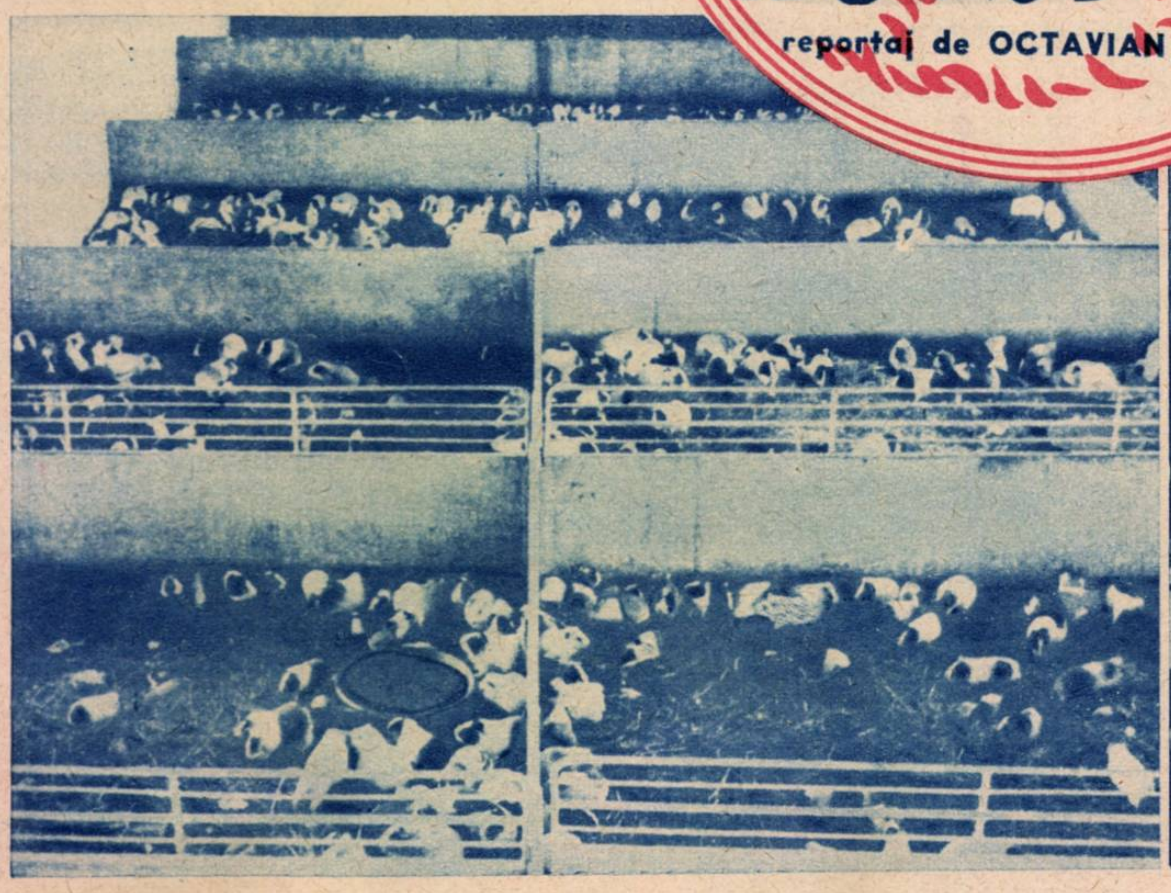

O armată de cobay.

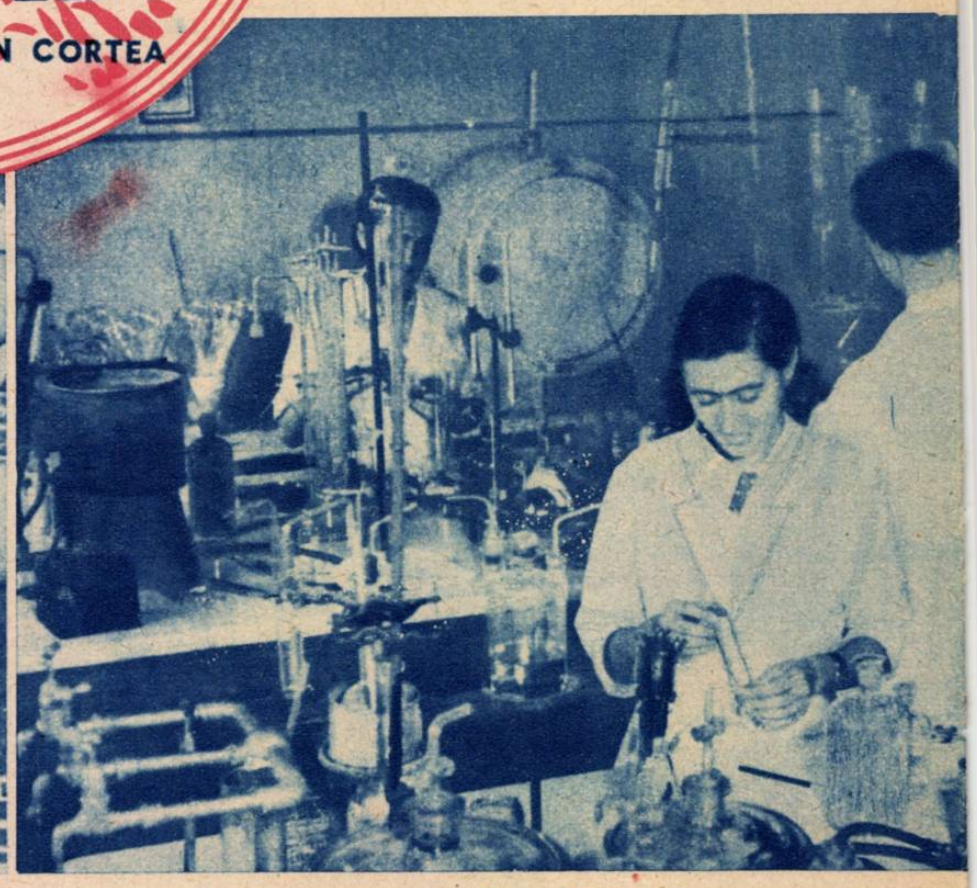

Prepararea unor medii de cultură pentru obţinerea serului antiexantematic

Extragerea sângelui de cal

găsesc pretutindeni, în aer, în ape, pe fructe şi legume, peste tot. Aceşti microbi, nevăzuţi de ochiul nostru, pândesc şi se reped sălbatic să atace, mai cu seamă organismul omului slăbit, obosit. Deasemeni păduchii şi puricii, cât şi alte insecte abea zărite, n'au alt rol decât să distrugă, după ce mai întâi îmbolnăvesc fiinţa omenească.

Acestei mizerabile armate a răului, i se opune însă o armată viguroasă, armata ştiinţei.

Războiul e declarat de mult, din vremea lui Pasteur. Milioane de vieti s'au prăpădit, victime ale bolilor microbiene, atâta vreme cât aceşti microbi n'au fost cunoscuţi. Pe dată însă ce au fost dibuiţi, oamenii de ştiinţă au găsit leacul, armele cu care se poate lupta şi învinge microbii. Cum am spus, războiul nu s'a terminat. cercetătorii şi oamenii de laborator, luptă zilnic împotriva microbilor cunoscuţi şi urmăresc pe cei necunoscuţi.

CUM SE LUPTĂ IMPOTRIVA MICROBILOR

Pentru fiecare soiu de microbi, există alte seruri sau vaccinuri. Mult şi greu s'a muncit, savanţii şi oamenii de ştiinţă s'au frământat în laboratoare deasupra microscoapelor, din faptul zilei până în zorii celei următoare. In felul acesta, studiind tomuri aride şi făcând din noapte zi, ani întregi, zeci de ani uneori, unii au căzut pe câmpul de luptă al ştiinţei, cercetând bolile şi bolnavii, dar niciodată, tineri sau bătrâni, aceşti luptători n'au fost învinşi.

Rodul muncii lor, sunt microbii cunoscuţi până în prezent. Sunt bine cunoscuţi: unde trăesc, cu ce se hrănesc, cum se desvoltă, ce temperatură le convine mai bine şi câte altele. Apoi odată ce nimic din existenţa nevăzută cu ochii liberi, a microbilor, nu a rămas pentru cei iniţiaţi nedesvăluit, aceşti oameni de ştiinţă şi laborator, medici şi chimişti, s'au apucat să cerceteze care este mijlocul să-i distrugă. Din nou, mii de experienţe.

Cutare microb este distrus de cutare antiseptic, în anumite condiţiuni, sau la atâtea grade de căldură şi la atâta presiune. Alţi microbi cari rezistă la căldură, nu rezistă la frig.

Pentru a-i cunoaşte, experimenta şi lucra cu dânşii, a fost nevoe să-i avem în număr îndestulător. Alte experienţe pentru aflarea mediilor de cultură — pe ce anume substanţe se desvoltă şi înmulţesc — tot felul de bulioane, obţinute prin complicate procedee, din carne anele, — medii organice — altele din ierburi marine din mările sudului, din sânge, albuş de ou, tot ce-ţi poate veni în minte a fost încercat. După strădanie şi migală, după inspiraţie şi transpiraţie, s'au obţinut victorii şi în acest domeniu. Azi, mediile de cultură, proprii fiecărui microb cunoscut, sunt aflate.

Fixaţi, coloraţi, înmulţiţi, inactivaţi, transformaţi, într'un cuvânt puşi cu botul pe labe, microbii care în stare liberă pot face atâtea victime, închişi în închisori de sticlă de diferite şi variate forme, sunt utilizaţi—prin tratarea lor cu substanţe ca formolul — sau prin încălzire şi alte mijloace — tocmai la obţinerea serurilor şi vaccinurilor. „Cui pe cui scoate", spune un proverb românesc, care nu-şi poate avea o mai plastică aplicare în acest domeniu ştiinţific.

LA INSTITUTUL DE SERURI ŞI VACCINURI

Pe malurile Dâmboviţei, există pentru locuitorii acestei ţări, o cetate impunătoare, cu nenumărate încăperi, unde o armată de muncitori, lucrează zilnic. De nepreţuită este munca lor, a tuturor, dela profesorul care conduce Institutul până la cel mai modest laborant, pentrucă fiecare secundă a timpului lor este dăruită alinării şi vindecării suferinţelor semenilor, pentrucă fiecare fiolă constitue o pavăză fără de care epidemiile ar secera, poate mai mult ca un război, vieţile noastre.

Am păşit sfios prin încăperile luminoase sau întunecate — sunt şi din acestea — am respirat mirosurile ciudate, am privit cazanele în clocot, aparatele complicate, am simţit tot felul de temperaturi.

Am văzut pe şeful acestei Instituţii, profesorul Dr. Ionescu-Mihăeşti, care cu zâmbetul pe buze, cu priviri vii, în cuvinte puţine, dar binevoitoare, ne-a înţeles intenţiunea şi ne-a uşurat sarcina întocmirei acestui reportaj.

D. Dr. Wissner, director de secţie, ne-a dat îndrumări suplimentare iar d. Drd. Tomescu, ne-a călăuzit prin întregul Institut.

Am văzut sala mediilor de cultură, sala de sterilizare uscată, a cuptoarelor Pasteur şi a autoclavelor. Sala însămânţărilor şi a termostatelor, unde în frunte cu Dr. Iliescu, personalul specializat controlează serurile şi vaccinurile, se verifică sterilitatea produselor. Am trecut apoi, urcând un etaj, la secţia de Chimie Biologică, condusă de D-ra Dr. Dâmboviceanu cât şi în Serviciul de Microbiologie de sub conducerea D-nei Dr. Messrobeanu. Am trecut apoi în Secţia de Analize, am zăbovit în aceia a cercetărilor şi medicinei experimentale, de sub conducerea D-lui Dr. Wissner.

In fine, după mai multe ore de ascensiuni cu liftul şi coborâşuri „per pedes" iată-ne în Secţia de Fiolaje, unde D-na

(Continuare în pag.)

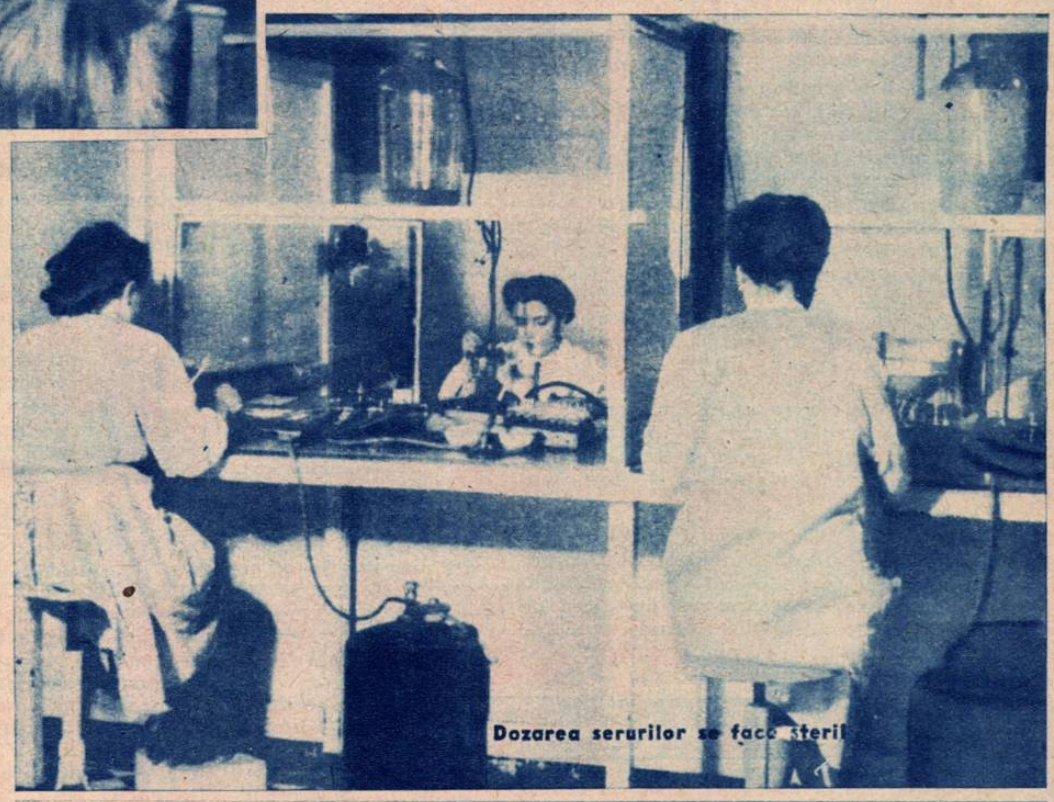

Dozarea serurilor se face steril

Secţia de Fiolaje.

Un colţ din biblioteca Institutului.

In laboratorul de cercetari.

ARESTAREA LUI PETRU RAGOZIN

Fragment din romanul „PRIMELE BUCURII"

de CONSTANTIN FEDIN

Redăm un extras din primul volum al trilogiei „Prima Fericire", romanul lui Constantin Fedin.

Acțiunea se desfășoară în cursul a 30 de ani, nu însă în felul unei cronici, ci prin reprezentarea a trei perioade istorice, cuprinse în cadrul unui subiect.

Cel de al doilea roman se plasează în 1919 iar subiectul se integrează episoadelor războiului civil din regiunea Volgăi.

Cel de al treilea roman, transportă acțiunea în zilele noastre.

Evenimentele „Primei Fericiri" se desfășoară în bună parte, în vara lui 1905 în marele oraș Saratov depe Volga. Constitue istorisirea tinereții celor două personagii principale ale trilogiei: a tânărului revoluționar Chiril Iznekov și a viitoarei actrițe Lisa Mechkova, fiică de burghez proprietar de imobile.

Fragmentul ce-l desprindem conține un episod din viața clandestină a Rusiei revoluționare, în epoca violentelor reacțiuni politice care urmară revoluției din 1905.

Vedem pe ajustorul Petru Ragozin, pe nevasta acestuia Xenia și pe Chiril — elev într'o scoală tehnică secundară — încadrându-se în viața și mișcarea revoluționară.

★

In Octombrie 1905, în timpul unui pogrom, Petru Ragozin fu cules depe stradă de poliție, împreună cu un grup de luptători cari trăgeau asupra bandelor negre. Nu se găsiră arme asupra lui, dar un martor de bună voie afirmă că Ragozin trăsese și rănise un căruțaș din mulțime. Totuși, martorului îi era imposibil să dovedească participarea acuzatului în grupul luptătorilor. După ce a stat un an în prevenție a fost condamnat la trei ani deportare pentru vina de a fi luat parte la turburarea ordinei publice.

In chiar ziua când porni cu un convoiu de exilați, fiul său în vârstă de 2 ani, muri de scarlatină; părintele află însă aceasta mult mai târziu. Xenia, o micuță blondă, cu sprincenele arcuite și năsuc ascuțit, cu mâini mici și degete delicate, putea să treacă drept fiica lui Petre Petrovici. El era ciolănos și voinic. Pe picioarele lui lungi și ușor îndoite se înălța un trunchiu enorm, adânc plecat înainte, în așa fel încât te puteai aștepta că se va prăvăli dintr'o clipă în alta.

In momentele arestării sale, avea cam treizeci de ani, dar obrazul său mare, încadrat de o barbă mică, blondă și zbârlită și niște mustăți răsucite, se lumina într'un surâs înțelegător și blând, așa cum se vede la oamenii cari au trecut prin multe în viață și pe care anii îi domolesc; părea de patruzeci de ani. Mergea cu un pas neegal alături de micuța lui Xioșa, protejând-o părintește cu trupul său înclinat, iar dânsa accepta această protecție în mod firesc, ca o ființă slabă și fragilă. Străzii îi plăcea să-i observe și să râdă nițeluș de dânșii, pomenind porecla lui Ragozin: Turnul lui Babel, sau mai simplu, Babel. Această zeflemea își pierdea întreaga nuanță caustică și devenea mișcătoare, tandră, când Xenia căpătă un copil și când în zilele de sărbătoare, Petre Petrovici, plecat mai mult ca niciodată înainte, mergea în vârful picioarelor și-și plimba copilul înfofolit într'o cuvertură de pichet, din care scăpa un colț de dantelă, marcând locul unde trebuia să fie capul copilului.

— Iată-l pe Babel care-și plimbă familia! — glumiau vecinii.

Ragozinii erau considerați ca o pereche iubitoare și fericită. Așa și era dealtminteri. Xenia nu-și amintea decât de un singur gest brutal al soțului ei, în dimineața accea nenorocită a pogromului.

Dânsa, stătea în fața portiței, cu o icoană în mână, ca și alți vecini, spre a dovedi că în acele case nu locuesc evrei și a le feri astfel de furia dezlănțuită a acestor banditi însetați de sânge și jaf. Agitând ghioagele lor ghintuite cu cue, șuerând și urlând ca lupii, banda neagră cutreera străzile, cercetând urma evreilor care se ascundeau și devalizând apartamentele părăsite. Mulțimea profitorilor desăvârșia opera bandelor negre, furând și distrugând și aceștia tot ce mai rămânea în așa fel, încât locuințele păreau mistuite de incendiu. Deodată, câțiva oameni năvăliră de după un colț de stradă și barară calea bandei.

— Trageți în ei! — comandă o voce răgușită.

Xenia nu observă clipa când Petre Petrovici, care se afla alături de dânsa, aproape de portiță, se retrăsese în casă. Ea îl văzu deodată la capătul cordonului, mergând repede înainte, fără să întoarcă capul. Xenia trecu icoana unui vecin și se repezi pe urmele soțului ei. Il ajunse și-l apucă de braț, dar el continua să meargă, fără a-și scoate mâinile din buzunare, fără a se întoarce, înaintând cu pași largi. Ea i se agăță de vestон. El mergea mereu. Incleștându-și mâinile de stofa hainei, îi strigă:

— Petre! Petrică! Dragule!

El o târî fără să pară că-și dă seama, fără să fie încurcat în mers de greutatea ei. Din nou, ea îi strigă ascuțit: „Gândește-te la copil, Petre!"

Se întoarse, își smulse vestonul din mâinile femeii, o împinse furios spre trotoar și plecă.

Intinsă pe jos, ea auzi pocniturile revolverului; plânse cu fața în palme.

Petre Petrovici, nu se întoarse acasă.

Pentru Xenia, faptul era nou, fără îndoială, dar îl acceptă ca pe ceva fatal. O părăsise fără să spue un cuvânt, o împinsese cu o cruzime inexplicabilă, trăsese focuri de revolver asupra oamenilor, iar ei, niciodată nu-i pomenise că posedă un revolver. In zilele de sărbătoare și Duminicile se ducea regulat la închisoare, pătrundea prin poarta de fier vopsită în verde și depunea la ghișeu, pachete cu alimente pentru deținutul Petre Ragozin.

Această situație ținu un an de zile. Pometii obrajilor ei se ascuțiră din ce în ce mai mult, degetele i se subțiară, singură se mira de câte poate să îndure....

Se angajase într'un atelier de tricotaje și închirie o odăiță din casa lui Mechkov. Apoi, aflând că soțul ei urma să fie deportat, ar fi dorit să moară, să nu mai îndure o soartă care se înverșuna atât împotrivă-i.

Copilul îi muri după o boală grea, în ajunul unei toamne plumburii. El muri noaptea, iar în zorii zilei, Xenia plecă să-și ia rămas bun dela soțul ei.

Grupul de deportați plecă prin gara de mărfuri. Petre Petrovici revăzu pentru o ultimă dată depoul cu pereții afumați unde lucrase ca ajustor înainte de arestarea sa. Un bătrân muncitor, deșirat, din acelaș atelier, veni să-l întovărășească pe Petre Petrovici și-i aduse tutun pentru drum. Două vagoane-dubă fură atașate trenului de marfă.

Unul din cele două vagoane era ocupat de condamnații de drept comun care mergeau la temniță. Aceștia purtau lanțuri și când traversau șinele, ridicând picioarele cu greutate, lanțurile zornăiau sgomotos.

Locomotiva fluieră strident, tampoanele se ciocniră, o voce, semnale cu fanionul și parcă însăși viața pleca, pleca! Un singur lucru stăruia în mintea Xeniei: să fie în stare să se ție pe picioare și să nu lunece pe jos, așa ca în dimineața blestemată a pogromului.

— Cred că vorbește bine acum? — întrebă Petre Petrovici, dorind să afle noutăți despre copilul lui.

— ~~Da~~, vorbește bine, îi răspunse femeia.

— De tatăl lui vorbește?

— Da.

— E vioiu?

— Da, e vioiu...

— Și cum doarme? Liniștit?

— Foarte liniștit.

— Nu te împiedică să dormi ca înainte?

— Nu

— Să-l săruți pentru mine.

— Am să-l sărut.

— I-a eșit toți dinții? Sărută-l mult pentru mine.

— Da, îl voi săruta mult.

In felul acesta se despărțiră. Trenul, cu vagonul-dubă, se pierdu între alte șiruri de trenuri din care unele rămâneau imobile, iar altele porneau încet.

Bătrânul tovarăș de lucru al lui Petre, privi în adâncul ochilor pe Xenia, înainte de a se reîntoarce la atelier și fu zguduit. I se păru ca ea fusese aceia care stătuse un an închisă, nu Petre Ragozin.

Deodată îi ceru un serviciu neprevăzut: să o ajute să-și îngroape copilul.

— Care copil?

— Copilul meu care a murit.

— Cum asta? Abea ai vorbit despre el cu Petre, ai făgăduit să-l săruți...

— Il voi săruta, acolo, în sicriașul lui, când voi ajunge acasă.

Auzind acestea, bătrânul simți că i se oprește respirația.

Cu toată bunăvoința îi dădu ajutorul cerut, sprijinind-o pe Xenia în nenorocirea ei.

Era a treia iarnă pe care Xenia o îndură singură. Intr'o zi, bătrânul tovarăș al soțului ei, acela care o ajutase la înmormântarea copilului și care-l petrecuse pe Petre Petrovici la gară, veni s'o vadă. După ce vorbiră de una și de alta, el sfârși prin a-i spune ca are nevoe de cineva de încredere.

— De ce-i vorba?

— Trebue să știi să taci.

— Voi ști să tac.

— E drept, am văzut asta și tocmai deaceia am venit la dumneata.

A doua zi i se aduseră Xeniei, două lăzi învelite în scoarțe vechi. Au fost coborâte în beci și așezate pe niște buturugi, ca niște butoae de murături.

Beciul comunica cu antreul printr'un chepeng din podeaua acestuia.

Odată, la sfârșitul iernii, când se lăsase noaptea, Xenia fu oprită pe stradă de un elev al școlii tehnice care o întrebă când poate să treacă pela ea. Era însărcinat să-i remită un pacheţel. Ce fel de pachet nu știa nici el, fusese rugat să facă acest comision pentrucă sta în apropiere. Xenia observă că adolescentul avea o voce catifelată și că tușea în fiecare clipă, ca și când și-ar face curaj. Târziu, seara, aduse în adevăr, un pachet care semăna a colet poștal. Își descheie pardesiul și-și scoase șapca, ștergându-și sudoarea depe fruntea îmbrobonită cu o batistă boțită. Apoi rămase tăcut.

— S'ar spune că acest pachet e tare greu, pari foarte obosit, — surâse Xenia.

— Dacă crezi că e prea greu, am să-ți ajut să-l coborî, — replică străinul.

— Xenia abea reuși să-l ridice.

— Ce o mai fi aici? — e cu siguranță mai greu ca un pud.

— Nu știu ce conține; am fost rugat să vi-l aduc și să vă spun să-l ascundeți, știți dumneavoastră unde. El începu să-și încheie pardesiul, cu figura preocupată, cu sprincenile încruntate. Xenia surâse din nou.

— Este multă vreme de când faci asta?

— Ce?

— Gimnastică, — spuse ea arătând din ochi pachetul.

— Imi place gimnastica din copilărie.

— Și din copilărie distribui asemenea pachete misterioase?

— Ce vedeți aici misterios? Am fost însărcinat să vă predau un pachet și fiindcă vă cunosc, vi l-am adus și vi l-am predat. Asta-i tot.

— Și dacă refuz să-l primesc ? Pentru că eu, nici nu știu cine mi-l trimite, nici despre ce-i vorba.

In loc de răspuns, tânărul îi întinse mâna spre a-și lua rămas bun, având aerul că-i reproșează de a bagateliza o chestiune atât de gravă. El se opri o clipă în pragul ușii și întrebă, după o clipă de gândire, cu vocea pe jumătate:

— E drept că soțul dumitale se va întoarce la iarna viitoare ?

— Trebue să se întoarcă. Își isprăvește pedeapsa în Octombrie.

Această primă întâlnire între Xenia și Chiril se isprăvi în felul acesta. El îi mai aduse apoi un alt pachet asemănător cu primul, după care el nu-l mai văzu mai multe luni. In timpul vizitelor, el evita orice discuție deschisă, încât Xenia se gândi că poate în adevăr, el nu cunoștea conținutul acestor pachete pe care i le aducea.

Când Petru Petrovici se întoarse acasă, a început pentru el și Xenia, o perioadă de cunoaștere reciprocă ce apare de obicei atunci când între oamenii ce se iubesc și au fost despărțiți fără voia lor pentru multă vreme, legăturile vieții își reiau cursul.

Trăsăturile de caracter, obiceiurile și chiar trăsăturile feței și semnele particulare, care altădată păreau importante, deveniră fără însemnătate în timpul despărțirii, în vreme ce altele, puțin însemnate, luară primul loc.

Incercau să ghicească aceste schimbări, să prindă ce se putea cu ochii, să pipăe, să-și povestească unul celuilalt, atâtea și atâtea întâmplări, cu tot felul de amănunte care ar părea unor necunoscuți fără nici o importanță.

Incetul cu încetul se va înțelege de ce nu se mai putea acuma să fie Xenia luată drept fiica lui Ragozin. Ea își pierduse fragilitatea, devenise suplă, iar Petre Petrovici și el părea cu totul schimbat: înclinarea trunchiului său era mai puțin accentuată, mersul îi devenise mai hotărît, își pierduse aproape complect legănarea.

Petre și Xenia înțeleseră că dragostea lor nu dispăruse, că dimpotrivă timpul o mărise. Erau fericiți că își pot consola reciproc durerea pierderii copilului lor, iar în această consolare ei nu vedeau numai sentimente paterne și materne îndoliate, ci și acelea pentru noul copil, care constituiră rezultatul unei pasiuni în plină libertate.

La această fericire de dragoste, se adăuga și un alt fapt: amândoi înțeleseră că ceia ce li se întâmplase, era ceva foarte prețios.

Xenia nu spuse niciodată soțului ei, că dacă nu ar fi făcut parte din grupul luptătorilor, nu ar fi coborît în stradă și n'ar fi tras, nu ar fi existat închisoarea, deportarea și poate nici copilul lor nu s'ar fi prăpădit.

Petre Petrovici nu-i reproșă la rându-i că moartea copilului i-a fost ascunsă atâta vreme. Ea nu se îngrozi la gândul că soțul ei va trăi supraveghiat de poliție și i se părea natural ca el să se fi întors din exil membru al partidului muncitorilor.

Când el i-o spuse, dânsa replică:

— Ai făcut bine.

Dânsa nu-și dădea bine seama de toate astea, dar resimțea o ură adâncă pentru poarta verde de fier a închisorii, pentru ghișeul prin care trecuse pachetele cu alimente pentru soțul ei. Se gândea cu groază la capela de lângă poarta închisorii, unde icoana unui Crist cu o coroană de spini, era așezată deasupra unui scrin pe care se afla o cutie de metal pe care scria în caractere slavone: „Pentru îmbunătățirea hranei deținuților". Odată, pe când aștepta pe treptele capelei să se deschidă ușa ghișeului dela poartă, Xenia își spuse că dacă n'ar exista deținuți, n'ar fi nevoe nici să se colecteze pentru hrana lor. Privind în capelă, observă pe icoană, la lumina pâlpâitoare a lumânărilor, mâinile lui Crist legate cu frânghie și atunci, deodată, începu a-și cotrobăi în sacoșă și luă câteva monete de bronz pe care le aruncă în cutie. După aceasta, o zi întreagă, încercă un sentiment apăsător. Ar fi dorit să plângă, dar nu-i veneau lacrimile... și astfel au fost toți anii care-i trăise singură. In loc de lacrimi, ea avea sentimentul clar că bărbatul ei dorise să facă bine, că era un om drept și că tocmai de aceia era făcut să sufere. Ea se întreba dacă a făcut bine să accepte să păstreze obiecte periculoase. însă el o aprobă. Această încredere deschidea înaintea lor o existență nouă, deș o trăiau totuși pe acaia dinainte, cea veche dar era tot ce-și puteau dori.

Prin aceste detalii ale unei vieți care părea asemănătoare vieții tuturor, Xenia învăluia cea de a doua viață, pe care Petre Petrovici o ducea din timp în timp, dela o ocazie la alta.

CONSTANTIN FEDIN

REALITATEA ILUSTRATĂ

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA

București, Str. Const. Mille 5-7-9

Telefon 5.85.88

ABONAMENTE:

3 luni . . . Lei 325.—

6 „ . . . „ 650.—

12 „ . . . „ 1300.—

Abonamentele din provincie se trimit prin CEC cont 474 pentru Realitatea

Taxa poștală plătită în numerar conf. aprobării Dir. Gen. P.T.T. Nr. 34.046 din 1948

Femeia în URSS

PRINTRE novatorii ştiinţei şi tehnicei, onoraţi cu premiul Stalin în Iunie crt., douăzeci şi nouă de femei ocupă un loc de frunte.

Cine sunt ele ?

Alături de savanţii remarcabili, de inginerii cunoscuţi şi de eminenţii inventatori, putem găsi numeroşi contramaiştri din uzine, tehnicieni, practicanţi fără vreun grad universitar. Pentru ei, Iosef Visarionovici Stalin a spus:

„... Se întâmplă câteodată ca drumurile noui în ştiinţă şi tehnică să nu fie deschise de oameni cu renume universal în ştiinţă, ci de către elemente absolut necunoscute în lumea savantă, de către oameni oarecare, de către novatori în specialitatea lor".

Posibilităţile de creare ale novatorilor sovietici sunt nelimitate.

In rândurile ce urmează, vă vom prezenta pe scurt, câteva dintre ele.

IN CE AN NE AFLAM ?

Marina Ivanovna Korentsova va răspunde: în 1951. Ea a depăşit, în munca sa şi norma pentru următorii trei ani şi a ajutat în acelaş timp un mare număr de tovarăşi de muncă, s'o imite.

Nicolas Rossiiski, renumitul contramaistru al uzinei „Calibrul" ameliorând procedeele tehnice de lucru, punând la punct educarea profesională a muncitorilor, a ajutat întregul personal din sectorul său să devină stahanovist.

Colaborarea lui Nicolae Rossiiski şi a tehnicienei Marina Korentsova a început din momentul în care contramaistrul s'a lovit de câteva probleme tehnice dificile.

Ţesătoarea Olga Korobeinikova a terminat încă din luna lunie programul său de lucru pe anul în curs

Pictoriţa Uzbecă Chamshai Kassanova la lucru

Iată ce spune el despre Marina Korentsova:

„Sectorul nostru îi este din plin recunoscător. Fără concursul său noi n'am fi putut obţine atâtea succese. Ea ştie să găsească soluţii simple problemelor tehnice din cele mai dificile. Ea este, mai precis, cea de care atelierul nostru avea nevoe ..."

Un lucrător specialist fusese însărcinat cu fabricarea unei piese pentru un micrometru. Muncitorii în această specialitate sunt rari. Când lucrătorul specialist căzu bolnav, nu se găsea nimeni să-l înlocuiască.

Se ajunsese chiar să se pună chestiunea organizării lucrului de asemenea natură, încât să se poată lipsi de aceşti rari specialişti. Dacă este atât de complicat să formezi asemenea lucrători, nu se poate oare simplifica fabricaţia, divizà o operaţiune complicată în câteva mai simple, la îndemâna unui muncitor mijlociu ?

Şi Marina Korentsova a rezolvat şi această problemă.

Următor propunerii sale, a fost adoptat un nou procedeu pentru fabricarea micrometrului, procedeu care nu necesita o prea mare abilitate.

Randamentul atelierului şi calitatea produsului au fost ameliorate simţitor. Succesele au dat un nou avânt stahanoviştilor din atelier în căutarea unor metode de lucru din ce în ce mai perfecţionate.

E posibil oare de a se organiza fabricarea mecanică în serie a micrometrelor?

Iniţiativă într'adevăr îndrăzneaţă : nicăeri încă, nu s'au fabricat instrumente de măsură de precizie urmând această metodă ! Marina Korentsova a rezolvat această problemă într'un timp record. Ea a pus la punct tehnica fabricării în serie a cinci piese principale pentru micrometre.

Orizonturi largi au fost deschise astfel muncitorilor din atelier. Şi în 1947. grupul stahanovist al contramaistrului Nicolae Rossiiski a produs cantitatea de micrometre prevăzută în plan pentru anul 1950. Lucrul a fost realizat pentru trei ani înainte !

Pentru concursul său la perfecţionarea radicală a procedeelor tehnice de producţie şi pentru organizarea muncii stahanoviste colective, care au permis să se micşoreze sensibil preţul de cost, Marina Korentsova, tehniciană şefă a atelierului de micrometre din uzina „Calibrul" a fost decorată cu premiul Stalin.

VIAŢA UNEI LAMPI DE RADIO

E un lucru care întotdeauna se întâmplă pe neaşteptate: o lampă a postului de radio-recepţie nu mai funcţionează.

Prea uzată ? Aşa repede ?

Cunoscătorii vor afirma :

— Fără îndoială, lampa nu a rezistat unor vibraţiuni prea puternice.

Oricum ar fi, lampa nu ne mai poate fi de folos. In oraş o putem înlocui cu una nouă.

Dar pe front sau în expediţiile ştiinţifice? Sunt atâtea lucruri care depind de o bună funcţionare a lămpilor de radio.

In luna Mai a anului 1942, o uzină a primit din partea Guvernului, ordinul de a fabrica lămpi pentru posturi de radio-recepţie de mici dimensiuni. Dar ele trebuiau să fie solide şi durabile. Rolul principal în această muncă a fost încredinţat la trei femei, inginere.

La sfârşitul lui 1942, Tatiana Kovalcic era şefă a secţiei tehno-chimice din laboratorul uzinei, Zenaida Kondracova, şefă a unui atelier nou, care se ocupa de partea electro-fizică şi tânăra comunistă Sofia Ipatova, şefă a secţiunii metalelor din laborator, şi având drept misiunea să rezolve problemele ce atingeau acest domeniu.

In colaborare cu inginerul Vasili Parkhomenko şi Constantin Romaniuk, ele au reuşit, după lucrări îndelungate, să găsească şi să pună în lucru o tehnică nouă a fabricării în serie a lămpilor, mai solide şi mai rezistente în domeniile mecanicei, electricei şi termicei, şi mai active.

Răspunzând apelului lansat de Comsomol, tinere fete în vârstă de 16—17 ani veniră să lucreze în noul atelier. Fără cunoştinţe speciale în meserie, fără obişnuinţa lucrului, ele se puseră la treabă cu un mare entuziasm tineresc. Şi acest atelier a fost unul din cele mai bune ale uzinei.

Lămpile pentru posturile de recepţie au ajuns să dureze dela câteva sute de ore, la câteva mii de ore.

Tatiana Kovalcic, Zenaida Kondrakova şi Sofia Ipatova, inginere de talent, şi-au cucerit cu drept cuvânt locul lor de cinste printre laureaţii premiului Stalin. ★

Se pot scrie multe şi despre alte femei sovietice revoluţionare ale ştiinţei şi tehnicei. Ie toate merită din plin recunoştinţa popoarelor lor, pentrucă scopurile muncii lor sunt scumpe cetăţenilor sovietici.

Aceste scopuri ne sunt familiare tuturor: de a asigura împlinirea înainte de termen a planului cincinal stalinist; de a demonstra puterea şi grandoarea patriei sovietice şi bunăstarea popoarelor respective.

(după „La femme Sovietique")

Eroina Uniunii Sovietice Uliana Mateevna Gromova, căzută în Marele Războiu Pentru Apărarea Patriei

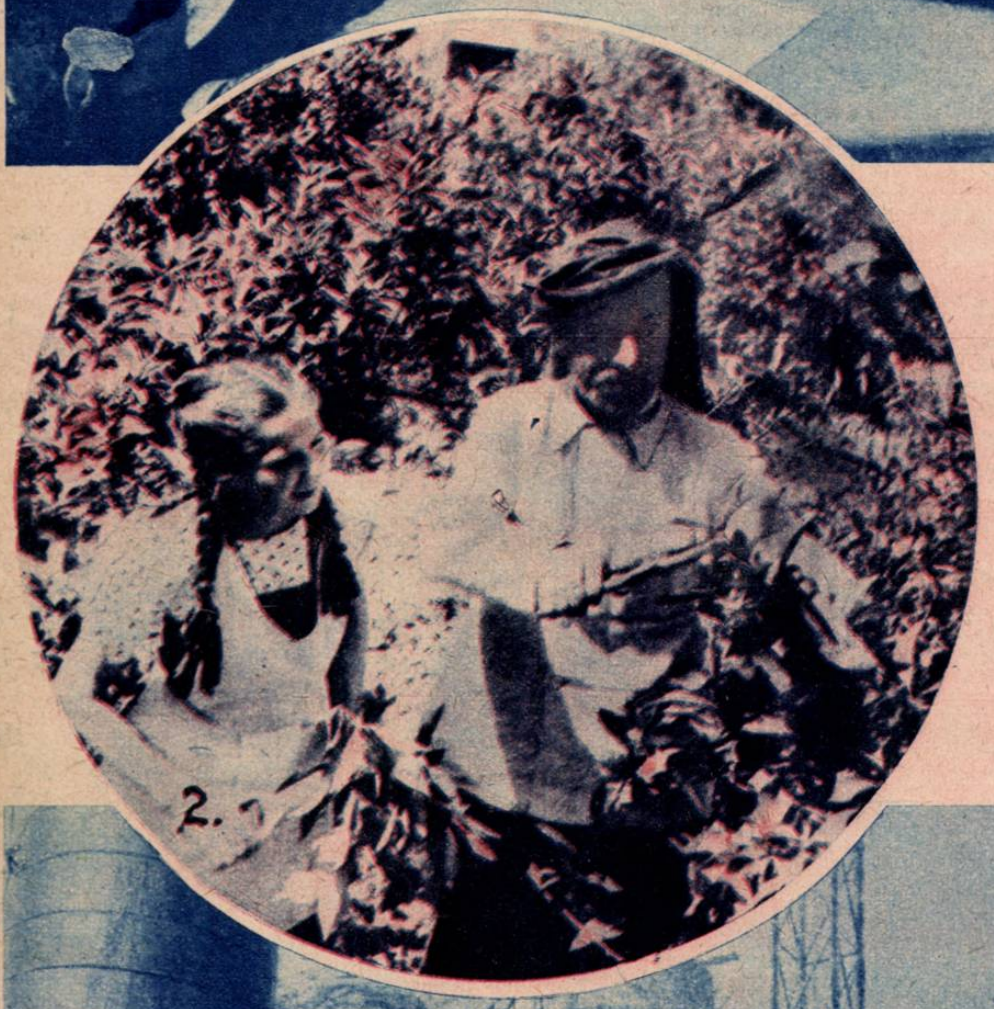

7 Noembrie 1917. Stindardele roşii ale revoluţiei flutură victorioase, dela un capăt la celălalt al Rusiei.

Puterea de Stat a trecut în mâna Sovietelor.

Pretutindeni, condiţii noui şi revoluţionare de desvoltare sunt creeate oamenilor muncii, cari pornesc la noui, mereu noui înfăptuiri, sub drapelul lui Lenin şi Stalin.

1. Micul popor udeg din munţii Sihot Alinia, a făcut şi el un s în anii de guvernare sovietică. Altădată cu un procent de 96% a el posedă astăzi un patrimoniu cultural impresionant. In casa de l satului udeg „Gvasinghi", tineri şi vârstnici citesc laolaltă ziarele, şurile care duc pretutindeni glasul mobilizator în muncă al Partidu munist (b) al Uniunii Sovietice.

2. Dar nu numai în ceeace priveşte cultura, stările de fapte a structural schimbate, ci în toate domeniile de viaţă a pătruns un nou şi sănătos, următor căruia, cuceriri din cele mai semnificativ putut fi realizate. Astfel, în trecut, în Rusia cultivarea chitrelor er sată cu totul în părăsire, neglijându-se astfel una din bogăţiile de mă ale ţării. Sub regimul sovietic însă, cultura chitrelor a devei ramură importantă a gospodăriei obşteşti. In anul 1940, plantaţiil chitre din Gruzia au atins cifra de 24,6 mii de hectare.
Pe fotografie, horticultorul sovhozului Alambarsk, din Gruzia, N vili, lucrând în colaborare cu o tânără muncitoare agricolă.

3. Şi în industrie au fost făcuţi paşi mari înainte. Una din sar principale ale oamenilor sovietici după terminarea celui de-al doile boiu mondial, a fost, fără îndoială, reconstrucţia ţării. Restaurar nelor distruse de urgia războiului a fost una din sarcinile de onc oamenilor sovietici, în munca pentru ducerea mai departe a vieţii liste. Una din principalele industrii sovietice reconstruite, este metalurgică „Zaporojstal". Instantaneul nostru îi înfăţişează pe şef al uzinei „Zaporojstal", Filipov, pe administratorul uzinei, Dâ şeful secţiei de montaje, Nedušno, lângă cuptorul No. 4, recent

alt uimitor
nalfabeți,
cură a
și bro-
lui Co-

u fost
spirit
e au
a lă-
sea-
nit o
e de

ikaj-

cinile
a răs-
ea uzi-
are ale
socia-
și uzina
inginerul
nșit și pe
restaurat.

ASPECTE DIN REPUBLICELE SOVIETICE

4. In republica Gruziei, cultura ceaiului a cunoscut și ea o desvoltare extraordinară. Intrecerile în muncă organizate cu ocazia aniversării Marii Revoluții Socialiste din Octombrie a dat noui impulsiuni muncitorilor agricoli, specializați în culesul ceaiului. Fiecare vrea să întâmpine ziua de 7 Noembrie cu realizări din cele mai consistente, pentru a demonstra odată în plus dragostea lor nețărmurită pentru regimul sovietic.

5. Și este firească această dragoste nețărmurită pentru regimul sovietic, dacă ne gândim la grija deosebită pe care acest regim o

(Continuare în pag.)

Realitatea sportivă

UN MATCH PLIN DE INVAŢAMINTE

In Gara de Nord au sosit juniorii. Iată-i îndreptându-se spre ieşire înconjuraţi de ziarişti şi fotografi.

La antrenamentul de acomodare pe Stadionul Republicei. Se văd Zakarias, Kubala, Puskaş, Toth şi antrenorul Gutman.

UNGARIA - R. P. R.

DEsigur că necunoscătorii cari au văzut săptămâna trecută imensa coadă din faţa magazinului „Stadion" s'au înfiorat. Căci în Capitală aceste cozi au dispărut în faţa belşugului, dar reapariţia unei cozi de asemenea proporţii poate îngrozi pe oricine. Chiar şi trecătorii aceştia, în necunoaştere de cauză, s'au repezit să se înghesuie alături de ceilalţi când au aflat că se vând bilete pentru matchul Ungaria—R.P.R. Căci au fost mulţi care, de ani de zile nu au mai luat loc în vreo tribună şi nu au mai strigat „haide Iordache" sau „aşa Farmati". Curentul i-a furat şi pe ei.

— Auzi, se joacă pe Stadionul Republicei. Să ne luăm şi noi bilete, că tot n'am fost acum vreo lună, când a fost Zatopek. Şi mi-a fost necaz zile întregi după aceia!

— Oricare ar fi rezultatul eu tot vreau să mă duc, vreau să văd isprava brigadierilor noştri.

Bineînţeles că în massa aceea de oameni care aştepta pe Bulevardul 6 Martie, să se deschidă casele, ca să-şi poată cumpăra lumea o foiţă verde sau roz, s'au întâlnit cu prieteni sau au legat alte prietenii. S'au făcut pronosticuri, s'au alcătuit echipe, şi-au readus aminte de Dobay, Schwartz şi Bindea.

Ziarele de sport erau bine cercetate.

— Uite, pe Bodo l-au trecut al patrulea între halfi. Asta înseamnă că e rezervă.

— Lasă că ştiu eu, cum scriu ăia. Eu aş afla cu o lună înainte care e echipa.

Cu cât se apropiau de intrare le creştea inima. vedeau că şi alţii sunt în poziţia în care au fost ei. Mânaţi de dorinţa arzătoare de a căpăta un loc în stadionul din Dealul Spirei, nu s'au mai certat ca altă dată, la alte cozi.

— Domnul câte vrea ?

— Trei dudue, că o iau şi pe cumnată-mea.

— Ce eftin. Aşa-i când ne-am făcut un stadion încăpător.

Pleca fericit, împăturindu-şi cu grijă biletele la un loc ferit. Mai trecea pe lângă coadă, doar o recunoaşte un prieten căruia să-i spună cât de eftine sunt biletele, aşa că poate să-şi ia şi copiii.

Dar după două zile nu a mai fost coadă, căci nu au mai fost bilete. Ziarele anunţau noi echipe, ba Federaţia de Atletism s'a găsit să anunţe că vor fi şi concursuri de atletism în pauză, cu tentative de record. Au început să sune telefoanele, se făcea coadă în faţa magazinului şi târziu lumea pleca spre casă după ce cumpărase „Stadion puştiu", un supliment care punea gaz peste foc.

★

Miercuri şi Joi pe arena de pe malul Dâmboviţei echipele noastre au făcut antrenament. Lumea a venit ca la un match de divizie. Fiecare a alcătuit mintal câte o echipă şi l-au fluerat pe Bărbulescu care tocmai atunci era să-l scoată din cursă pe Petschowski. Totuşi nimic nu era încă sigur. A doua zi „Sportul Popular" l-a pus pe Traian înaintea lui Justin. „Mai înţelege dacă poţi ceva." Deoarece erau destul de mulţi şi era vorba şi de trei echipe, Copil ajunsese în A. şi Băcuţ I la juniori.

★

Undeva între Bucureşti şi Ploeşti s'au intâlnit trenurile care duceau echipa B, la Budapesta şi cu cel în care veneau juniorii. Cei care discutaseră mai aprins decât ceilalţi la coada din oraş, au venit şi la gară.

Desigur oficialităţi, flori, discursuri şi şase fotografi. Băeţii au scoborât vioi, s'au grupat la cererea perechii Cioc—Rădulescu care şi-au declanşat de nenumărate ori aparatele. A doua zi „Sportul" a publicat o poză în care nu se cunoştea nimic.

Noroc că mai sunt şi explicaţiile.

Sâmbătă dimineaţa, era prea devreme la şase, aşa că nu pot să vă povestesc ce s'a întâmplat la sosirea echipei A. Dar bănuesc oficiali, flori, discursuri şi numai cinci fotografi ; ştiu pe unul care nu s'a dus.

In schimb am fost la Stadionul Republicei pe la ora zece, unde Ungurii făceau un antrenament de acomodare.

Şi nu era glumă. Antrenorii i-au pus să alerge, să sară şi le-au ascuns mingea.

Puşcaş a găsit-o şi a început să se joace cu ea. E un virtuos interul ăsta, şi râde tot timpul.

Toth III vorbea mai bine româneşte decât atunci când făcea aripă cu Mercea la I.T.A. Ba într'un timp l'am surprins şi cântând.

Portarii au făcut un antrenament foarte serios, în special Grosits, care s'a tăvălit ca un ursuleţ pe iarba încă umedă.

★

Sâmbătă la U.C.B., adică la teren, tramvaiele "14" au adus 14.000 de spectatori.

Două echipe de pitici, au alergat după o minge mare, au înscris un goal şi victorioşii au primit o cupă pe măsura lor.

Matchul cel mare s'a jucat în minutele 10 şi 12, când Nicuşor şi Neagu au înscris două goaluri. Românii au dominat, au jucat mai bine şi Bădeanţu a stat în offside.

Da, a fost un match mare. Entuziasm între spectatori şi un joc neaşteptat cu juniorii noştri.

— Haide Copil !

— Haide Neagu; ah încet eşti ! Şi aplauze.

Deodată blondul atacant ungur a scăpat, a tras şi mingea a trecut undeva peste bară, pierzându-se în peluză. Au fost braţe ridicate în sus în semn de bucurie; pălăriile au început să sboare şi Voinescu a fost aplaudat.

Dar el n'avea nici o vină în acţiunea asta. In altele da, căci a prins câteva mingi grele.

Tocmai Bădeanţu a înscris două goaluri.

— Cum să nu înscrie. Copil a făcut două găuri şi gata goalurile.

(Continuare în pag. 12)

Justin apărat de fundaşii noştri prinde o minge centrată de Toth III.

Invălmăşeală la poarta noastră. Puşcaş va înscrie primul goal.

Mingea a atins plasa şi Puşcaş este fericit.

CU PAȘI MARI ÎNAINTE

PREȘEDINTELE consiliului de miniștri al Uniunii Sovietice, Generalissimul I. V. Stalin, a primit de curând o scrisoare din partea personalului a 35 întreprinderi industriale din Moscova.

Iată ce scriau, printre altele, muncitorii sovietici în scrisoarea adresată Generalissimului Stalin: *„Cu toții ne dăm foarte bine seama că, cu cât mai rațional, cu cât mai gospodărește vor cheltui întreprinderile fiecare rublă, cu cât mai mari vor fi beneficiile și acumulările socialiste pe care le vor realiza fabricile și uzinele noastre, cu atât mai multe mijloace va avea statul nostru pentru refacerea și desvoltarea economiei noastre de după război, cu atât mai sigură va fi îndeplinirea planului cincinal post-belic și se va îmbunătăți și mai mult starea materială și viața poporului sovietic".*

Cuvinte pline de o adâncă semnificație, care explică pe deplin uriașele cuceriri ale oamenilor muncii din Uniunea Sovietelor și care arată cu limpezime drumul de viitor pe care acești oameni înțeleg să meargă, pentru desăvârșirea măreței societăți socialiste.

Vorbele muncitorilor sovietici cari s'au adresat Generalissimului Stalin, nu sunt simple enunțări programatice.

Muncitorii sovietici, conștienți de răspunderile ce le revin și de însemnătatea aportului lor în consolidarea și desvoltarea regimului sovietic, depun fără încetare toate eforturile lor, pentru producerea de bunuri cât mai multe și de o cât mai superioară calitate.

Pretutindeni, prevederile planurilor cincinale staliniste au fost împlinite pentru anul în curs, iar cele mai multe au fost cu mult depășite. Urcarea vertiginoasă a producției în U. R. S. S. a atins proporții nemaipomenite. Pentru a ne face o cât de sumară impresie asupra acestei uriașe desvoltări a industriei Uniunii Sovietelor, e suficient să cităm următoarele date:

Față de cel de-al doilea trimestru al anului 1947, producția uzinelor sovietice din cel de-al doilea trimestru al anului 1948, a crescut cu următoarele procente: fontă 18%; tuburi de fier 38%; locomotive pentru liniile mari 69%; trolleybuze 36%; autobuze 53%; camioane 41%; automobile turism 133%; motoare electrice 55%; mașini agricole 131%; tractoare 114%; batoze 117%; cauciuc sintetic 63%; încălțăminte de cauciuc 35%; ciment 22%.

Randamentul muncii a crescut cu 14%, calitatea produselor a fost simțitor ameliorată, iar deșeurile au fost reduse la maximum.

Așa înțeleg muncitorii din uzinele sovietice să întâmpine cea de-a 31-a aniversare a Marei Revoluții Socialiste din Octombrie.

ASPECTE DIN REPUBLICELE SOVIETICE

(Urmare din pag. 9)

are pentru îmbunătățirea din ce în ce a condițiilor de viață și de desvoltare pentru toți oamenii muncii. Pretutindeni au fost creeate case de odihnă, creșe pentru copii, sanatorii și stațiuni balneo-climaterice, în scopul îngrijirii sănătății și odihnei celor ce muncesc.

Pe fotografie, clădirea sanatoriului central militar din Thaltubo.

6. In urma hotărârilor guvernului sovietic în perioada postbelică, s'a pornit o vastă campanie de desvoltare a sistemului de irigații în regiunile Rusiei de Mijloc.

Instantaneul nostru reprezintă punerea în funcțiune a unui nou sistem de irigație în regiunea Sosnov din regiunea Tambov.

7. In Rusia de dinaintea Revoluției din Octombrie, aproape jumătate din firele de bumbac întrebuințate în industria textilă se importau din străinătate. In anii planurilor cincinale staliniste, ca un rezultat direct al colectivizării și modernizării mijloacelor de producție, Uniunea Sovietică a mărit într'atâta producția sa proprie de bumbac, încât s'a ajuns la împlinirea cu prisosință a necesităților proprii. Colhoznicii gospodăriei obștești din artelul „Mikoian" (Republica Armeană), transportă bumbacul din noua recoltă, spre centrul de colonizare.

8. Nicăeri nu sunt mai răspândite și mai citite ziarele și revistele, ca în Uniunea Sovietelor. Unele din ele sunt bine cunoscute și în străinătate. Astfel, „Timpuri Noui" apare săptămânal în limbile rusă, engleză, franceză și germană. Tot în patru limbi apare și revista „Femeia Sovietică". De o popularitate deosebită în țară și străinătate, se bucură revista de politică generală „Ogoniok". Tineretul sovietic, își are și el ziarele și revistele sale. In Patria Socialismului, ziarele și revistele sunt și ele instrumente din cele mai active de luptă, pentru desvoltarea și desăvârșirea vieții socialiste.

9. Lidia Petrova, una din fruntașele muncii din colhozul „Sevcenko", regiunea Harkov (Republica Ukraineană), în mijlocul plantațiilor de floarea soarelui.

E atât de mare dragostea care i se răsfrânge în zâmbetul ei luminos, încât rezultatele extraordinare înregistrate în muncă, apar ca o urmare firească a unei juste înțelegeri și atitudini față de muncă și de produsul acesteia.

10. După muncă, urmează odihna.

Și se pare că acest grup de tineri și tinere din Bielorusia petrec de minune în clubul colhozului, dând totodată un spectacol improvizat, tovarășilor de muncă, adunați în jurul meselor de șah sau de lectură.

In cântece și voioșie tinerească, oamenii sovietici își întăresc forțele pentru a porni mereu cu mai multă vigoare, înainte, pe drumul glorios trasat de Partidul Comunist (b) al Uniunii Sovietice.

Elv. Cristian

RASBOIUL MICROBILOR

(Urmare din pag.)

Dr. Wissner dirijează delicata activitate. Am văzut oare totul? Nu încă. Mai există o Secție specială unde se prepară vaccinul antitific. E o secție periculoasă, dar am fost și aici. Din intestinele păduchilor, se obține lichidul cu miraculoase posibilități de vindecare.

FAUNA INSTITUTULUI

Pretutindeni, la orice etaj, deschizând la întâmplare orice ușă, din miile de uși, privirile noastre și obiectivul fotografic, are de prins imagini felurite. Ici aparate fine, retorte și microscoape, colo o doctoriță care injectează un ser unui cobay. Ne spune:

— Nu mă fotografiați în postură de chinuitoare de animale...

— Le chinuiți chiar?

— De fapt, nu simt nici o durere, am luat măsuri... De mare și neprețuit folos ne sunt animalele. Caii, iepurii, șoarecii, maimuțele, berbecii și cobaii, ne dau posibilitatea să cercetăm cât mai adânc tainele științei, reacțiunile cele mai intime. Din sângele cailor obținem cât mai mult ser, după ce animalele au fost injectate cu emulsiuni microbiene și imunizate.

De exemplu, pentru a obține un ser împotriva paraliziei infantile — poliomyelită — se practică injecțiuni repetate la cai, cu emulsiuni de măduvă de maimuță bolnavă de poliomyelită.

IN BIBLIOTECA INSTITUTULUI

Prin ferestrele largi și luminoase, lumina zilei pătrunde generos în bibliotecă, razele soarelui se odihnesc pe legăturile prețioase ale tratatelor, din rafturile și dulapurile cu vitralii de cristal. Cercetătorii, medici, studenți, cu trăsăturile concentrate, notând în caete, își luminează probleme noui, mintea lor captează din paginile cărților, rezultatele atâtor cercetări înfăptuite până acum:

Viața științifică a lui Pasteur, Metchnikoff, Koch, Ehrlich, Pavlov, îndeamnă și sprijină, cultivă și desăvârșește. Tot ce s'a scris și tot ce s'a tipărit până în prezent, în materie de specialitate, se găsește în rafturile bibliotecii Institutului și la îndemâna tuturor celor dornici de a se cultiva pe acest tărâm.

Având sprijinul Ministerului Sănătății cât și al tuturor departamentelor de Stat, azi mai mult ca oricând, nevoile Institutului de Seruri și Vaccinuri, sunt împlinite fără zăbavă. sănătatea poporului muncitor fiind elementul cel mai prețios în desvoltarea Repubicii Populare Române.

OCTAVIAN CORTEA

UNGARIA — R. P. R.

(Urmare din pag. 10)

Un joc greu, câștigat, și optimism pentru a doua zi.

★

La ora unu tribunele, peluzele erau pline. Și lumea venea, venea, ca la un asalt de cetate.

— Măi, ce stadion !

— Uite ce bine se vede!

Alții, cu biletul în mână, grăbiți și nerăbdători își căutau loc. Niciodată nu s'a văzut la noi atâta lume la football.

— Domnule, un loc acolo lângă dumneavoastră. Uite că sunt mic.

— Nu vezi că deabea răsuflu. Unde să te mai așezi!

— Mă fac și mai mic.

— Fii serios, nu vezi, ești om bătrân.

Alții, care nu aveau bilete, s'au dus la Venus, să asculte acolo retransmisia pe care o făcea „Turi" Vogel. S'au strâns și acolo vreo 15.000.

Intâi s'au bătut vreo două recorduri naționale de atletism. Nu mai aveau mult până la sută, în anul acesta. Fetele au făcut gimnastică și la megafoane s'a auzit Ciocârlia și muzică ungurească.

In fine, de undeva de sub pământ au apărut echipele. Arbitrul Vlcek care venise dela Praga pentru treaba asta a fluerat începutul jocului.

Pe stadion a fost o clipă de tăcere. Și deodată lumea a început să strige:

— Haide R.P.R., haide Andrei ! Dar mingea trecea pe lângă bară, sau dacă voia să se oprească în poartă Grosits era acolo.

— Cel mai bun portar care a fost la noi,—a spus cineva; a avut dreptate.

44 de minute am dominat, dar cu toată tăcerea care se făcea când ai noștri erau pe punctul de a înscrie, nu s'a marcat decât spre sfârșitul reprizei în poarta lui Justin.

— Cine e ăla care a înscris ?

— Cum, cine, Pușkaș.

Au venit și alte goaluri, dela Pușkaș și Deak. Până la urmă și „Peci" a înscris, dar nu mai era Grosits în poartă.

Lumea a început să se reverse spre ieșire.

— Totuși repriza întâia am fost mai buni, mai ales Farmati, Costică Marinescu și Bodo.

Lumea era fericită că văzuse un match frumos și avea subiect de comentarii până la anul, când se va juca din nou un match internațional.

Tribunele au rămas goale, pe jos bilete, pentru care s'a alergat atât, sunt călcate în picioare.

— Haide dragă, să ne strecurăm pe aci, vreau să fiu la 9 și jumătate acasă. Poate la Budapesta...

★

„.... Cei din formația secundă a Republicei noastre cedau la aceeași diferență echipei B a Ungariei".

— Oare și acolo a fost un Grosits ?

T. VORNICU

TRUSTUL SPIONAJULUI IMPERIALIST

CRONICILE judiciare ale ziarelor occidentale înregistrează adesea procese în care este vorba de concurență neloială, de uzurparea de titluri comerciale sau pur și simplu de copierea unor formule, care ar constitui proprietatea exclusivă a vreunui grup industrial sau al unei singure industrii. Sunt procese foarte curente în țările unde planul Marshall a „organizat" viața economică și industrială. Dar ceeace este fără discuție isbitor, este că în ultima vreme, în aceste țări unde amestecul american este din ce în ce mai accentuat, furtul de secrete industriale în favoarea monopoliștilor de peste ocean este din ce în ce mai marcat.

O. I. M.

Trei litere străjuesc modeste pe o firmă de cristal, la intrarea unui oarecare bloc din Milano, Paris, Bruxelles, Haga sau Londra. Un birou, în fruntea căruia se află mai totdeauna un inginer. Câțiva funcționari, foarte bine plătiți, frecventează o vreme biroul respectiv, pentru a reapărea după oarecare vreme în birourile nu știu cărei uzine într'un post foarte important. Și de aci dispar la un moment dat, pentru a reapărea într'un alt mare oraș industrial, în altă țară, unde jocul se repetă.

Ce înseamnă O. I. M.?

O titulatură care nu spune nimic și care spune cu toate acestea multe: Organizația Industrială Mondială. Ar părea că este vorba de o firmă cu simple preocupări de coordonare. In realitate e vorba de oficiul de spionaj industrial organizat de trusturile monopoliștilor americani în întreaga lume. In sistemul de subminare a rezistenței economice a țărilor, O. I. M.-ul reprezintă, pentru finanțatorii lui, una din armele cele mai însemnate.

Alarma a fost dată de curând de o tânără ingineră italiancă, Ana Maria Batotonelli. Tânăra femee, pe când se afla la studii la Paris, a fost acostată de un inginer, care i-a oferit o situație în birourile sale. Chimista a primit oferta și a lucrat o vreme în acest birou, unde toate se petreceau, după spusele ei, într'un mister d săvârșit, care o făcu în curând să înțeleagă, scopurile urmărite. Cu toate acestea, timorată, s'a menținut într'o stare de espectativă până în ziua în care s'au dat cărțile pe față și i s'a cerut să plece în Italia spre a sustrage din birourile unei mari industrii chimice o formulă care interesa un grup de finanțiari de peste Ocean. Atunci a renunțat la slujba pe care o ocupa, dar a trebuit să ducă o viață expusă celor mai grave primejdii, deoarece conducătorii O.I.M. ului voiau să elimine din calea lor un martor care putea deveni incomod.

Unde se află sediul central al organizației este foarte greu de spus. Probabil la Washington sau la Londra. In fiecare mare oraș industrial există însă o filială a O.I.M.-ului, care este subordonată direct unei alte filiale mai însemnate. Organizația este în așa fel făcută, încât trădarea unei unități nu aduce în mod necesar descoperirea întregului șir de organizații.

Pentru a se preveni indiscreții, agenții O.I.M.-ului nu sunt ținuți în activitate niciodată mai mult de un an, iar în cazul în care au rezolvat o „misiune" mai însemnată sunt lichidați grabnic, spre a nu stingheri proectele finanțatorilor organizației.

Felul în care înțeleg americanii să „colaboreze" cu țările care au avut nefericita inspirație să le accepte „ajutorul" este ilustrat prin câteva cazuri pe care le vom reproduce mai jos. Un grup industrial italian a cumpărat din America un patent pentru fabricarea ciora-

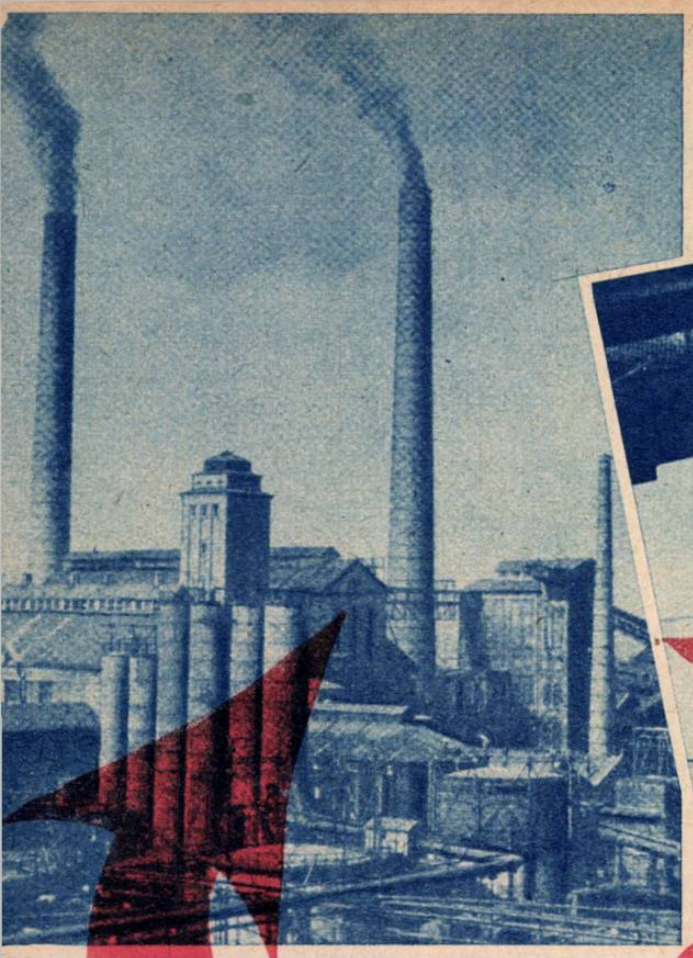

pilor de mătase. In contractul încheiat se prevedea interdicţia pentru grupul industrial american de a mai exporta marfa respectivă în Italia. Ori imediat după lichidarea contului, pe piaţa italiană au apărut ciorapii de fabricaţie americană, la un preţ inferior. Acelaş lucru s'a petrecut şi în cazul unor produse ale industriei chimice. De fiecare dată grupările industriale americane îşi susţineau nevinovăţia, dar prăbuşirea economică şi financiară a respectivei industrii străine contractante era din acel moment inevitabilă.

Acesta este numai aspectul mai puţin grav al acţiunii trustului de spionaj O. I. M. In realitate, sub conducerea directă a monopoliştilor depe Wall-street, O. I. M.-ul încearcă să-şi întindă reţeaua de spionaj în întreaga lume, iar acolo unde interesele finanţatorilor o cer, se trece direct la acte de sabotaj. In privinţa aceasta este încă vie în amintirea tuturor, catastrofa dela Ludvigshafen, când una din cele mai însemnate secţiuni de produse chimice aparţinând trustului I. G. Farbenindustrie, a sărit în aer, făcând mii de victime. După unele indiscreţii comise la Paris, s'ar părea că aceasta ar fi o replică a Wall-street-ului dată industriei chimice franceze care pusese mâna pe respectivele uzine ce mai înainte aparţinuseră trustului german.

Agenţii O. I. M.-ului sunt instruiţi în şcoli speciale de spionaj economic şi industrial. Recrutarea se face după sisteme felurite, totdeauna altele. Astfel recent au apărut în ziarele italiene anunţuri prin care „un mare industriaş sud-american, pentru moment stabilit la Genova, căuta colaboratori tineri şi capabili".

Din toţi cei cari s'au prezentat la hotelul „Colombia", unde-şi dase sediul „industriasul", nu au fost reţinuţi decât 20 de candidaţi, iar dintre aceştia au fost chemaţi să se prezinte celui care dase anunţul numai cinci. După ce criterii se făcuse alegerea nu se putea ştie. Fapt este că cei cinci aleşi s'au pomenit în faţa unui italian, care se intitula inginer, şi care le-a explicat că, pentru a putea ocupa slujbele la care candidau, urmau să facă o şcoală specială. în care timp aveau să fie întreţinuţi de societatea respectivă, primind chiar şi oarecare salarizare. Principalele cursuri pe care trebuiau să le urmeze erau: fotografia, stenografia şi mnemotehnica (memorizare).

După terminarea cursurilor, angajaţii erau trimişi ca funcţionari superiori în diferite întreprinderi industriale, primind salarii mari. După o vreme însă, adevăratul lor patron începu să le ceară serviciile pentru care fuseseră cu adevărat angajaţi: unuia i s'au cerut scheme ale unor anumite motoare industriale, altuia date statistice ale industriei respective şi informaţii asupra discuţiilor secrete ale conducerii uzinelor unde era angajat. Toate aceste date au fost utilizate la scurtă vreme de grupuri industriale din Statele Unite.

O. I. M.-ul utilizează, cum este lesne de înţeles, şi femei ca agente. Una dintre acestea a fost formată spre exemplu spre a fi „secretară de direcţie". Aparent o meserie ca oricare alta. Numai că acestei „secretare" i se plăteau toalete luxoase, un apartament nu mai puţin arătos, iar misiunea ei era să primească pe vizitatorii însemnaţi ai direcţiunii respective şi... să stea de vorbă cu ei spre a le afla adevăratele intenţii. Agenta O. I. M.-ului era bine informată în domeniul industrial respectiv, iar memoria ei perfect antrenată înregistra tot ceeace putea fi de folos trustului de spionaj care-i procurase această slujbă.

Este interesant de relevat contradicţiile care domnesc în statele imperialiste. O. I. M. — este o organizaţie a monopoliştilor Wall-street-ului. Ori această organizaţie este într'un permanent conflict cu F. B. I. (Federal bureau of investigation), Serviciul de investigaţii al guvernului american, serviciu care, de fapt, serveşte aceleaşi interese, dar pe alt plan. Astfel, în anul 1946 F. B. I.-ul a fost informat că un pastor dintr'un sat situat în munţii Bavariei ar fi deţinătorul arhivei secrete a trustului I. G. Farben. Agenţi speciali au fost trimişi la locul indicat, dar n'au mai găsit decât lucruri fără însemnătate. O. I. M.-ul, la ordinul unui grup de industriaşi, o luase mai înainte, lăsând pe oamenii guvernului american mofluzi. Guvernul dela Washington a încercat să exercite atunci oarecari presiuni asupra grupului monopolist interesat în întreaga chestiune, fără a înregistra însă vreun succes. Fiindcă nu trebue să se uite că agenţii O. I. M.-ului sunt recrutaţi din toate categoriile şi nu este exclus ca vreo personalitate marcantă dela Washington să nu fie altceva decât un agent acoperit al susnumitei organizaţii de spionaj industrial.

Urmându-şi linia, monopoliştii Statelor Unite au industrializat şi spionajul. In statele în care nu există aservire însă faţă de America, reacţia împotriva acestor agenţi a fost totdeauna promptă şi hotărâtoare. Popoarele libere nu se lasă intimidate de nici o manevră a capitalismului internaţional.

ZENO FLORESCU

JOCURI ★ CONCURSURI ★ DIVERTISMENTE

LUMINA VINE DELA RĂSĂRIT

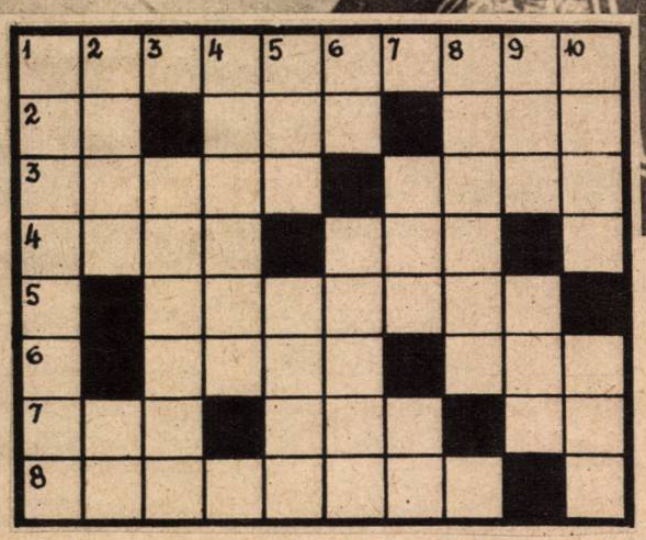

ORIZONTAL: 1) Scriitor sovietic, laureat al premiului Stalin, autorul basmelor din Urali, dintre care cel mai cunoscut e „Floarea de piatră". (2 cuv.) 2) Ostrovski şi Simonov. — Uniunea Sovietică este cel falnic al civilizaţiei, reazim al păcii şi securităţii popoarelor. — Două italience. 3) El este viu pentrucă este actual, pentrucă ajută pe toţi cei ce caută o eşire din împrejurările complicate şi chinuitoare create de fascism, de război şi de agresivitatea imperialismului, să vadă încotro trebue să se îndrepte, să găsească o cale de acţiune. — Povârniş. 4) Acelaş. — Un roman ca „Pe Donul liniştit" al lui Mihail Şolohov. 5) A spus: „In ţara noastră s'a făcut totul pentru ca arta populară să se desvolte în deplină libertate pe tot teritoriul întins al Uniunii Sovietice multinaţionale". 6) Mă feresc. — In zadar. 7) E de două dimensiuni şi-l găsiţi pe cer. — Arbore întotdeauna verde. — Sinclair Upton, scriitor american progresist care e nevoit să-şi tipărească şi să-şi vândă cărţile singur, pe la colţuri de stradă. 8) Cunoscutul om de cultură sovietic care a spus: „literatura dă totdeauna o imagine moral-politică a stării societăţii, marasmul literaturii americane burgheze fiind o expresie directă a putrefacţiei bazelor sociale ale Americii de azi, o imagine exactă a decăderii, a mizantropiei claselor stăpânitoare din U. S. A.

VERTICAL: 1) Cea a Uniunii Sovietice este de combatere a oricăror planuri şi acţiuni menite să creeze discordie între naţiuni, de luptă pentru realizarea practică a principiilor democratice ale omenirii de după război, pentru securitatea popoarelor. 2) Instalez. — A zecea parte dintr'un deceniu. 3) Atinse ţinta. 4) Celebru caricaturist sovietic. 5) Câmp semănat. — A face ca mărcile să rămână pe plic! 6) Tare-i frig! — Mototolim filele unei cărţi. 7) Supărare. — Nicolae Ostrovski, autorul minunatului roman *„Aşa s'a călit oţelul"*. 8) Viaţa şi activitatea lui — a spus Viaceslav Mihailovici Molotov — este o pildă de slujire plină de abnegaţie a poporului său, o pildă de luptător înflăcărat pentru cauza comunismului, aşa cum trebue să fie un discipol credincios şi tovarăş de luptă al marelui Stalin". 9) Da, ar spune Marcel Cachin sau Jacques Duclos. — Ce este în fond *„Derbent"* (romanul lui Iurie Krâmov). 10) Inber, scriitoarea sovietică de mare valoare. — Din lemnul lui se fabrică mobile de lux.

IOSIF KALMAN, Slatina

FAŢA IN FAŢA

ORIZONTAL: 1) Monede făţarnice!? — Pe faţă. 2) Se dă pe faţă şi nu e elifie. — Faţa ce priveşte spre stradă. 3) Cuvinte cu Două feţe. 4) A schimba faţa lucrurilor în bine. — Spate fără spate!? 5) Pe faţă are flori şi râuri. — Măgar avocalic. — Orice insuiă trancezâ. 6) Folosit faţă de câini. — Cei de faţă. — Il preocupă doar faţa frumoasă a lucrurilor. 7) Drept dat creditorului pe un imobil al debitorului său. — Faci faţă greutăţilor. 8) Inălţime. — Sosesc la faţa locului. — Auxiliar. 9) Creste! — In faţă, la maşinile din Constanţa. — O fâşie din faţa pământului. 10) Oblon. — Il ating cei care sunt în faţă. 11) Dat pe faţă. — Escaladez. 12) Ras de pe faţa pământului. — Când nu-i de faţă şi pui întrebare.

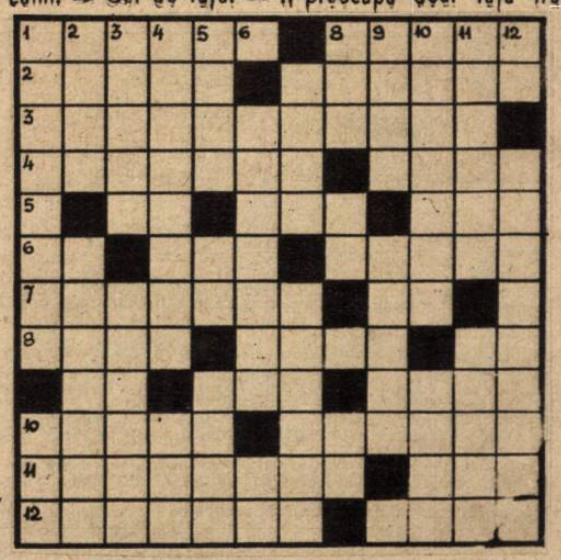

VERTICAL: 1) Faţa măţei. — Zahăr. 2) Din când în când. — Un om cu două feţe. 3) Feţe pe care se citeşte prostia. — Când o iei, te curăţă de pe faţa pământului. 4) Inaltă faţă bisericească. — E curat la faţă. 5) Se păstrează sau se ţine în faţa unor anumite uşi cu obloane.— Zoe şi-a ascuns faţa. — Netrebnic. 6) Imbucătură. — Gică văzut din faţă. 7) Te face roşu la faţă. — Când în faţa lui stă cineva de pază. 8) O notă şi un cerc. — In faţa lui *mi*. — In faţa companiei!? 9) Merge împreună cu motocicleta!? — Nu prea face faţă greutăţilor. 10) Mărginiţi. — A se face roşu la faţă. 11) Desăvârşite. — Loc gol. 12) Posesiv. — Au de două ori câte două feţe.

ADVIRA şi GERA

IUTE CA VÂNTUL

ORIZONTAL: 1) Sămânţă de furtună. — Vânt pe Mediterană. 2) Volbură, furtună. — Rică Furtunescu. 3) Sburdăciune. — Roman de Maxim Gorki. — Cuiu special. 4) Herghelie ardelenească. — A ajuns proverbial prin răbdarea sa. 5) Pojar, în Moldova. — Vântui lui Tartarin. 6) Arşic (fig.). — Laviţă. — Nota trompetei. 7) Vânt căldicel ce aduce ploaie. 8) Conjuncţie. — Cămaşă rustică. — Vânt moderat. 9) Udă jud. Neamţ. — Indrăzneşte! — Pentru, în comerţ. 10) Normal, natural (fig.). — Stângăcii. 11) Nu-s întregi. — Poftă. 12) Oraş francez pe Saone. — Aleargă ca vântul şi se pierde în noapte. — Cozi de vânturi!?

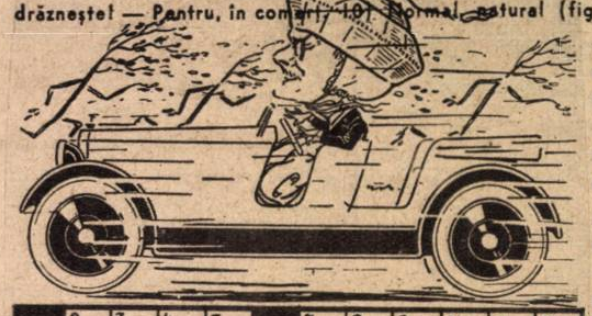

VERTICAL: 1) Vânt cu ninsoare repede. — Vânt ce bate pe ţărmurile Istriei şi Dalmaţiei. 2) Repede ca vântul. — Vânt fierbinte din Sahara. 3) Şervetul chelnerului. — Numele a doi muşchi dela braţ şi dela coapsă. 4) Coada vântului? — Zână aeriană în poveştile sârbeşti. — Prefix. 5) L-a făcut celebru necredinţa. — Vânturi regulate. 6) Exclamaţie. — Lână fină de oi tinere. 7) Operă apreciată. — A scăpat din Labirint cu ajutorul unor aripi lipite cu ceară, dar aproape de soare, ceara se topi şi el pieri în mare. 8) Fata din Peru. — Horă plină de foc. — Deasupra. 9) Soare egipteanu. — Spetează. — R. — Fel, modă. 10) Il aleargă vântul pe bolta cerului. — Se aude în miez de noapte. 11) Vânt sec şi umed. — Vânt dulce şi plăcut. 12) Suferinţă. — Peşti care seamănă cu scrumbiile.

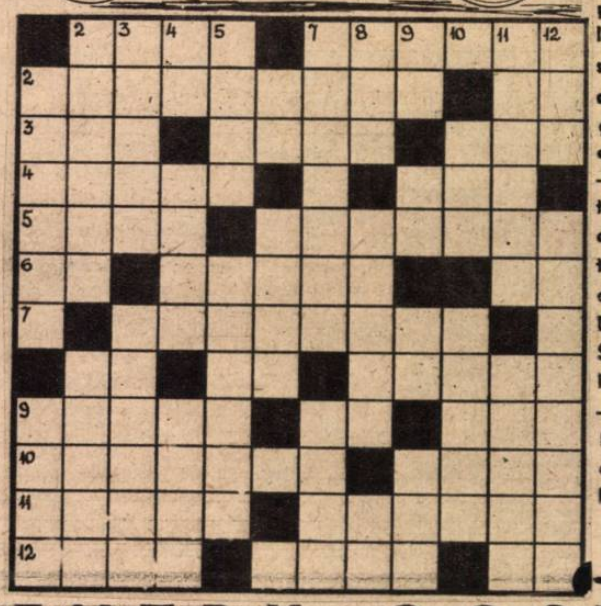

Ela N. Andreescu

PENTRU GOSPODINE

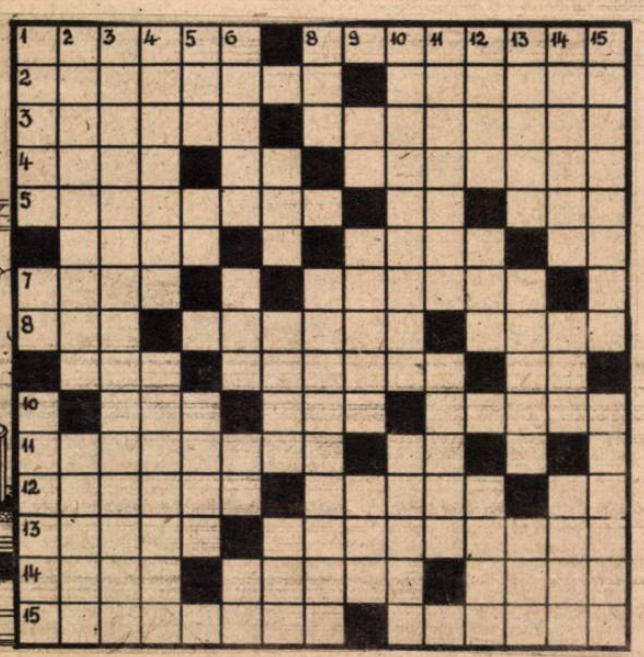

Orizontal: 1) Făină prăjită în grăsime. — Unii care se scoală dela masă mulţumiţi. 2) O ţuică şi-o chiftea cu pâine. — Asta vinde ceva care stârneşte pofta veveriţelor. 3) Petrecere în familie după asfinţitul soarelui — Castraveţi puşi la murat nu de mult. 4) Fără el salata n'are gust. — Grozav de apetisant, dom'le! — Leşinat de foame. 5) Uşoară aparenţă (fig.) — Reflexiv. — Inceput de refren. 6) Cenuşii. — Gură fierbinte în Sicilia. — Cetera... 7) Fără ei nu poţi mânca. — Ai achitat tot ce-ai consumat. 8) Fiica lui Cadmus. — Arbust al cărui lemn e preţios pentru strungărie. — Se întrebuinţează la prăjituri şi cozonaci. 9) Literă arabă. — Bonboană. — Jupiter a schimbat-o în juncă. 10) In ce chip. — Vopsea pentru unghiile gospodinelor. — Azi ROM S.A. 11) Cu ea se botează vinul. — Latri la lună. — Ştiut de un francez. 12) A mânca îndeajuns. — Stă în dreapta farfuriei. — W.I? 13) La ei carnea e în procent foarte redus. — Laboratoarele artei culinare. Zei casnici. — Se întind de jur împrejurul caselor.— Ţigan cu plete. 15) Ceremonial la u: ospăţ. — Grăsime.

Vertical: Peşte fiert.—De două ori. — Leguminoasă cu păstăi. 2) Un menu care te tentează.—Terciu din făină fiartă cu lapte. 3) Ingraţi. 4) Negocieri.— Pot să mănânce tot ce le doreşte inima. — Uniunea Sindicatelor din Industrie şi Comerţ. 5) Usturoiat.—Cozi de mături!?—A trece pe lumea ailaltă. 6) Nu prea vă omorâţi cu firea lucrând.— Când eşti prins cu cea mică ai dat de naiba!—Soare egiptean.—Intrebare. 7) Mânia oricărei gospodine din Franţa.—Il faci când nu mergi drept.—Coapsă de berbece. 8) Ornament în architectură.—Asta place la toată lumea. 9) Se citeşte şi pe franţuzeşte.—A evita cu dibăcie.—E bine întotdeauna să-l ai la mână. 10) Mese date în memoria celor duşi acolo de unde nu se mai întorc.— Se ţine nedeslipit. 11) Nutriment. —Făină cu apă. 12) Sora bună a junghiului.—Departament în Franţa.—Orz încolţit artificial. 13) Nesărat.—E preferată cea bătrână de cei ce obişnuesc să ia aperitive.—Cum îţi este când te doare stomacul.—Infinitivul mersului pe pântece! —Merge cu un pişcot.—Porc scopit. 15) Rezultatele unei intoxicări.—Nuci, miere şi albuş.

LEON E. BACONSCHI

JOCURI ★ CONCURSURI ★ DIVERTISMENTE

UN SUCCES AL CINEMATOGRAFIEI SOVIETICE

ORIZONTAL: 1) Film technicolor încununat cu premiul Stalin 1948, reprezentat recent pe 10 ecrane ale Capitalei şi în care tema principală e aceea a artistului care ştie să preţuiască toate învăţămintele ce se pot trage din arta populară (această manifestare directă şi plină de prospeţime a unei experienţe nespus de bogate), a artistului care caută să dea opere durabile, pentru a realiza un adevărat circuit între creatorul de frumos şi public. 2) Interpreta cântăreţii Malinina, care împreună cu Vladimir Drujnicov, eroul principal al filmului, au realizat din Balada Siberiei o mare operă de artă. — Pîriev, regisorul — de patru ori laureat al premiului Stalin — care prelucrând just scenariul, a izbutit să adâncească o portretizare a omului sovietic nou: generozitate, loialitate şi putere de sacrificiu pentru marea patrie socialistă. 3) Pianistul Andrei, invalid al Marelui Război pentru Apărarea Patriei, refugiat la un combinat din taiga siberiană, găseşte în mijlocul muncitorilor de acolo, acel uriaş izvor de energie care-l ajută să-şi recapete încrederea în propriile forţe şi să-şi realizeze vocaţia muzicală compunând marele poem simfonic inspirat din lupta de veacuri a poporului rus împotriva cotropitorilor străini, împotriva claselor exploatatoare.— Posesiv. 4) Sentiment. — Vasilievna, o altă interpretă a filmului. — Prefix. 5) Judeţ la cotul Carpaţilor. — Artista sovietică Alla, care a făcut parte din delegaţia U. R. S. S. la Congresul intelectualilor dela Wroclaw.

VERTICAL: 1) Fag bătrân. 2) A stârni şoimii. 3) Gură-cască. 4) Greu de pătruns. 5) De dimineaţă tare. 6) Un subiect de film plicticos ca oricare din cele produse de studiourile americane. 7) Culoarea cerului siberian în cea mai mare parte a timpului. 8) Textilă. — Puţină vrajă... 9) Papură ardelenească. 10) Mistuit de flăcări. 11) Patria lui Mezeray. — Alfa şi omega. 12) Iosif Vissarionovici Stalin a spus: Artistul este inginerul sufletelor omeneşti. 13) Pronume. — Nu. 14) Persoane.

MARIN IORDAN

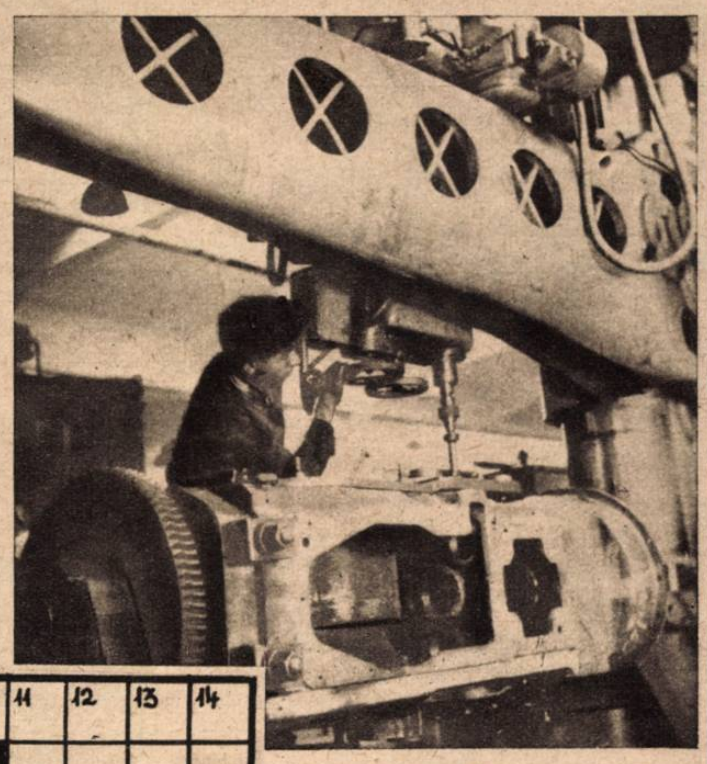

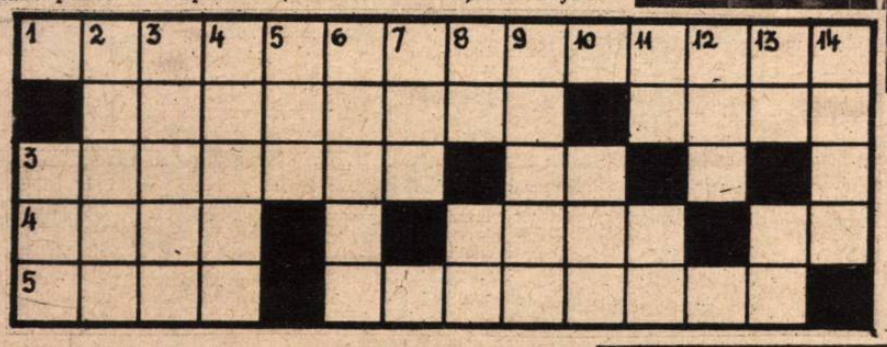

MONOVERB

pentru moldovencele mofturoase (5—13)

Dr. Nioclae Andrei

STIVERI

BIVERB

(4 şi 7 litere)

N

R = B

C. Ghica

POŞTA JOCURILOR

Lămuriri în legătură cu paginile de sport intelectual se pot primi în fiecare Sâmbătă între orele 18—20.

Josif Kalman, Slatina. — Cu unele retuşări la încrucişare a mers. Nu mai utiliza însă cuvinte de două sau de trei litere drept iniţiale de nume. Această metodă nu-i practicată şi nici acceptată de rebusişti. Insfârşit, când se iveşte câte un caz izolat, atunci mai treacă mearsă. Şi nu mai trimite problemele scrise pe ambele feţe ale hârtiei.

Nell Secula, Tr.-Severin. — Am primit şi primul plic de colaborări, astfel că în curând vor începe a fi publicate.

Nick I. Bealcu, Giurgiu. — A sosit cu întârziere. Totuşi vom vedea ce vom putea face. Lucrarea este frumos prezentată.

Lt. Enache V. Ioan, Tecuci. — Se publică, numai titlul va fi schimbat. In ceeace priveşte ilustrarea lui, nicio grijă. Redacţia posedă o colecţie fotografică documentară completă. Aşa că într'unul din numerele viitoare îl veţi vedea în paginile revistei.

Cărbureanu Alexandru, Ploeşti.— D-ta cu un mic efort vei reuşi să obţii o încrucişare bună. Folosirea de cuvinte compuse fie pe orizontal sau pe vertical îngreunează lucrarea, silindu-te la un moment dat, să intercalezi o sumă întreagă de puncte negre. Deasemenea semnificaţiile sunt prea abstracte, prea confuze şi nu sunt accesibile oricui. Şi nu acesta este scopul urmărit. Marea massă a cititorilor noştri nu posedă dicţionarele pe care le foloseşti d-ta. Incearcă să dai semnificaţii mai pe înţelesul tuturor.

Carmina Săndulescu Muşat, Braşov. — Se va publica. Inlocueşte însă cuvântul dela 9 vertical cu altul asemănător. La fel şi cuvântul *merserăm;* trunchiază-l introducând un punct negru, ca să obţii: *mers* şi *ram*. Elimină pătrăţelul negru dela intersecţia lui 3 vertical cu 8 orizontal.

RUBRICA ŞAHULUI

SFÂRŞIT DE PARTIDĂ ŞI PARTIDE SCURTE, DELA CAMPIONATUL NAŢIONAL 1948

Traian Ichim

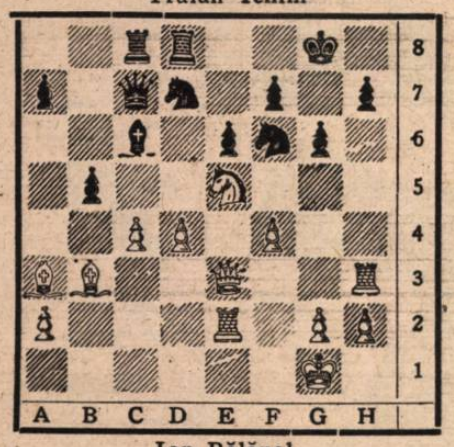

Ion Bălănel

Poziţia din diagrama de mai sus a survenit în partida *Ion Bălănel* — Traian Ichim, camp. R. P. R., jucată la 9. X. a. c. Albul a câştigat in modul următor: 1. C×f7!, R×f7; 2. D×e6+, Rg7; 3. C×b5! (se ameninţă 4. Df7+ şi 5. Te7 cu mat) 3... Cf8; 4. De7+, D×e7; 5. T×e7+, Rh8; 6. b×c6, T×c6; 7. d5! (Se deschide, decisiv, diagonala a1—h8), Ta6; 8. Nb2, (ameninţă Tf7) Td7; 9. Te8, Rg7; 10. The3, Tad6; 11. T3e7+, T×e7; 12. T×e7+, Rh6; 13. Ne5, Ta6, 14. g4 şi Negrul cedează. Brava I. Bălănel!

JOCUL CELOR DOI CAI

Alb: M. Bălănel *Negru: A. BRAUNSTEIN* 8. X. 1948.

1. e4, e5; 2. Cf3, Cc6; 3. Nc4, Cf6; 4. d4, e×d4; 5. 0—0, d6; (Cu 5... Nc5 se intră în atacul Max Lange) 6. C×d4, Ne7; 7. Cc3, 0—0; 8. f4, a6; 9. Ne3?, Cg4; 10. C×c6, b×c6; 11. Nd2, d5!; 12. e×d5, Nc5+; 13. Rh1, Dh4; 14 h3, Dg3 şi negrul câştigă.

COLŢUL PROBLEMEI

No. 24 H. Nikolussi

„L'Italia Scacchistica 1948"

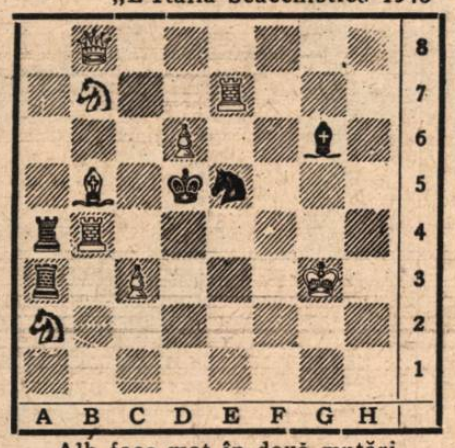

Alb face mat în două mutări

Soluţia problemei No. 23

(G. Brogi) 1. Nd5—b7!

Soluţia problemei No. 24 în numărul viitor,

ŞTIRI ŞAHISTE

DIN ŢARĂ

SACUENI Cercul de şah „ARLUS" din localitate a terminat la egalitate cu „ARLUS" Oradea 5—5! Revanşa a fost câştigată de Orădeni cu 9½—½.

ORADEA Intre cercurile lacale s'au disputat câteva matchuri. Iată rezultatele: *„ARLUS"* învinge *„Carmen"* cu 14—6 şi 5—4 şi pe *„Textilia"* cu 8—2; iar *„UAER"* învinge *„ARLUS"* cu 6½—3½.

DIN STRĂINĂTATE

BRATISLAVA Campionatul Cehoslovaciei pe 1948—49 a fost câştigat de: Richter şi Zita cu 10½ pte. (din 15); urmaţi de: Ujtelki 10. Lounea şi Kattnauer 9, Albster, Sajtar şi Podgorny cu 8½; J. Foltys (!!) 8 pte. etc. L. Pachman şi K. Opocensky n'au participat.

U. S. A. Campionatul St. Unite a fost câştigat de *H. Steiner* cu 15 pte. (din 19) urmează: I. Kashdan 14½, G. Kramer şi O. Ulvestad 13; etc. S. Reshevski şi R. Fine n'au participat.

PAUL DIACONESCU

JOC COMBINAT

Se dau următoarele grupe formate din două cuvinte (primul de 3 litere, cele de al doilea de patru).

1. Din când în când. — A pune mine.
2. Plasă de prins peşti. — Invârtit în jurul stupului.
3. Dans de vulpe! — Oraş francez.
4. Armă. — Dop de butoi (pl.).
5. Cea mai căutată zi. — Subiect.
6. Fructul discordiei. — A spune nu.
7. Pe cel liniştit şi-a scris Şolohov roman. — Apucat.
8. Stâlp. — Puternic.
9. Dihastie chineză. — Ne odihneam.
10. Despic. — Ca şi precedentul.

Unindu-se între ele cuvintele fiecărei grupe se vor găsi noi cuvinte corespunzătoare următoarelor definiţii.

1. Soldat de apă...
2. ... şi de aer.
3. Instrument muzical.
4. Capăt.
5. Primul factor.
6. Pe gratis.
7. Cu valuri.
8. Dres.
9. Doctrină filosofică.
10. In momentul următor.

Dacă soluţiile sunt corecte, iniţialele acestor ultime cuvinte, citite în ordine, dau numele unui mare scriitor Sovietic, de a cărui naştere s'au împlinit 80 de ani.

MARIA GEORGESCU

ARITMOGRIF ARITMETIC

74.903 +
243
75.146

Inlocuind cifrele prin litere, veţi obţine: băutură + băutură = băutură.

IORDAN ARISTIDE

CRIPTOGRAFIE

(5,4 şi 4 litere)

I

LLL

Emil Manole, Câmpina

HUMOR · DIN TOATĂ LUMEA · RI

LOCUL CU PRICINA

— Turistul: Şi locul acesta e periculos?
Ghidul: Da Aici mi se dă deobicei bacşişul

IN ZIUA CĂSĂTORIEI
— Pe dânsa o depuneţi în bucătărie

EXCES DE ZEL
— Oh! Ori e o traheită faringiană

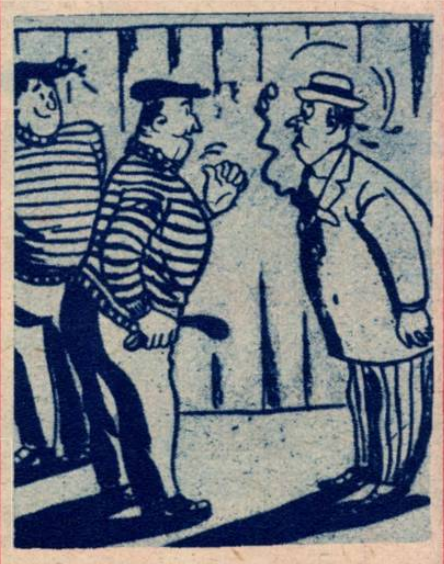

ŞCOALA
— Colegul meu vrea să înveţe meseria. Permiteţi să-i arăt cum se procedează?

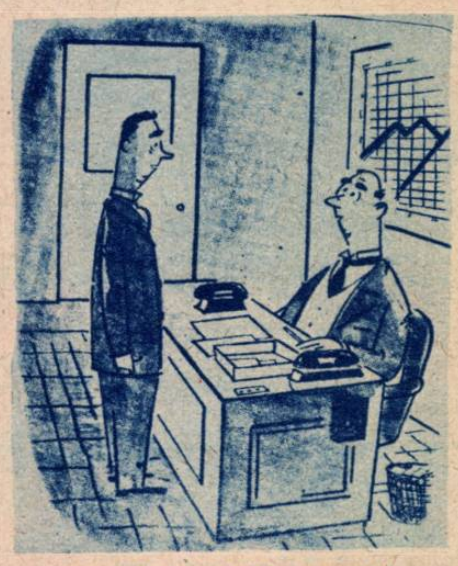

LOGICA EXPLOATATORULUI
— ... Iar în ce priveşte urcarea salariului pe care mi-ai cerut-o în numele soţiei d-tale bolnave, soţia mea a refuzat-o

CONFLICTE DOMESTICE
— Să vedem ce o să spuie, când o vedea că am bătut covorul în cuie!

POŞTA CONCURSULUI DE GLUME

Marioara A. Teican—Bistriţa Năsăud. *„Supra—alimentaţia" e cam debilă, iar „problema" e o adevărată enigmă: nici până acum nu i-am găsit poanta. In orice caz, aşteptăm colaborările promise. Celelalte chestiuni, le-am comunicat administraţiei.*

Mircea Paraschivescu — Galaţi. *Dacă ar fi să respectăm femininele întrebuinţate de d-ta, ar însemna să scrim: un cal — o cală, un toc — o toacă ş. a. m. d. Ceeace numai a humor nu seamănă. „Anecdota", va merge.*

Nicu Dima — Loco. *Anecdota cu avocatul am pus-o la dosar, iar „Procesul', s'a clasat...*

Lidia Neleanu—Loco. *Nici-o grije: „Orbul" nu va vedea niciodată lumina tiparului. Cealaltă, poate.*

Rodica Dragomirescu — Brăila. *„Ceferistul" a intrat pe linia moartă. „Vaporul" are oarecari şanse să ancoreze la rubrică.*

D. A. — Loco: *N. u.*

Mircea Tomescu — Iaşi: *„Automobilul" a luat-o razna şi s'a oprit tocmai în coşul redacţiei. In schimb „Gangsterul" va eşi în curând la lumină...*

Maria Zaharia — Timişoara. *„Nenorocire Dublă" pare titlul cel mai potrivit pentru ambele anecdote trimise. Se pare totuşi că vom publica una din ele, refăcută.*

Plot. Vasile Nicolae. Legiunea Jandarmi Sf. Gheorghe. *Mai trimite.*

Iorgulescu Ştefan — Loco. *Se publică. In orice caz nu putem accepta pseudonimul ales, deoarece el aparţine altcuiva.*

HAŞ

CUPON Nr. 6

PAGINA HUMORULUI

Numele .....

Str. ..... Nr. .....

Oraşul .....

ACCIDENT TEHNIC
— ... Scuzaţi, nu putem vorbi decât la telefon, tam-tamul e defect!

DOVADA
— Da domnilor juraţi! Clientul meu a scris scrisori anonime... fiindcă nu ştie să se iscălească

IN FRANŢA LUI QUEUILLE

Funcţionarii: E vina noastră domnule ministru, ne-am obişnuit cu gândul că trebue să mâncăm şi acum nu ne mai putem desvăţa

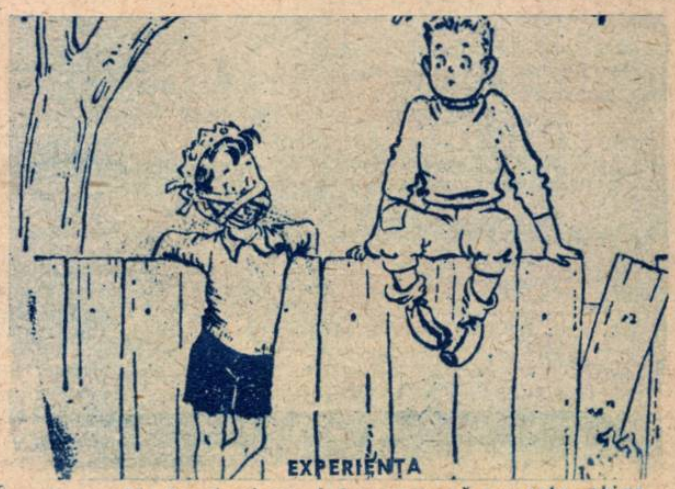

EXPERIENŢA
— ... Şi atunci mi-am dat seama, că nu este chiar atât de plăcut să te razi

Biblioteca Universităţii Iaşi

SOCIETATEA NAŢIONALĂ DE EDITURĂ ŞI ARTE GRAFICE „DACIA TRAIANĂ" Str. CONST. MILLE Nr. 5—7—9

NUMAR FESTIV DE 7 NOEMBRIE - REALITATEA ILUSTRATA

COMENTAR EXTERN

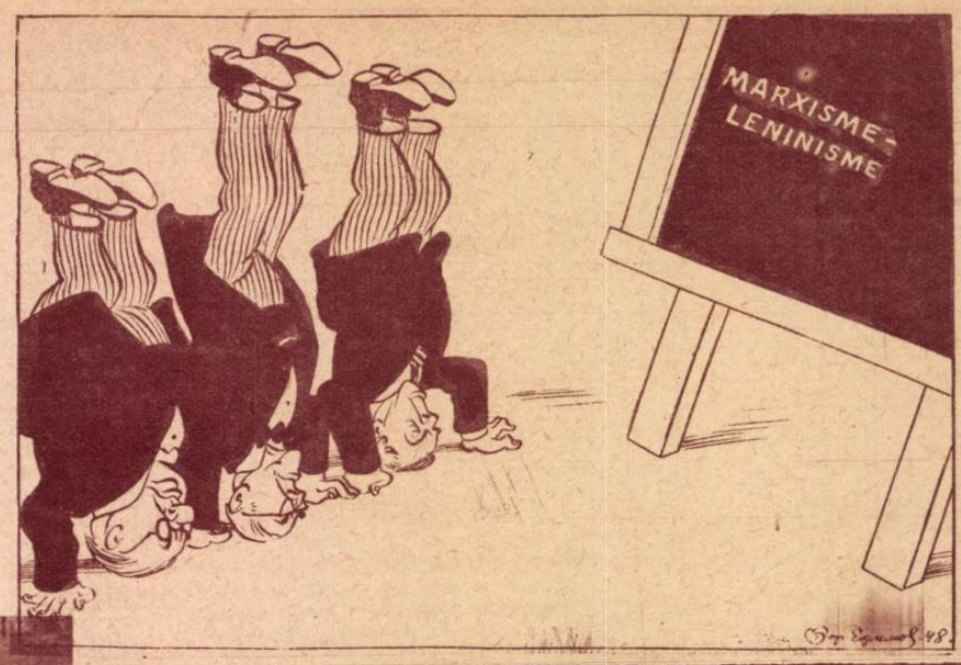

Aceasta este poziția din care Bevin, Austin și compania „studiază" marxism-leninismul
(desen de *B. Efimov*)

Un aspect al sălii în care ministrul flotei britanice A. V. Alexander și-a ținut unul din numeroasele sale discursuri incitatoare la un nou război.
Auditorii revoltați, care și-au manifestat dezaprobarea față de alegațiile vorbitorului au fost evacuați cu forța din sală.

IN fața Comitetului politic al Adunării Generale a O.N.U-ului s'au deschis în cursul ultimei săptămâni discuțiile privitoare la raportul făcut de comisiunea ilegal instituită de acest for, în legătură cu problema greacă. Pentru Marea Britanie și Statele Unite a fost din nou o săptămână grea în care cele două state au trebuit să îndure focul precis și categoric al argumentelor reprezentantului Uniunei Sovietice d. Andrei Ianuarevici Vîșinski, care a demascat toată manevra Forreign Office-ului și a departamentului de stat dela Washington, precum și adevăratele cauze ale atitudinii celor două mari puteri în problema elenă.

Raportul „comisiunii", ca și actele anexe ale oamenilor acesteia, este o înșirare de inexactități, de fantezii penibile, care nu sunt altceva decât „dorințe" și nu realități, după cum a precizat d. Vîșinski.

Atacând în plin chestiunea greacă, după ce a spulberat punct cu punct „raportul", d. Vîșinski a arătat adevăratele dedesubturi și mai ales interesele Angliei și Americii, care sprijină fățiș guvernul de marionete al lui Tsaldaris. De unde până nu de mult ambele state susțineau că nu au nici un interes actual în Grecia, decât pe acela de a „instaura ordinea" (desigur ordinea care le convine și nu aceea interesând poporul grec), d. Mac Neil, șeful delegației britanice la O. N. U., a precizat de data aceasta fățiș „că Marea Britanie s'ar putea să aibe interese strategice în această țară". Această afirmație face ca întreaga chestiune să apară sub altă lumină, decât ar fi dorit până acum Londra și Washingtonul s'o prezinte. Acolo unde există *interese strategice*, este dela sine înțeles că pe respectivii reprezentanți ai imperialismului nu-i mai pot interesa interesele localnicilor. Dar mai mult decât atât, citând însăși raportul cu pricina, d. Vîșinski a arătat, că chiar stipendiații Londrei și Washingtonului recunosc că oricât au cercetat, n'au putut constata de partea armatelor democrate, nici o imixtiune străină, că armele folosite de aceste armate sunt exclusiv de proveniență germană, italiană și britanică și că niciodată nu a fost găsit pe câmpul de luptă sau să fi căzut prizonier vreun strein care să fi luptat în armata generalului Markos. Prin urmare prin însăși raportul „comisiunii" se spulberă toate stupidele insinuări de care tabăra monarho-fascistă și patronii ei au făcut uz.

Statele Unite și Anglia ar dori să se adopte de către O.N.U. rezoluția propusă de ele și care are de bună seamă în primul rând în vedere interesele lor strategice și politice. Lucrul acesta este cu neputință. In fața acestei încercări de a arunca lumea într'un nou conflict, împotriva acestei încălcări evidente a Chartei Națiunilor Unite, se ridică puternic refuzul Uniunii Sovietice, adevărata apărătoare a libertății popoarelor și a păcii. In concluzia importantei d-sale cuvântări, d. Andrei Ianuarevici Vîșinski, a sintetizat atitudinea Uniunii Sovietice în următoarele cuvinte:

Delegația sovietică vine cu propuneri cu totul diferite. Ea recomandă Greciei, pe de o parte, și Bulgariei și Albaniei pe de altă parte, să stabilească între ele legături diplomatice, a căror absență are urmări negative asupra relațiilor dintre aceste țări. Ea recomandă guvernelor Greciei, Iugoslaviei, Bulgariei și Albaniei să-și reînoiască convențiile anterioare sau să încheie altele noui în legătură cu reglementarea problemelor de frontieră, precum și să reglementeze chestiunea refugiaților într'un spirit de înțelegere reciprocă și de creare a unor relații de bună vecinătate; ea recomandă guvernului grec să aplice o serie de măsuri necesare ce vor asigura înlăturarea oricărei discriminări față de cetățenii de naționalitate macedoneană sau albaneză care locuesc pe teritoriul grec, — ținând seama de acordarea de înlesniri pentru ca acești cetățeni să se poată folosi de limba lor natală și să-și poată desvolta cultura lor națională. Delegația sovietică cere Adunării Generale să recomande retragerea tuturor trupelor străine și a personalului militar străin din Grecia.

Ținând seama de rezultatele negative ale așa zisului Comitet special, delegația sovietică cere Adunării Generale să adopte o rezoluție în legătură cu încetarea activității acestui comitet special creiat prin rezoluția din 21 Octomvrie 1947 a Adunării Generale. Delegația sovietică recomandă delegațiilor Greciei, Albaniei, Bulgariei și Jugoslaviei să raporteze, după șase luni, secretarului general al Națiunilor Unite pentru informarea statelor membre în O. N. U., despre îndeplinirea sus menționatelor recomandări.

Aceasta este singura soluție logică a unei situații, a cărei încordare se datorește exclusiv manevrelor imperialiste.

★

Dealtfel afacerile familiei imperialiste britanice nu sunt tocmai înfloritoare. La 11 Octombrie s'a deschis la Londra conferința dominioanelor, iar d. Attlee, luând cuvântul în fața microfonului, a încercat să demonstreze lumii, că de fapt nu este vorba despre altceva decât despre o mică „reuniune de familie". D. Attlee a încercat să bagatelizeze ma-

rile griji cari îl frământă în clipa de față, căci alături de d. Bevin, care-l face pe „copilul teribil" al politicii externe, a angajat Anglia pe o pantă periculoasă. La comanda Wall-street-ului cei doi oameni politici — desigur cu consensul celorlalți colegi de cabinet — au perfectat adeziunea Marei Britanii la agresiva Uniune Occidentală. Ori tocmai acest lucru nu prea este pe placul Dominioanelor, care se tem să nu se vadă odată mai mult puse în situația de furnizoare de carne de tun, în războaie care nu le privesc direct.

Dar problema mai are un aspect. La această conferință „de familie" — ca să respectăm termenul d-lui Attlee — au participat pentru prima dată și noile dominioane, India, Pakistanul și Ceylonul. Dacă până în prezent atitudinea discriminatorie a Angliei cu privire la „frații minori" a mai mers, de data aceasta trebue să se caute forme mai abile, pentru a nu se jigni susceptibilitatea noilor membri ai conferinței. Canada, Australia, Noua Zeelandă și Uniunea Sudafricană știu ce valoare pot să atribue discursurilor britanico-laburiste despre egalitatea popoarelor coloniale. Pentru cei noi, situația este mai delicată. In presa engleză au și început să apară tot felul de comentarii, în care între altele se spune, că între Anglia și vechile Dominioane, ar exista legături „rasiale și culturale", iar în „Times" a apărut chiar un articol prin care se sugerează creerea a două tipuri de Dominioane, unele (adică cele mai vechi) constituind „nucleul interior" al imperiului, iar celelalte „nucleul exterior". Ingenios, nu?

„Reuniunea de familie" dela Londra pare-se că nu a decurs ca o reuniune în familii „mai bune". Fraților celor mici nu le-a plăcut argumentarea rasisto-hitleristă a emulului lui Goebbels, iar atmosfera de „cordialitate" pe care a trâmbițat-o presa, a rămas numai un decor străveziu, ce nu a reușit să ascundă opiniei publice profundele disensiuni din familia imperialistă britanică.

★

Nici Statele Unite nu o duc mai bine cu chestiunile „familiale". Numai că preocupările sunt oarecum de altă natură. In ziua de 2 Noembrie au avut loc alegerile pentru președinția republicii și în momentul în care scriem aceste rânduri nu ne-a parvenit încă nici un rezultat. Dar socotim că și prevederile sunt neinteresante: Truman sau Dewey? Nu, hotărît că în felul acesta chestiunea nu este just pusă. Ea ar trebui să sune: Wall street sau tot... Wall street?

Șeful delegației sovietice la O. N. U. Andrei Ianuarevici Vișinsky, întreținându-se cordial cu D-l Manuilsky, delegatul ukrainian, în timpul unei pauze, pe culoarele palatului Chaillot.

Fazele preelectorale în Statele Unite au decurs, cum era de așteptat, în stil desăvârșit american. Oamenii și-au pus întrebarea dacă va învinge „măgarul" sau „elefantul", adică simbolurile electorale respective ale d-lor Truman și Dewey. Cei doi candidați la cea mai înaltă magistratură a U. S. A.-ului s'au pornit pe recorduri în stil de campioni de fugă sau dans, iar ziarele stipendiate de Truman au anunțat că omul lor a ținut în decursul unui singur turneu electoral 140 de discursuri, în timp ce cele la ordinul d-lui Dewey arătau că acesta a străbătut în 15 zile 1.800 de mile. Invectivele nu au lipsit nici de o parte nici de cealaltă, și fiecare a încercat să dea vina inflației, a șomajului, a excesivei creșteri a prețurilor, pe adversarul politic. Sistemul este cunoscut. Un fapt însă rămâne: poporul muncitor din Statele Unite suferă. Poporul acesta se îndreaptă spre Henry Wallace și tocmai asta explică atitudinea violentă a reacțiunii americane împotriva candidaturii conducătorului partidului progresist. Bande de gangsteri au fost special angajate spre a teroriza pe alegători, pentru a-i împiedica pe cetățeni să-și arate adeziunea la un program progresist. Alegerile din Statele Unite au loc sub simbolul reprezentat de reteveiul imperialist, iar muncitorului și fermierului le este indiferent dacă sunt loviți de capătul republican sau capătul democral al acestuia. Ei nu mai vor să fie loviți deloc!

AL. CALISTRAT

ORA ALEGERILOR IN U. S. A.

— Votezi cu „Republicanii"?...

— ...sau cu „Democrații"?...

Impotriva grevișților francezi, Jules Moch a utilizat tancurile.

ZIARISTUL: In acest moment, în fața ochilor mei, un grevist fioros se aruncă literalmente asupra unui nenorocit de tanc...

7 Noembrie

SECOLUL XX este secolul Marei Revoluții Socialiste care a schimbat soarta lumii despărțind istoria omului încătușat și exploatat de aceea pe care a inaugurat-o istoria adevăratei umanități, istoria omului liber.

Trecutul stă mărturie luptelor grele duse de împilați. Doborîrea unei clase de stăpâni n'a însemnat și desființarea oprimării. Mereu alt stăpân a luat locul celor doborîți.

Singură Revoluția din Octombrie a fărâmat lanțurile asupririi și a lichidat cauzele acesteia.

Inimile milioanelor de oameni osândiți la veșnică mizerie au tresărit în istorica zi a lui 7 Noambrie.

Zarile unei lumi noi încălzeau sufletele sugrumate de suferință și pumnii lor se dăruiau revoluției.

S'a ridicat de atunci mereu mai sus steagul biruinței proletare și dacă pe a șasea parte a pământului faldurile lui roșii îmbărbătau fețe hotărâte și piepturi neînfricate spre noi isbânzi, lumea muncitorilor depe celelalte meridiane îl purta în suflet și victoriile poporului sovietic erau mândria și speranța lor.

S'au scurs către țara revoluției armatele interven ționiste ale bancherilor și industriașilor și s'au scris pagini multe cu venin și impertinență nerușinată la adresa lumii noi care se născuse. Larma și calomnia s'au dovedit însă neputincioase în fața realizărilor, iar acțiunile politice s'au fărâmat de dârzenia oamenilor sovietici, hotărâți să păstreze ceeace câștigaseră.

Și în zilele în care oamenii sovietici năzuiau la muncă pașnică, atunci când își dăruiau toate gândurile și întreg efortul construcției socialiste, au fost atacați...

Fascismut concentrase toate forțele pentru a lovi poporul sovietic, pentru a omorî în sufletele oamenilor dorul de libertate, pentru a reda dreptul unora să trăiască din munca celorlalți.

Cele 900 de zile mari și aspre ale Leningradului, eroii dela Stalingrad, eliberatorii Varșoviei, ostașii roșii, minunatul tineret sovietic înfrățit în lupta de partizani cu femeile și cu bătrânii în care dogorea încă sufletul lui 1917... toți ca nicăieri, ca nimeni vreodată, au apărat patria oamenilor liberi, viitorul omenirii întregi.

Fiara fascistă a fost înfrântă, dar zeci de milioane de vieți s'au sacrificat pentru aceasta.

Casele se refăc, orașele se reconstruesc, munca își reia ritmul, dar sufletele nu pot uita. Ruinele Europei, mormintele celor dragi, lacrimile care mai ard încă fețele mamelor, umbra întunecată a zilelor războiului vorbesc oricărui om de ceeace nu va trebui să se mai repete...

Dar contra omenirii întregi se încearcă o nouă crimă. Imperialiștii vor încă sânge.

Ei se leagănă cu iluzia că ar putea învinge lagărul păcii și democrației în frunte cu Uniunea Sovietică și-și vor putea reface poziția de asupritori ai popoarelor și jefuitori ai muncii altora.

Dreptatea socialistă este dreptatea pentru care năzuesc milioanele de muncitori, cari cu brațele și cu mintea lor refac ceeace a fost pustiit.

Pentru dreptatea aceasta popoarele sovietice au mai luptat și știu să lupte.

Vigoarea și curajul lor sunt mai puternice decât minciunile și calomniile dușmanului.

Și dacă în rândurile stăpânilor de trusturi lăcomia și dorința de îmbogățire ridică exploatarea la rangul de obiectiv primordial, oamenii sovietici, azi ca totdeauna, își realizează avânturile pe câmpul pașnic al muncii construind comunismul.

Ei caută în adâncimile întunecate ale Asiei, în depărtatele ținuturi ale Nordului înghețat, pe întinsurile pustii ale deșertului posibilități noi pentru ca toți oamenii din Uniunea Sovietică să aibe un trai cu adevărat omenesc.

Dar Uniunea Sovietică nu este singură. Țările eliberate de fascism, popoarele coloniale dornice de independență națională, muncitorii din lumea întreagă fac zid în jurul Uniunii Sovietice.

Ei luptă pentru apărarea dreptului tuturor oamenilor la viață, la libertate, la muncă și la bucurie.

Ei vor să clădească. Ei vor să construiască, să audă cântecul fabricilor și al tractoarelor și să-și crească fiecare copil pentru pace și pentru fericire.

La a 31-a aniversare a Marei Revoluții Socialiste din Octombrie, conștiința lumii întregi trăește această sărbătoare.

Oameni care poartă în suflet pe 7 Noembrie sunt astăzi în mijlocul tuturor popoarelor. Și din învățămintele celor 31 de ani de luptă, aceștia știu bine ce înseamnă ura, perfidia și pofta de câștig a capitaliștilor.

Ei nu se tem de atâțări și de minciuni...

Ei sunt călăuziți de dragostea fierbinte pentru patria socialismului, pentru oamenii muncii de pretutindeni. Ei sunt hotărâți să continue munca și lupta pe drumul deschis de 7 Noembrie 1917, consacrându-și viața fericirii popoarelor, a întregii omeniri.

GH. V. NENCIU

Drumul glorios al COMSOMOLU

Comsomolistul Vladimir Serghienco care a participat la reconstrucția Sevastopolului

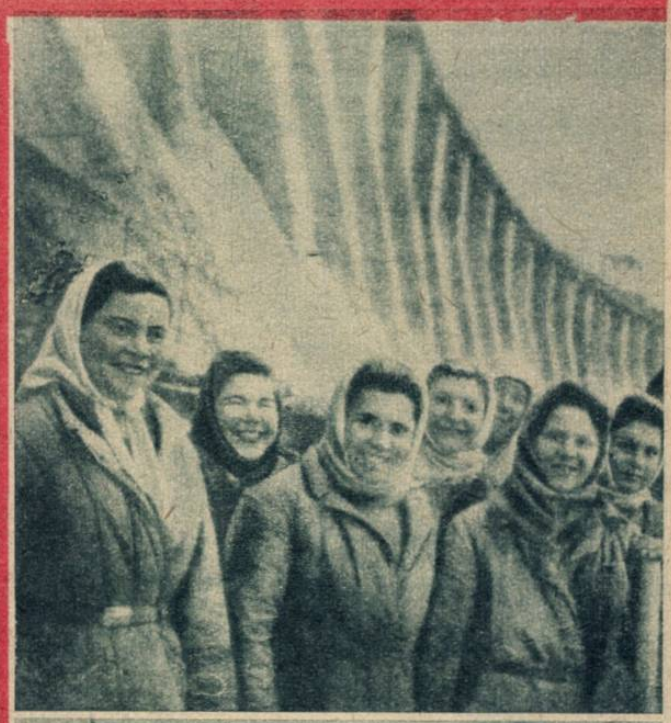

Echipă de comsomoliste la reconstruirea unui dig

Rodul muncii în colhozul Krasnăimaiak

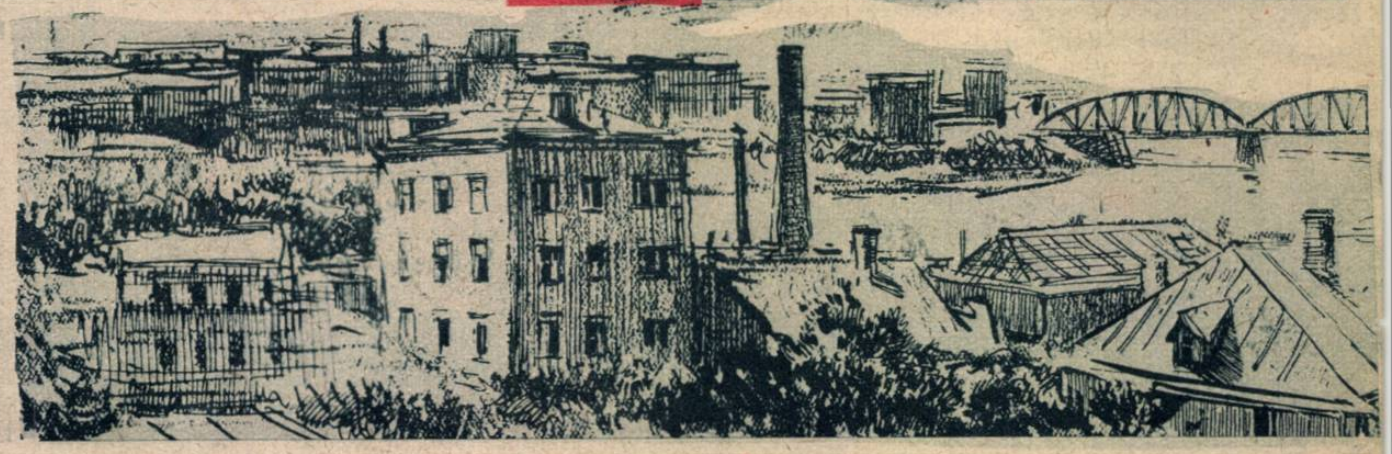

LUI

„La noi, Comsomolul a fost întotdeauna în primele rânduri ale luptătorilor. Nu cunosc cazuri în care el să fi rămas în urma evenimentelor."

I. V. STALIN

S'AU împlinit 30 ani dela înfiinţarea Comsomolului — puternica organizaţie a Tineretului Comunist-Leninist din U.R.S.S., — treizeci de ani de activă participare a tineretului în opera de transformare a vechii Rusii — ţara exploatărilor cele mai sângeroase — în marea şi puternica Uniune a Republicilor Socialiste Sovietice, ţară cu industria, cu agricultura, cu ştiinţa cea mai avansată din lume, ţară lipsită de exploatare, Patria Socialismului.

Câte nu s'ar putea spune, privind înapoi pe acest drum glorios al Comsomolului. Născut în focul luptei, în timpul marei Revoluţii din Octombrie, tineretul muncitoresc şi ţărănesc, sub îndrumarea Partidului Comunist Bolşevic, participă eroic în toate acţiunile, procură arme, ajută la cercetări, luptă pe baricade şi înroşeşte cu sângele său luna Octombrie, luna eliberărilor.

Tineretul e prezent peste tot. La atacul Palatului de iarnă şi la acţiunile gărzilor roşii, la atacul Kremlinului şi la ocuparea diverselor obiective importante. E cunoscut sfârşitul vitejesc al tânărului Afanasiev de 17 ani, voluntar într'un detaşament de comunişti. Într'una din zile, sub presiunea duşmanului, regimentul său nu mai poate rezista şi se retrage. Statul Major este distrus şi în lupta aprigă care urmează, pune mâna pe o mitralieră părăsită şi trage până termină cartuşele. Impuşcă încă trei duşmani cu revolverul şi apoi piere în această luptă inegală.

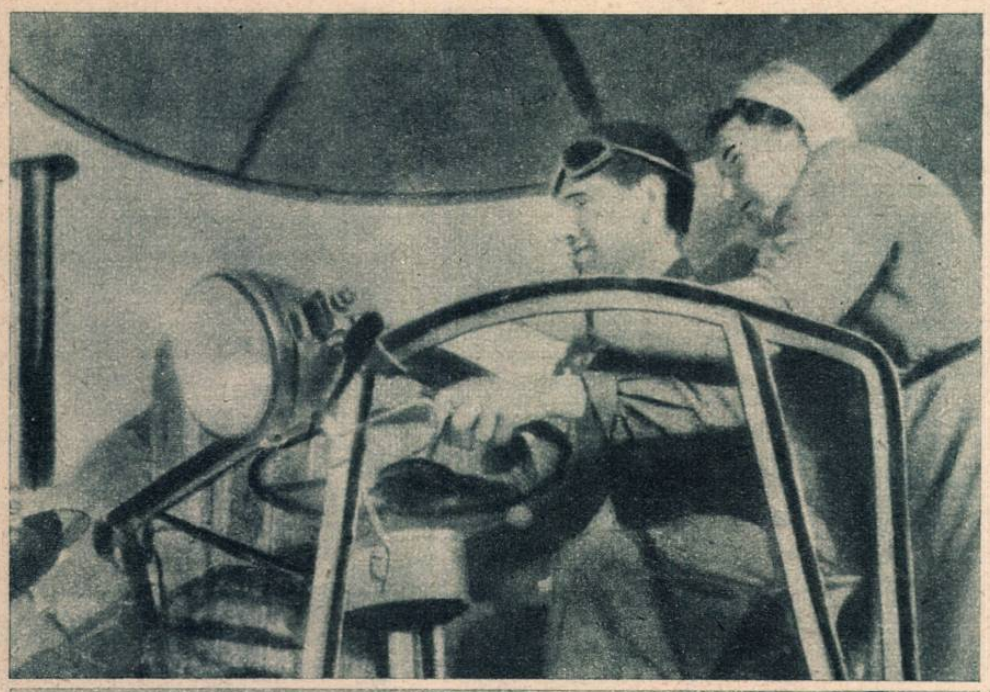

In timpul războiului civil, gărzile albe au prins 17 tineri care lucrau în ilegalitate. Toate batjocurile şi chinurile n'au folosit la nimic. Tinerii au răspuns prin tăcere. Condamnaţi la moarte scriu celor rămaşi în viaţă: „Comuniştii condamnaţi la moarte trimit salutul lor de adio tuturor tovarăşilor. Murim cu conştiinţa că triumfăm şi salutăm ofensiva victorioasă a Armatelor Roşii. Sperăm şi credem în triumful final al idealurilor comuniste." Sau: „Scumpii mei, peste 24 de ore voi fi spânzurată, spre a servi pildă generaţiilor viitoare, plec din viaţă conştientă că mi-am făcut datoria faţă de Revoluţie. In momentul de faţă dorinţa mea este ca voi toţi, prietenii mei, să suportaţi moartea mea, aşa cum o suport eu, uşor şi conştient. Rămâneţi cu bine. Trăiască Revoluţia Comunistă"... Şi încă multe.....

O victorie astfel câştigată se cerea întărită, sprijinită şi pe umerii milioanelor de tineri muncitori şi ţărani. Organizaţiile de tineret din Moscova, Petrograd şi Urali iau iniţiativa, şi între 29 Oct. şi 4 Noembrie 1918 se întruneşte la Moscova primul Congres al Tineretului din întreaga Rusie. Infiinţarea Comsomolului înseamnă un nou pas înainte.

Victoria completă pe toate fronturile războiului civil deschide Republicilor Sovietice posibilităţile trecerii la construirea economiei de pace. In faţa tineretului stau sarcini importante. Ţara nesfârşită, care e azi Continentul Sovietic, avea o industrie înapoiată. Partidul lui Lenin şi Stalin începu opera măreaţă de construire a unei puternice industrii. Ţinând seamă de marile greutăţi şi biruindu-le, ei întemeiază întreprindere după întreprindere. Inaintând prin pădurile necălcate de picior de om, pe unde nu s'a auzit niciodată lovitură de topor, ei construiesc drumuri largi.

„Nu există colţ unde tinerii comunişti să nu se fi făcut celebri prin faptele lor de eroism în câmpul muncii" (M. I. Kalinin). Ei au contribuit la construirea giganţilor industriei socialiste, au refăcut bazinul carbonifer din Donbas, au învăţat să învingă taiga, au fost primii cari au lucrat în minele de aur din Siberia, au atacat întinderile de ghiaţă ale Arcticei, au luptat pentru întărirea stabilirii socialismului asupra subsolului, solului şi stratosferei."

„Comsomolul Leninist-Stalinist s'a arătat a fi un ajutor de bază pentru Partidul Comunist, o brigadă udarnică a construcţiei scialismului" (Kalinin).

Pentru toate acestea, cu prilejul congresului al IX-lea, Comsomolul a primit din partea Guvernului Sovietic ordinul „Steagul Roşu"

Pe drumul colectivizării agriculturii, Comsomolul a mobilizat tineretul ţărănesc sărac, a realizat două campanii pentru recoltă şi colectivizare, a organizat cu puteri proprii peste 5000 de colhozuri, a trimis la sate 20.000 Comsomolişti contabili, mai multe mii de tractorişti, brigadieri, muncitori la maşinile agri-

(Continuare în pag.)

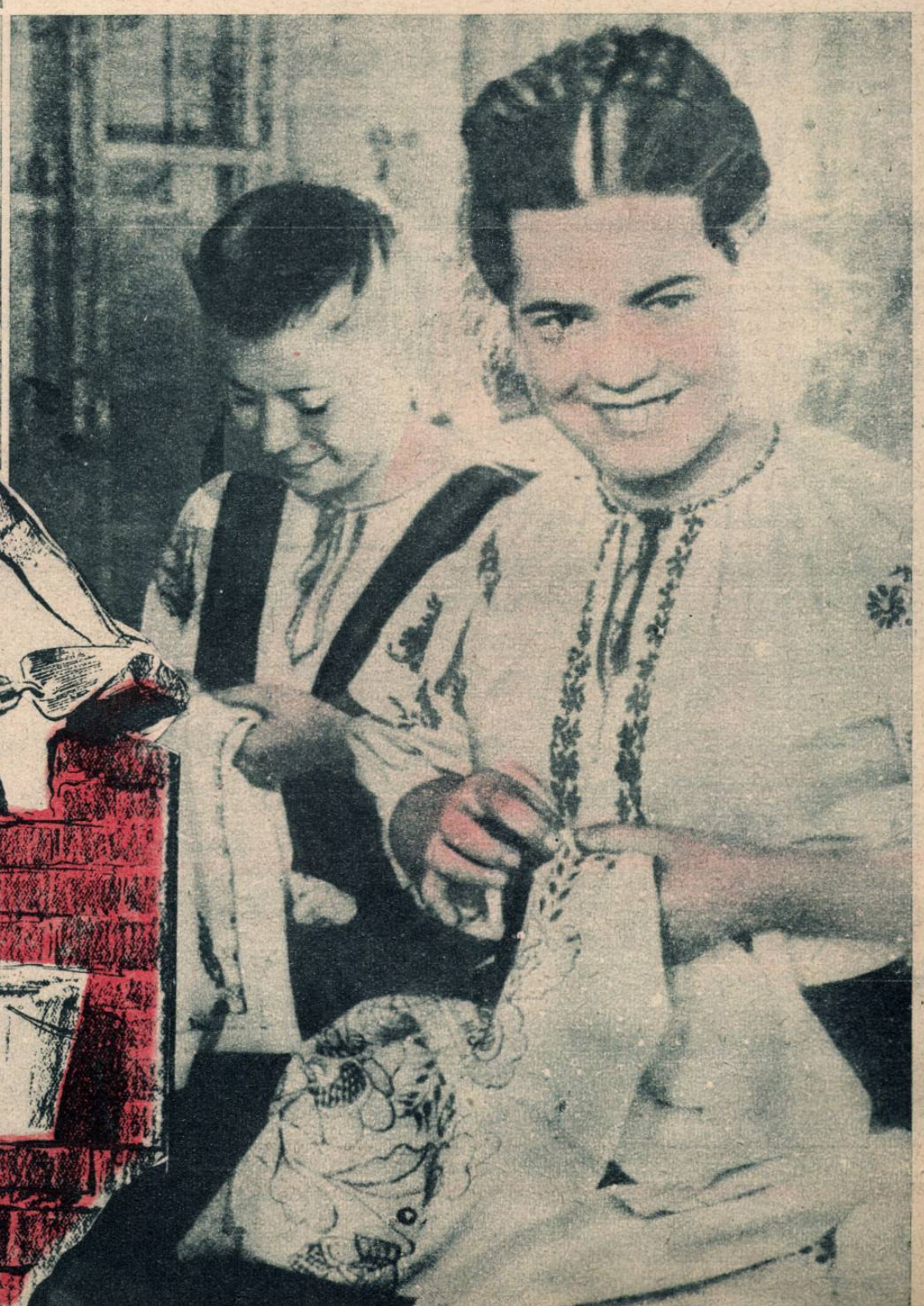

Doi comsomolişti conduc un combain

Ora de lectură după muncă

Tinere comsomoliste, desăvârşite artiste

TURBINA

— „Nu! Aici nu veţi găsi ce vă trebue vouă! Vouă vă trebue pasiuni, situaţii dramatice, conflicte. In meseria noastră nu găsiţi aşa ceva. E o muncă înceată, îndărătnică, ce durează ani întregi, la capătul cărora de-abia observi un progres. Nimic neaşteptat, nimic turburător. O turbină nu poate fi întoarsă pe dos! Şi dac'am face-o la ce bun?"

Aşa vorbea inginerul Berg un om slab şi stăpânit, cu gesturi sobre, care părea mai curând un savant decât un inginer.

Atelierul imens al turbinelor era liniştit şi aproape gol sub cupola de sticlă. Maşinile păreau nişte enorme siluete neprecise, cu atât mai vagi cu cât erau mai departe şi estompându-se cu totul spre fundul sălii.

Lumina palidă a acestei nopţi albe pătrundea prin ochiurile luminatorului, şi atelierul părea scăldat într'o ceaţă, străpunsă ici şi colo de lămpi joase, care aruncau pete galbene şi difuze, care-ai fi zis că se reflectă într'o apă. Un colţ al sălii era totuşi viu luminat. Pe o platformă, de-asupra podelei, oamenii înconjurau o maşină, cu corp lung, strălucitor, şi articulat şi cu forme rotunjite, care te făceau să te gândeşti la nu ştiu ce monstru marin. Lângă această maşină greoaie şi nemişcată, oameni preocupaţi schimbau între ei fraze scurte. Trebuiau tocmai să facă proba acestei turbine pe care uzina trebuia să o fabrice şi care era destinată marilor vase marine.

— Vino'ncoace! făcu inginerul-şef contramaistrului.

Acesta făcu înconjorul maşinei. Toată lumea tăcu. Dădu un impuls arborelui ambreiajului, turbina scoase un oftat, ca o fiară adormită care este gata să se trezească, pe urmă deveni din nou tăcută.

— Să ne apropiem! zise Berg. Trebue deschisă supapa.

Şi în timp ce se apropiau de platforma de încercare, se auzi, de-odată, o şuerătură. Oamenii se îngrămădiră în jurul manometrului: pe cadranul alb acul fremăta.

— Asta-i! S'a făcut! se auziseră glasuri.

In acest moment, un duduit surd isbucni din turbină. Pornit dela tonalitatea cea mai joasă, el se ridica, se ridica mereu. Ai fi zis că o viespe uriaşă dinăuntrul ei, zumzăia furioasă încercând să scape. Turbina nu mai sămăna cu un monstru marin, lungit pe burtă, greoi şi leneş. Din bubuitura egală, ghiceai roata enormă, care se învârtea uşor şi cu repeziciune în cămaşa metalică; simţeai că o forţă năprasnică este închisă în aceşti cilindri.

Berg, inginerul-şef al uzinei, ceilalţi ingineri, cel care trebuia să ia în primire maşina, controlorul, toţi se îngrămădiră în jurul ei, cu stetoscoapele în mână.

Pe faţa lor se citea atenţia concentrată, care nu ţine seamă de lumea exterioară şi pe care o are un medic în timp ce ascultă un bolnav.

In tăcerea tulburată doar de sgomotul egal, se schimbau fraze scurte împrejurul maşinii:

— Uleiul nu picură?

— Deocamdată totul merge bine.

— Reductorul par'că merge bine; nu se aude nimic...

Inginerul şef mări viteza rotaţiilor. Uruitul începu să crească. Pe feţele tuturor trecu în acelaş timp o umbră de neliniştе. Turbina era încă sguduită de-o vibraţie care nu înceta. Şi cu cât sgomotul se întăria, vibraţiile deveneau mai vădite.

Berg se plecă asupra turbinei şi vru să aplice stetoscopul; turbina dărdâia aşa de tare, încât stetoscopul îi dansa în mâni şi îi producea dureri în ureche.

Toţi priveau maşina în tăcere. Cauza care provoca această vibraţie se afla cuibărită undeva într'unul din nenumăratele măruntaie ale maşinii: în angrenaje, paliere, lopeţi....

Era deja miezul nopţii, dar noaptea albă de afară privea cu ochi lipsiţi de somn prin bolta de sticlă. Dar nimeni nu s'ar fi gândit să plece.

— Tovarăşi, spuse însfârşit inginerul-şef, este deajuns pentru astăzi; vom continua mâine.

Opriţi turbina!

Nu mai rămăseseră decât doi oameni pe platformă: inginerul-şef şi Berg. Desigur că ar fi putut să plece şi ei, să se ducă la culcare şi să încerce să afle a doua zi, când vor fi cu capul limpede, cauzele acestor vibraţii. Dar când aceşti doi oameni, cari nu erau totuşi prea tineri, rămăseseră singuri în faţa turbinei, nici nu se gândiră la acest lucru, care părea cu totul natural. Pentru ei, era cu totul normal că trebuie să se pună imediat pe lucru şi să nu-l lase până nu ar fi găsit un răspuns la întrebarea care-i chinuia, atâta timp cât nu puteau descoperi cauza răului. Şi cum gândurile lor se potriveau ei se înţeleseră fără nici un cuvânt şi-şi scoaseră hainele, în acelaş timp.

La orele şapte dimineaţa, puseră din nou turbina în mişcare. Vibraţia scăzuse; acum mai mergea. Cu toată munca lor, nu putuseră s'o înlăture cu totul.

II.

Cu doi ani mai înainte, în 1938, Leonida Alexandrovici Şubenko, subşeful biroului de studii al uzinei Kirov, fusese chemat de urgenţă la Moscova: biroul de studii era însărcinat să realizeze proectul unei turbine pentru vasele marine. Propriu zis era vorba de un concurs între trei întreprinderi, dintre care două se ocupau cu turbine pentru vasele marine. Se făcuse apel „în tot cazul" şi la uzinele Kirov, în urma cererii marinarilor cari ţineau la acest lucru, totuşi fără prea mari speranţe.

Inapoiat la Leningrad, Şubenko strânse în jurul său pe cei mai apropiaţi colaboratori. Intr'o odăiţă, despărţită printr'un perete de biroul de studii unde lucrau zeci de ingineri şi desenatori, se aflau: Berg, Solovei, Pyj şi Kliolin, şeful biroului tehnic. Pyj era cel mai în vârstă dintre ei; ceilalţi aveau toţi cam în jurul a 30 de ani, iar biografia lor era aproape aceeaşi. Berg era singurul dintre ei, născut la Leningrad şi al cărui tată era lucrător la uzina Kirov, Solovei era din Odesa, Kliolin dintr'un sat din regiunea Orelului; Şubenko era din Caucaz şi tatăl său era medic.

Dar cu toate acestea toţi erau din Leningrad, din uzina Kirov, căci toţi studiaseră la Leningrad şi după ce terminaseră Institutul, intraseră în uzina Kirov.

Toţi patru terminaseră Institutul, în timpul primului cincinal, atunci când U. R. S. S.-ul începuse să producă aceste turbine. Incă depe băncile şcolii se simţiseră atraşi către această maşină de proporţii uriaşe şi a cărei putere se lega de o precizie superioară aceleia a mecanismului unui ceasornic. Iubeau această maşină nouă, tehnica ei atât de desvoltată, complexitatea ei, chiar şi multiplele probleme practice şi matematice pe care le punea.

Uzina Kirov construia de mulţi ani turbine fixe. Datorită numărului impunător de lucrători pricepuţi şi de ingineri de o înaltă valoare profesională, uzina era una din cele mai bune, în fabricarea acestor turbine.

Şubenko făcu cunoscut colaboratorilor săi, însărcinarea pe care le-o dăduse Moscova.

Iar ei luară hotărîrea să întocmească un proect pentru turbina de vapoare.

III.

Turbina pentru vapoare se distinge cu totul de cele lalte turbine. Mai întâi ea trebue să ocupe cel mai mic loc cu putinţă pe un vapor, deoarece fiecare centimetru contează în camera maşinilor. Apoi, ea trebue să fie cât mai uşoară căci greutatea ei se adaogă celei a vasului.

In sfârşit, un vapor marin nu trebue să poată avea numai o viteză mare, mijlocie şi mică, ci el trebue să meargă şi înapoi; de aceea, pe arborele turbinei principale se fixează o turbină pentru mersul înapoi.

Nimic nou în toate acestea. Trebuia creată pur şi simplu o maşină scutită de greşelile de care sufereau maşinile fabricate după proectele altor uzini. Trebuia rezolvat un oarecare număr de probleme tehnice, trebuiau soluţionate contradicţiile interne care erau inerente, trebuia să se ţină seamă de mii de particularităţi, mai mari sau mai mici, pe care numai un specialist le poate sezisa.

Se poate construi o maşină cu trei corpuri: pentru presiune înaltă, mijlocie şi joasă. Se socoteşte că în felul acesta, coeficientul de randament al turbinei este cel mai ridicat.

Dar inginerii priviră lucrurile dintr'un punct de vedere cu mult mai larg. Ei hotărîră să suprime corpul pentru presiunea mijlocie şi să facă o turbină cu două corpuri, reducându-i totodată costul.

In acest fel ei reduseră cheltuielile şi realizară o economie de materiale şi de timp. Dar, mai ales, turbina ocupa acum mai puţin loc, era mai uşoară, mai simplă, mai sigură.

Aceste calităţi care rezultă dintr'un calcul minuţios sunt caracteristice proectului în ansamblul lui.

Rotorul turbinei face mii de ture pe minut; elicea vaporului trebue să facă sute de rotaţii. Partea principală a turbinei este reductorul, care transmite elicei rotaţia rotorului. Pinioanele reductorului se sprijină pe paliere. Până acum era admis ca fiecare din pinioane trebue să se sprijine pe trei paliere. In mod îndrăzneţ, constructorii hotărîră să-l sprijine numai pe două paliere.

— Vedeţi, ziceau ei, acest lucru pe care nu-l admite teoria, e realizabil în practică. In mod practic, trei puncte de sprijin sunt iluzorii. Este cu neputinţă să sprijini o piesă pe trei puncte; în orice caz ea nu se va sprijini decât pe două din ele, iar al treilea va fi un parazit. Greutatea va apăsa inegal pe paliere, maşina va fi mai puţin sigură, şi-i va trebui o mai mare rezervă de soliditate. Şi pe deasupra un reductor cu două paliere este mai uşor de făcut.

Propunerea era îndrăzneaţă şi trebuia să se bată pentru a o face să fie acceptată. Dar inginerii obţinură câştig de cauză, şi pentru prima oară în U.R.S.S. fu stabilit proectul unui reductor cu două paliere.

Constructorii se gândeau deasemeni şi la oameni, la marinari. In camera maşinilor, căldura atinge adesea cincizeci de grade: din cilindrii turbinei ies afară aburi arzători. Noua turbină era astfel construită încât vaporii să nu mai răsbată.

Timp de trei luni constructorii lucrează fără încetare; ultimele săptămâni, ei rămâneau la birou până dimineaţa. Pe urmă, începură proectul tehnic. Lucrau cu aceaş tragere de inimă, discutau cu aprindere această chestiune, dar sfârşeau întotdeauna prin a cădea de acord asupra soluţiei.

IV.

Şubenko şi Berg intrară în biroul şefului Direcţiunii principale. Acolo era destulă lume: unii în uniformă de marinari, alţii în civil. In afară de funcţionarii Direcţiunii erau ucolo „rivalii", reprezentanţii birourilor de studii cari participau la concurs.

Şeful, om voluminos al cărui păr începea să albească, îşi plimbă privirea asupra asistenţei şi după ce bătu cu creionul în masă anunţă că cercetarea proectului va începe; şeful unuia din serviciile direcţiei avea cuvântul.

Şubenko şi Berg avură o senzaţie stranie ascultând raportul. Li se părea că un altul, un necunoscut, alcătuise proectul despre care vorbea raportul. Se simţeau emoţionaţi, chiar puţin neliniştiţi la gândul că acest necunoscut uitase poate ceva, comisese poate vreo greşală, se înşelase în calcule.

Când raportul se termină, începură discuţiile. Primul care luă cuvântul critică unul din punctele proectului; atunci emoţia şi neliniştea pe care Şubenko şi Berg o încercaseră ascultând raportul, dispărură fără urmă; acum erau cu totul calmi şi plini de încredere.

Notau în grabă obiecţiunile şi când privirile lor se întâlneau îşi schimbau un surâs triumfător, atât erau de evidente pentru ei anumite greşeli ale rivalilor lor.

Luară de mai multe ori cuvântul; răspundeau la întrebări, ascultau critici şi cu toate că aceste critici fuseseră severe, simţeau crescând în ei siguranţa, că proectul lor era bun. In sfârşit, noaptea târziu, şeful Direcţiei declară că proectul era aprobat; atunci îşi simţiră din nou obrajii aprinşi de emoţie şi răspunseră cu un surâs vag la strângerile de mână şi la felicitări.

Pe stradă, cei doi ingineri se oprira nehotărîţi,

— Unde mergem? întrebă Şubenko, fiindcă îşi dădea seama că nici unul dintre ei, nu s'ar fi putut întoarce acum la hotel.

Se îndreptară către „Metropol". Nu mâncaseră nimic de dimineaţă; numaidecât vinul li se urcă la cap. Cu toate astea ei nu se puteau gândi decât la proect, nu puteau vorbi decât despre proect. Şi în sgomotul jazzului îşi aminteau pentru a suta oară cuvintele unuia sau altuia dintre adversarii sau apărătorii lor, îşi închipuiau dinainte ce le va spune directorul şi primirea pe care le-o vor face tovarăşii lor.

(Continuare în pag. 14)

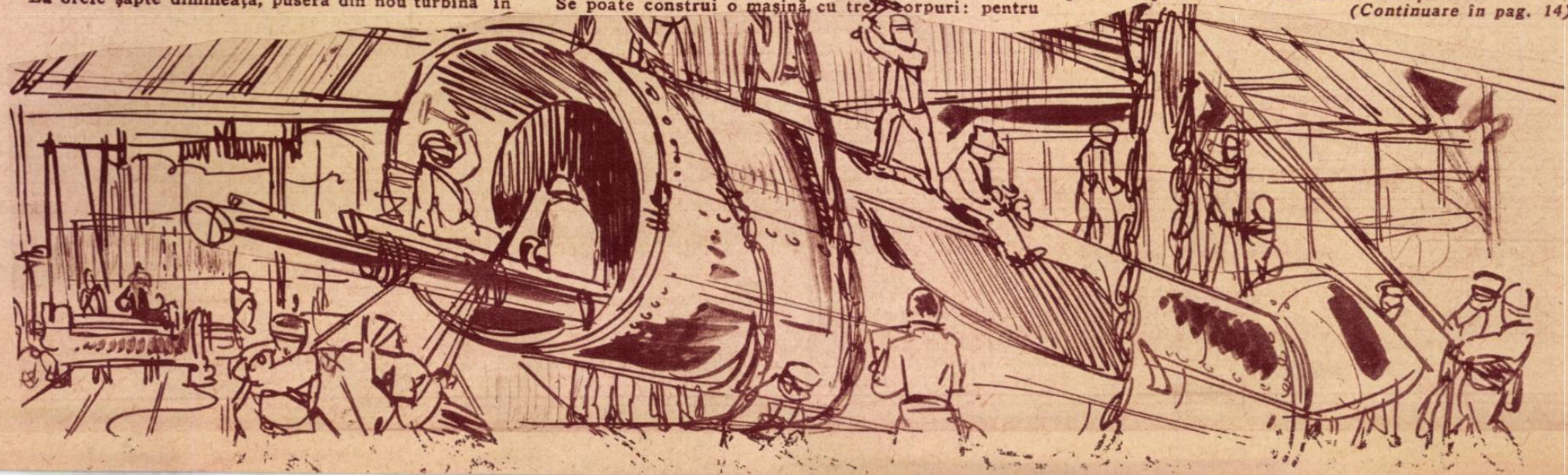

OAMENI în luptă cu NATURA

Un peisaj din apropierea Cercului Polar.

O bună parte din teritoriul sovietic, înspre Nord, deasupra cercului arctic (de Nord), are o climă rece, cu ierni excesiv de friguroase şi veri foarte scurte, climă în care omul vechiu; omul care ignora ştiinţa, nu reuşise să vadă decât o calamitate a naturii. Arareori, omul acela se încumeta să vâneze prin pădurile imense şi îngheţate, vreo sălbăticiune preţioasă nu numai pentrucă putea constitui o hrană aproximativă, cât pentru blana a cărei raritate şi frumuseţe puteau fi fructificate.

Atât dădea natura acolo, atâta se mulţumea să ia şi omul acela strâmt în vederi, redus la obscurantismul cel mai profund, de vremurile mizeriei ţariste.

Aşa a fost găsit omul nordic, siberianul, de Revoluţia din Octombrie.

Pretutindeni pe întinsurile fostei Rusii, oamenii sovietici porniseră la construcţia unei societăţi noui, în care citadela ştiinţei, cucerită, oferea tuturora posibilităţi nemaiîntâlnite.

Şi omul nou, omul sovietic a cucerit şi Nordul, a distrus barierele obscurantismului şi a dus pretutindeni făclia unei noui aşezări omeneşti.

Astfel, oamenii sovietici au descoperit că regiunile acelea nordice adăpostesc uriaşe depozite de materii prime necesare industriei Uniunii Sovietelor şi au pornit de îndată la aşezarea unor temelii solide industriilor de prelucrare, înfiinţându-se totodată nenumărate centre de extracţie a bunurilor subsolului arctic.

Dificultăţile care s'au pus dela început muncitorilor şi care se bazau în special pe condiţiile atmosferice neprielnice, precum şi pe greutatea aprovizionării cu alimente, se cereau de urgenţă rezolvate.

Din suprafaţa imensă de pământ, cel mult 25% putea fi activat prin agricultură. Clima nu permitea o recoltă bună, iar condiţiile geo-fizice erau la fel de potrivnice.

Centrul de ştiinţe delà Khibini, oraş situat chiar în regiunea polară la 67°, 44 latitudine nordică, precum şi peste 400 staţiuni mai mici răspândite pe un teritoriu imens, a luat fiinţă pentru a studia îmbunătăţirea condiţiilor de desvoltare a vieţii în regiunile respective.

Primele experienţe care au dat rezultate îmbucurătoare, au fost acelea care au stabilit posibilitatea cultivării sfeclei de zahăr, a orezului, a inului şi cânepei, plante care s'au dovedit adaptabile condiţiilor speciale existente în regiunea arctică.

Grâul, ovăzul, orzul, şi celelalte cereale au putut fi şi ele adaptate acelor condiţii speciale, reuşindu-se a se da o mare extindere terenurilor cultivate.

Datorită metodelor ştiinţifice de lucru agricol, la Khibini spre exemplu, toate cerealele pot fi recoltate odată pe an. Furajele se cosesc de două ori, iar legumele sfidează frigul permiţând astfel întregii peninsule Kalo, să consume propriile sale alimente.

Recolte frumoase se strâng astăzi şi în insula Sakhalin şi chiar în insulele Oceanului Îngheţat.

Igorka, oraş siberian situat la 100 km. deasupra cercului arctic de Nord, a reuşit să-şi organizeze pe baze proprii, o importantă cultură de zarzavat.

In Kivarsk, situat cam la aceeaşi latitudine geografică, se află astăzi cea mai frumoasă grădină botanică din lume. Mii de specii ale florei temperate, pot fi admirate într'un loc, unde altădată nu se putea zări decât întinderea nesfârşită a taigei.

Vânătoarea a fost şi ea organizată de o asemenea manieră încât să constitue o ramură importantă a industriei nord - siberiene.

Treptat treptat, pământul îngheţat cândva, pradă furiilor năvalnice ale naturii, răscolit de vânturi şi furtuni pustiitoare, şi-a schimbat aspectul, datorită forţei oamenilor sovietici, a acelor oameni de tip nou pentru care nu există piedică de netrecut, în desăvârşirea vieţii omeneşti.

V. Georgescu

Vânătorul pune o cursă....

Un centru de colectare a blănurilor.

Un interior de gospodărie vânătorească din Nordul îngheţat.

In Nordul îngheţat au fost construite de către oamenii sovietici, nenumărate oraşe. Iată un aspect din oraşul Vorkuta.

B.

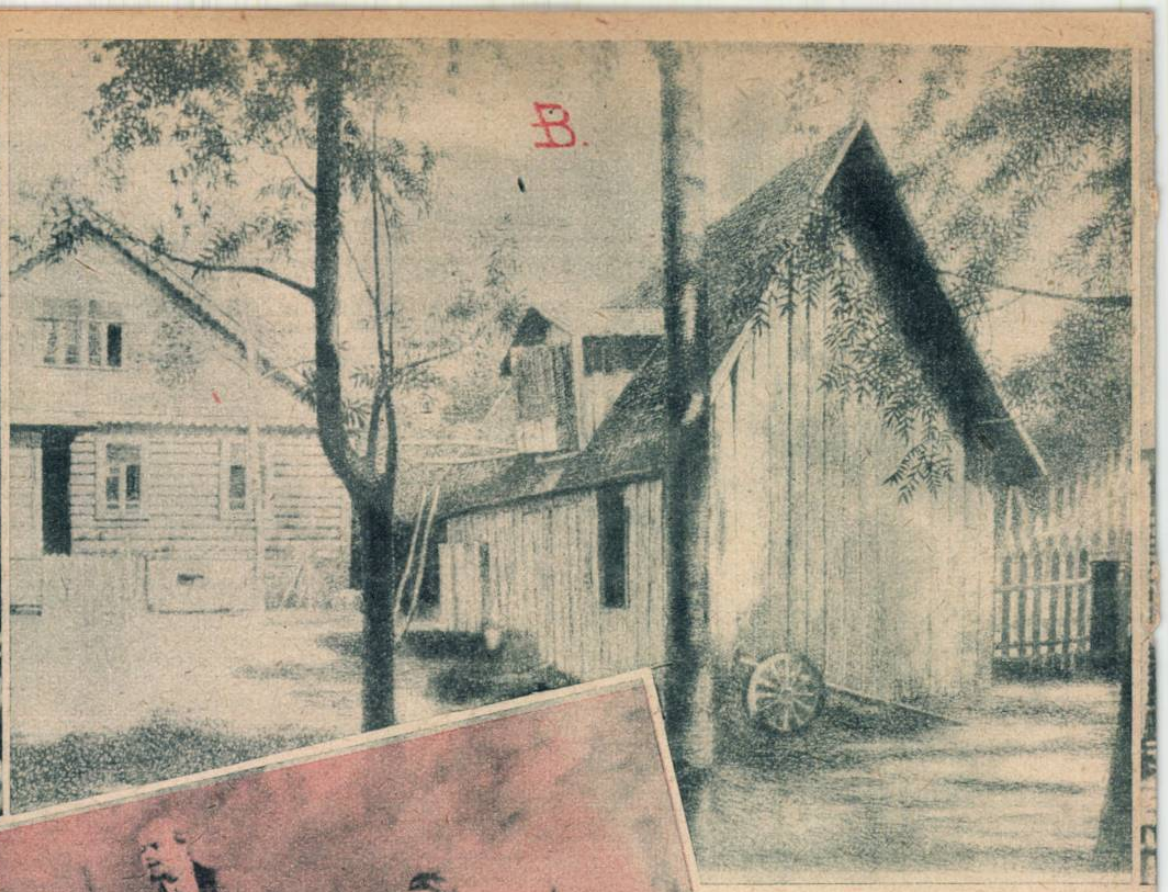

A.

E.

IN Februarie 1917, muncitorii şi ţăranii revoluţionari ruşi au reuşit să răstoarne ţarismul. Dar burghezia şi moşierimea, care îşi vedeau pierdute poziţiile de exploatatoare, s'au aliat cu conducătorii menşevici şi, punând mâna pe putere, au instaurat un guvern provizoriu, alcătuit din reprezentanţii cei mai de seamă ai burgheziei şi moşierimii. Ducând mai departe o politică burgheză imperialistă, guvernul provizoriu s'a situat dela bun început pe poziţiile luptei făţişe împotriva aspiraţiilor populare.

In aceste împrejurări, recent reîntors la Petrograd din exilul din Siberia, Stalin împreună cu Molotov, preluă conducerea Partidului Bolşevic, sprijinit de masele populare, şi porni lupta împotriva guvernului provizoriu.

La 3/16 Aprilie 1917, Vladimir Ilici Lenin sosi şi el în Rusia. Venirea lui Lenin avu o deosebită importanţă pentru Partidul Bolşevic şi pentru revoluţie.

Zeci de mii de muncitori, marinari, soldaţi, veniră în întâmpinarea sa. Urcându-se pe o maşină blindată, Lenin ţinu o cuvântare în care îndemna masele la luptă pentru eliberarea lor, pentru victoria revoluţiei socialiste.

Tabloul pictorului *Serova* (e) reproduce întâmpinarea lui Lenin la Petrograd.

In noaptea de 25 Iulie 1917, Vladimir Ilici Lenin descinse în gara Razliv în apropiere de Leningrad. De aci el conduse în tot timpul verii 1917, Partidul Bolşevic prin intermediul tovarăşilor Stalin, Sverdlov, Molotov şi Ordjonikidze.

Biroul de lucru al lui Lenin în acea perioadă, se afla instalat într'un hambar din Razliv (b).

La 7 Octombrie 1917, Lenin sosi în mod ilegal la Petrograd, iar la 10/28 Octombrie avu loc întrunirea Comitetului Central al Partidului Comunist (b), care decise începerea revoltei armate pentru eliberarea poporului de sub jugul exploatării capitaliste.

Această memorabilă şedinţă, care a însemnat declanşarea Marei Revoluţii Socialiste, a constituit unul din principalele subiecte de lucru şi pentru artiştii sovietici. Iată cum înfăţişează tabloul pictorului *Lupov*, un aspect al şedinţei (a).

La 16/29 Octombrie 1917, avu loc a mare întrunire a Comitetului Central al Partidului Bolşevic, cu care prilej au fost aleşi şi conducătorii revoluţiei, în frunte cu Stalin.

(Continuare în pag. 15)

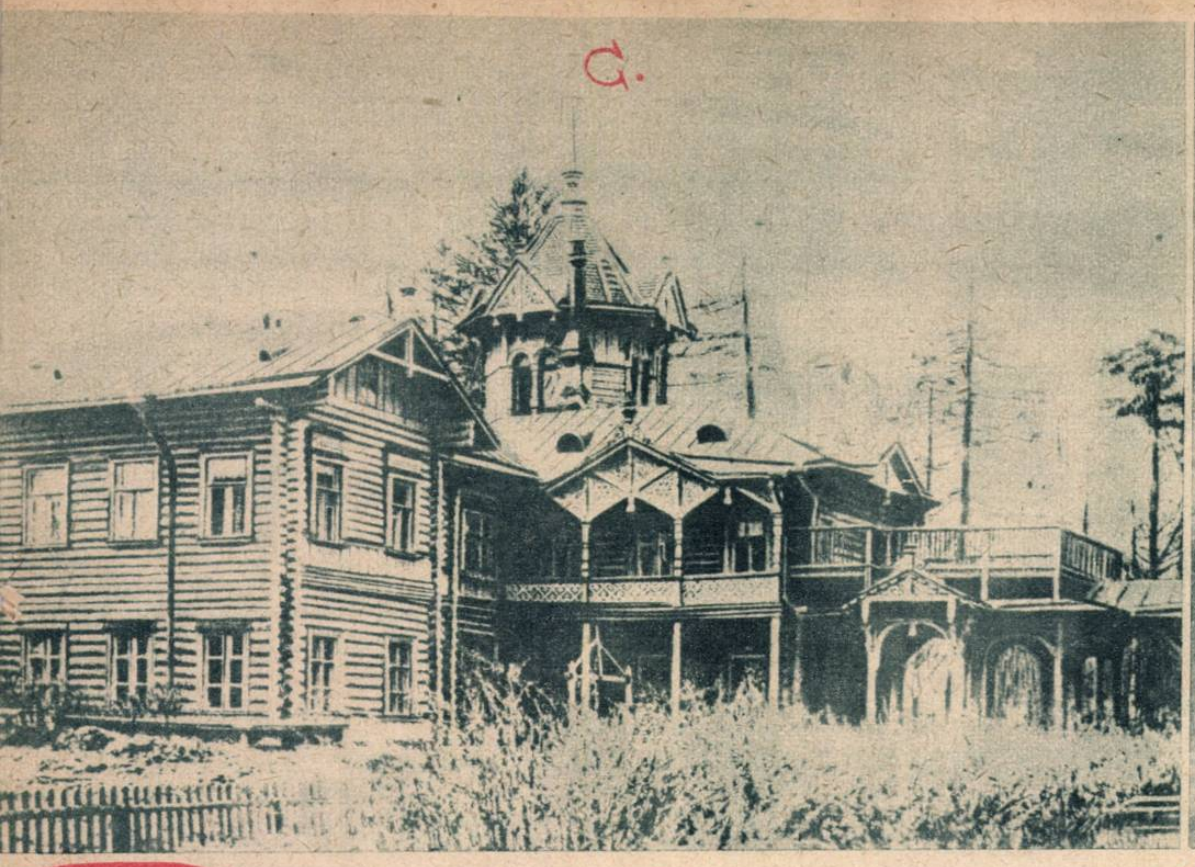

...area revoluție socialistă
DIN OCTOMBRIE

Realitatea sportivă

UN SPORTIV SOVIETIC POVESTEŞTE

Intr'unul din ultimele numere ale bisăptămânalului „Moscow News" cronicarul sportiv al acestei publicaţii redă convorbirea dintre el şi Nicolai Karakulov, recordman al Europei pe 200 m., în care au discutat despre soarta sportivilor din ţările capitaliste în comparaţie cu a celora din Ţara Socialismului.

Am întâlnit zilele trecute pe Nicolai Karakulov deţinătorul campionatului european pe 200 m. şi am început să discutăm despre performanţele atleţilor celebri. In cursul conversaţiei Karakulov m'a întrebat:

— Ai mai auzit ceva despre Jessie Owens?

— „Jessie Owens" — am repetat încet încercând să-mi amintesc un articol despre acest alergător, care apăruse în revista engleză „World Sports".

— „Da, ai dreptate, Jessie Owens a fost cel mai mare dintre toţi aceştia". A câştigat patru medalii de aur la Olimpiadă, şi a stabilit trei recorduri mondiale, nebătute până astăzi". Şi am continuat. „Trebue să aibă vreo 34 de ani acum, totuşi nu mai era în formă încă dinainte de războiu" îi spuneam lui Karakulov, că îmi aminteam şi alte lucruri în legătură cu marele atlet negru.

Printre alte amănunte, autorul articolului din „World Sports" menţiona, că Owens avusese un angajament ca paznic la o întreprindere şi numai de curând prietenii lui reuşiseră să-i procure o slujbă mai bună, ca operator la o caravană cinematografică. Cu aceasta Owens a lucrat la început într'un district de negri şi apoi, în diferite locuri ale Statelor Unite.

Autorul mai menţiona în articolul său faptul, ca Jessie Owens ar fi vrut foarte mult să asiste la recentele jocuri Olimpice, dar nu a putut să-şi procure cei 350 de dolari necesari.

De sigur nu consideram exacte toate amănuntele din articolul din „World Sports", dar nu mă îndoiam, că povestea despre Owens era adevărată. Nu era pentru prima oară când un atlet de faimă mondială avea o soartă atât de tristă în ţara de dincolo de ocean. Să luăm de exemplu pe Corneliu Johnson, campion mondial la săritura în înălţime şi câştigător al acestei probe la Olimpiada din 1936.

Johnson avea numai 32 de ani când a încetat din viaţă complet uitat şi într'o cruntă mizerie. Sau Gertrude Ederle — dacă vreţi. Extraordinara fată care a străbătut Canalul Mânecii în 1926 înotând 14 ore şi 31 minute şi a fost sărbătorită ca un erou naţional după performanţă. Ce s'a întâmplat mai departe cu ea? Şi-a sfârşit zilele într'un azil de săraci. Francezul André Rondes câştigătorul campionatului mondial de box la cat. cocoş în 1928, a orbit şi acum trăeşte din cerşetorie.

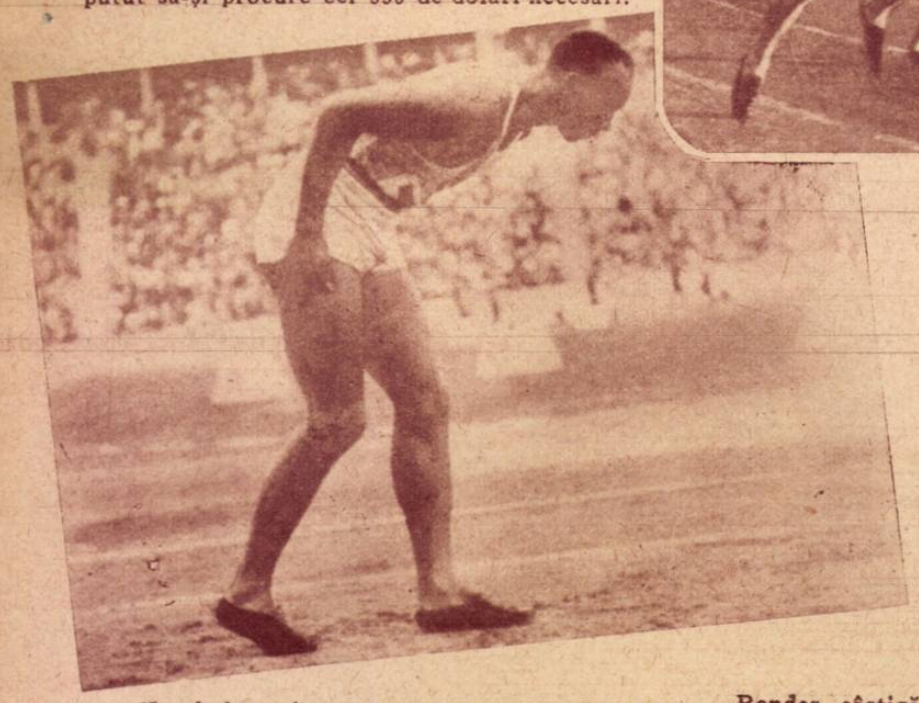

Nikolai Karakulov, sprinterul Nr. 1 al Uniunii Sovietice la ieşirea din turnantă în cursa de 200 m.

*

„Minunea neagră" a Jocurilor Olimpice din 1936 se pregăteşte pentru elanul la săritura în lungime unde a stabilit un record mondial, neîntrecut nici până astăzi

— „Ce groaznic! spuse Karaculov, încruntat. Imi închipui că Owens este acum un om îmbătrânit, ca mulţi atleţi din ţara lui. Acolo cred că ei îşi încheie cariera la 25—26 ani. Şi uite-te la băeţii noştri. Să-l luăm pe Golovkin de exemplu...

Desigur Karakulov îl cunoştea prea bine pe acest atlet. In 1940 Piotr Golovkin a stabilit un nou record sovietic pe 100 m. în 10.6. In vara aceasta, la vârsta de 38 ani, Golovkin a mai smuls o zecime de secundă vechiului său record realizând 10.5 în cursa în care Nicolai Karakulov, interlocutorul meu, terminase învingător cu timpul de 10.4 secunde.

Nicolai Ozolin fost deţinător al recordului european şi campion neînvins al Uniunii Sovietice la săritura cu prăjina, are acum 41 de ani. Aceasta nu l-a împiedicat însă ca să sară 4m. şi 20 cm. De fapt vara aceasta a fost ultimul sezon în care Ozolin a luat parte la concursuri. El este profesor la Institutul de Cultură Fizică, unde doreşte să se consacre problemelor ştiinţifice ale sportului şi să împărtăşească din conştinţele şi experienţa sa urmaşilor.

Sportivii noştri nu au dificultăţi după ce-şi termină cariera, aşa cum a avut Jessie Owens. Iată Nicolai Denisov, care a obţinut mari succese în cursa de semifond, este acum antrenor pentru juniori la gruparea sportivă „Dinamo". Şi Denisov nu este singurul caz. In diferite grupări sportive puteţi găsi numeroşi alţi atleţi ca antrenori sau instructori. Maeştri emeriţi în atletism Zoea Romonova, Victor Alexeiex şi Robert Miulco sunt numai câţiva dintre aceştia.

Atleţii noştri nu sunt îngrijoraţi de viitorul lor când se apropie vremea ca să-şi părăsească sporturile favorite. Atletismul nu este singura lor ocupaţie. Ei sunt amatori în adevăratul înţeles al cuvântului. Fiecare cunoaşte o profesie. Fiodor Seliu, fost fundaş al uneia din cele mai bune echipe de football din Uniunea Sovietică este acum inginer şef la uzinele metalurgice „Secera şi Ciocanul". Acest faimos jucător pe care l-au aplaudat mii de oameni este astăzi un om util şi înconjurat de cel mai mare respect.

Tamara Bikova este un alt bun exemplu. Ea a făcut o frumoasă carieră atletică şi pe vremea când era studentă la „Institutul medical" a acoperit 5.000 m. într'un timp mai bun decât recordul mondial existent până atunci. Astăzi Bikova este doctoriţă la unul din sanatoriile din apropierea Moscovei.

Exemplele noastre ar putea continua încă pe multe pagini. Am vrut numai să vă arătăm cum foşti campioni şi deţinători de recorduri din Uniunea Sovietică îşi petrec bătrâneţea în Ţara Socialismului.

Muncitoarea Natalia Deatlova din Leningrad practică în orele libere atletismul, în care a obţinut frumoase rezultate. La sfârşitul acestei veri ea a aruncat sulita la 45,34 m. realizând o performanţă mult mai bună decât ceo înregistrată la J. O. dela Londra

Karakulov m'a ascultat cu atenţie, dar deodată m'a întrerupt;

— „Stai puţin. Este posibil ca, Comitetul Olimpic dela Londra să nu fi avut bani ca să-l invite pe Jessie Owens la această competiţie? După cum am cetit chiar eu, Comitetul a învitat o mulţime de „oaspeţi de onoare", ca fascistul Karl Diel, care a ocupat postul de Preşedinte al Comitetului Olimpic german în timpul regimului hitlerist. Ar fi fost atât de greu să mai cheltuiască numai câteva sute de lire sterline şi pentru Jessie?"

Karakulov îmi aruncă o privire indignată de parcă ar fi vrut să-şi sublinieze cuvintele şi a continuat:

— „Tocmai mă gândeam la aceasta, Jessie Owens paznic. E posibil aşa ceva? Jessie avea studii universitare. Bănuesc că-ţi aminteşti despre asta, nu? mă întrebă el. „Şi totuşi autorul articolului a trecut peste toate aceste lucruri". Karakulov mă privi intrigat.

Filmul instrument educativ

IN Uniunea Sovietelor, sunt foarte frecvente cazurile, în care spectatorii aflaţi la vizionarea unui film, isbucnesc în aclamaţii spontane, în timpul reprezentaţiei, manifestându-şi astfel sentimentele lor pentru personagiile interpretate de actori în filmul respectiv.

E vorba mai ales de filmele în care apar figurile fruntaşilor Marii Patrii a Socialismului, eroii Uniunii Sovietelor, pentru care dragostea întregului popor nu cunoaşte margini.

In Uniunea Sovietelor, filmul este socotit şi el, un instrument din cele mai active în informarea şi educarea maselor populare, cărora experienţele fruntaşilor Marei Patrii a Socialismului, le sunt înfăţişate de o asemenea manieră, încât să poată constitui pentru ele pilde de urmat.

Astfel, filmele având subiecte luate din timpul Marei Revoluţii Socialiste din Octombrie, sunt indiscutabil, pagini de istorie, pline de învăţăminte şi de experienţe pentru ducerea mai departe a muncii politice în U. R. S. S.

Intăţişarea reală a eroilor ca şi a trădătorilor, analizarea ştiinţifică a condiţiilor care au făcut posibile actele de eroism sau pe cele de trădare, înzestrează pe spectatorul sovietic cu mijloace noi de interpretare a istoriei şi a vieţii, îi măresc vigilenţa pentru combaterea şi demascarea oricărui act de trădare şi îl călesc în lupta pentru consolidarea bazelor socialismului.

Din fiecare film, oamenii sovietici trag noi învăţăminte, îşi însuşesc noui experienţe şi pornesc mai departe, în muncă, cu un bagaj de cunoştinţe din ce în ce mai bogat.

Filmele sovietice, prilejuiesc fiecare în parte şi toate laolaltă, luarea unei atitudini hotărîte de către oamenii sovietici în legătură cu toate problemele de viaţă.

Promovând sub toate aspectele, măreaţa ideologie marxist-leninistă, filmul sovietic contribue şi el la desăvârşirea societăţii socialiste din Uniunea Sovietelor, în drum spre comunism.

H. N.

Eroina Liubov Şevţova din „Tânăra Gardă", interpretată în film de artista I. Makarova

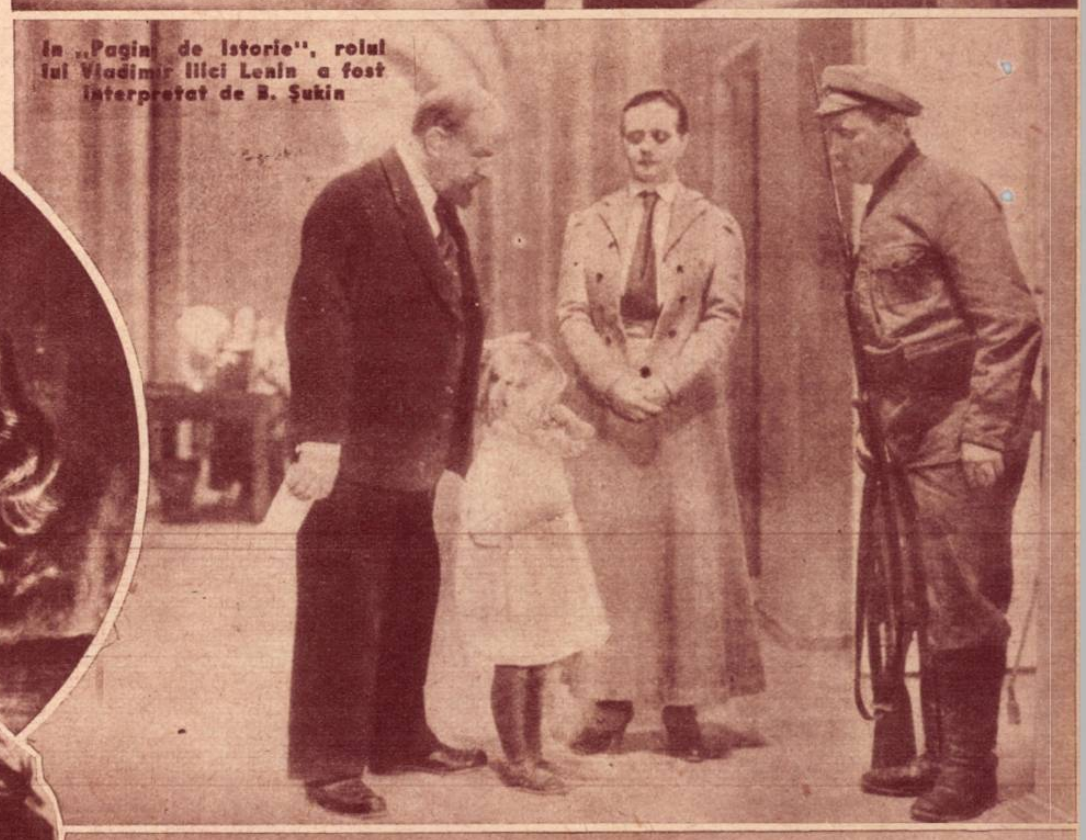

In „Pagini de istorie", rolul lui Vladimir Ilici Lenin a fost interpretat de B. Şukin

„Tânăra Gardă"

O scenă din filmul „Jurământul" în care rolul lui Iosif Visarionovici Stalin, a fost interpretat de Mihail Gheiovani

ARMATA SOVIETICA

APĂRĂTOAREA PĂCII ŞI LIBERTĂŢII POPOARELOR

Ofensiva din Decemvrie din fața Moscovei

S'AU împlinit în 1948, treizeci de ani del acrearea Armatei Sovietice. Creiată în toiul revoluţiei, Armata Sovietică este expresia cea mai justă a unei armate a poporului, a unei armate cu adevărat democratice. Având rădăcinile prinse adânc în massa populară, mareşalii ei, generalii şi ofiţerii provîn din marea massă muncitorească şi țărănească. Aspectul democratic al Armatei Sovietice mai este determinat şi prin aceea, că forţele combatante nu sunt desprinse nicio clipă de viaţa politică, economică şi socială a Statului. Soldatul, ofiţerul şi generalul sovietic, sunt înainte de toate cetăţeni cu drepturi pline ai Statului Socialist.

In Sovietul Suprem se întâlneşte destul de des uniforma aviatorului, a tanchistului, infanteristului sau a marinarului.

Paginile de glorie înscrise de soldaţii Armatei Sovietice în timpul Marelui Răsboi pentru Apărarea Patriei, vor rămâne nepieritoare pentru întreaga omenire. Fiindcă acest răsboi, nu a însemnat numai înfrângerea fiarei fasciste care a încălcat pământul Marei Patrii Socialiste, ci şi eliberarea popoarelor Europei de sub jugul hitlerist.

Educaţia artistică a soldatului sovietic constitue o preocupare de prim ordin. Cântăreţii din acordeon ai unei unităţi de tanchişti la o repetiţie

Declarând războiu Japoniei, Uniunea Sovietică a contribuit esenţialmente la înfrângerea fascismului, zdrobind armata de Kwantug. Trupele sovietice intrând victorioase în Khazbin

„VICTORIE"
pictură de *P. A. Crivorogov*

Soldatul sovietic şi-a sacrificat viaţa pentru un ideal înalt, pentru binele omenirii întregi. El este purtătorul stindardului libertăţii, a eliberării omului de sub exploatarea semenului său, al stindardului întregii lumi progresiste.

Eroic în timp de războiu, soldatul sovietic este primul şi în timp de pace. Implinirea desăvârşită a problemelor care se pun armatei sovietice în timp de pace, nu este posibilă decât aşa cum spune generalissimul Stalin:

„... prin desvoltarea continuă a artei militare şi a măestriei combative a soldaţilor şi comandanţilor armatei noastre, a flotei şi aviaţiei noastre".

Dar în afara laturii militare, soldatul sovietic îşi face şi educaţia artistică. Ansamblul Artistic al Armatei Sovietice este unul dintre cele mai reuşite ansambluri ale lumii. Bibliotecile cluburilor soldăţeşti ale diferitelor unităţi sunt bogate şi mai ales extrem de frecventate. Pe tărîm sportiv, intelectual, profesional soldatul sovietic se află în primele rânduri.

Este suficient să arătăm că în Uniunea Sovietică au fost create chiar şi în timpul războiului noi şcoli militare, şcolile Nachimov şi Suworow, ai căror elevi urmează în afara cursurilor militare propriu zise un curs de şcoală medie, iar la sfârşitul studiilor primesc gradul de ofiţer în armata sovietică. In tot timpul studiilor sunt întreţinuţi pe seama Statului.

Eşind din aceste şcoli ofiţerii au posibilitatea de a-şi continua studiile în academiile militare şi în institutele ştiinţifice militare, unde se lucrează la perfecţionarea ştiinţei militare şi a armamentului.

In timp de războiu, pe câmpiile de luptă, ca şi în timp de pace pe toate tărîmurile de activitate, soldatul sovietic s'a dovedit a fi adevăratul apărător al păcii şi al libertăţii popoarelor.

Flota sovietică se îndreaptă spre Sevastopol după isgonirea armatelor hitleriste

O mare paradă a trupelor sovietice în Piaţa Roşie din Moscova

Exerciţii de alpinism ale unor trupe de vânători de munte

TURBINA

(Continuare din pag.

V.

Chiar de a doua zi după întoarcerea lui Şubenko şi a lui Berg la Leningrad, începură partea cea mai grea a compunerii proectului: facerea desenelor de execuţie.

Aproape o sută de desenatori şi zeci de calculatori se aşezară la lucru. Trebuia acum să se adapteze în mod precis condiţiilor şi cerinţelor producţiei, să asigure fabricaţia cea mai atentă, cea mai rapidă şi cea mai puţin costisitoare a celor cincizeci de mii piese cari compun o turbină.

Inginerii şi tehnicienii, contramaiştrii şi muncitorii cu acelaş elan, la aceeaşi operă.

★

Principalele organe de lucru într'o turbină sunt lopeţile. Aburii vor lovi cu o forţă nestăpânită în aceste mii de bucăţele de metal plat şi vor învârti rotorul, Constructorii dădură lopeţilor o formă nouă, mai complexă. Kholin, directorul serviciului tehnic organiză pentru prima oară în U.R.S.S. laminarea la rece a lopeţilor. Suprafaţa unei lopeţi laminate la rece este mult mai netedă; aburii alunecând mai bine, metalul se uzează mai puţin.

Kholin colaboră la punerea la punct a construcţiei, Pyj propune o metodă originală de a croi reductorul şi sabili el însuşi proectul pentru instrumentul necesar acestei operaţii.

La începutul anului 1940, desenele de execuţie erau aprobate, iar în Noembrie, toate piesele fiind gata se începu montarea modelului: maşina avea să trăiască.

VI.

Există un moment în care chiar cel mai priceput constructor simte că i se opreşte inima. Acest moment sosise.

In atelierul montajului, lucrătorii, contra-maiştrii şi inginerii se adunară în jurul piesei cele mai voluminoase: cilindrul de joasă presiune. Deasupra lui, atârnat de un cablu o macara aducea rotorul.

In numai câteva minute piesa avea să fie pusă exact la locul ei pe corpul principal..

Oricât s'ar fi studiat de bine construirea unei maşini în întregul ei şi fiecare amănunt, oricât de riguros s'ar fi calculat şi recalculat raporturile, nu se ieşise din domeniul teoriei; totul nu există dcât în creerul constructorului, pe hârtie şi pe calcuri. Dar materializate în metal, aceste idei vor fi oare confirmate? Fiecare amănunt, va fi potrivit el locului care-i fusese fixat? Nu s'a strecurat vreo eroare, care va distruge armonia celor cincizeci de mii de piese din care e făcută maşina? Ajunge ca una din piese să nu fie potrivită pentruca totul să reînceapă....

Acestea, sau cam acestea sunt gândurile care stăpâneau mintea constructorilor în timp ce, încet, cu un centimetru pe secundă, rotorul se lăsa. Acum atinsese aproape statorul. Se scurseră câteva clipe, cele mai lungi. Apoi, urmă o ciocnire uşoară: rotorul era la locul lui. Prima rundă era câştigată.

Turbina trebuia să treacă un al doilea examen; era montată în întregime, dar nu începuse încă se funcţioneze, încă nu-şi dovedise viabilitatea. Trebuia făcută mai întâi o probă.

Se dădu drumul aburilor. Va porni oare turbina?

Da, se învârtia! Măriră puţin câte puţin viteza rotaţiei. Fierbinte în partea de sus, maşina rămânea totuşi rece în partea de jos. Trebuia deci oprită, demontată; trebuiau îndreptate greşelile după care avea să fie refăcută.

Acest lucru se repetă de mai multe ori. Veni, în sfârşit, ziua cea mare: o comisie de Stat avea să recepţioneze turbina

...Intreaga conducere a uzinei, a birolui de studii şi a atelierului era pe platforma de încercare din atelierul de turbine. Comisia era prezidată de un cunoscut specialist.

Maşina fu încălzită.

— Grăbiţi încălzitul, spuse preşedintele comisiunii.

Ceeace făcură. Turbina se puse în mişsare.

— Viteza de rotaţie maximă!

Ordinul fu ascultat. Se reduse apoi viteza şi din nou fu ridicată. Fu pusă în funcţiune turbina pentru mersul înapoi.

Era după amiază; la rândul său, a doua echipă porni la lucru. Se lăsă seara, apoi veni noaptea, pe urmă, din nou dimineaţa. Turbina funcţiona mereu. Fu supusă la tot felul de regimuri, la încercări din cele mai grele, ca la un examen.

Proba dură mai multe zile. Rezultatele se dovediră satisfăcătoare şi comisia acceptă maşina.

VII

Către jumătatea lui Iulie 1941, inginerul Gorbunov fu chemat de şeful său.

— Nicolae Vasilievici, îi spuse acesta. Vă trimitem la Sevastopol.

Mai multe turbine livrate de uzina Kirov în ajunul războiului, se găseau la Nicolaiev, în ale cărui şantiere navale, urmau să fie instalate pe vapoare. Acolo lucrau brigăzi de monteuri ai uzinei. In prezent vapoarele trebuiau îndreptate spre Sevastopol şi se luase hotărîrea să se trimită un inginer care că conducă montarea la faţa locului.

Călătoria fu lungă. Trenul trebui să facă un mare înconjur. Gorbunov sosi abia la 1 August la Sevastopol.

Imediat după ce debarcă, se duse la uzină. Telefonă, explică cine este şi pentru ce a venit şi ceru un bilet de liberă trecere.

— Biletul de liberă trecere îl veţi avea numaidecât. Dar vapoarele voastre n'au sosit încă, ele sunt tot la Nicolaev, va trebui să le aşteptaţi.

Gorbunov eşi din uzină şi se opri în loc nehotărît. Să aştepte? Să rămână cu braţele încrucişate într'o situaţie ca aceasta? Şi turbinele? Vor izbuti să le evacueze? Poate ar fi fost mai nimerit ca să se afle acum la Nicolaev.

Şi punând mâna pe geamantan, se îndreptă spre gară.

VIII

Trenul ajunse la Nicolaev, dimineaţa. Gorbunov străbătea oraşul cu străzi largi şi drepte, de par'că ar fi fost aliniate cu sfoara, dar pustii şi liniştite. Ferestrele caselor erau închise. Totul arată că o bună parte din populaţie plecase.

Gorbunov găsi pe inginerul-şef al atelierelor navale, aproape de debarcader; conducea o încărcătură de piese de utilaj pe bordul unui sub-marin.

Se miră văzându-l pe Gorbunov, şi luându-l de-oparte, îi spuse:

— Eşti cumva nebun? Nemţii sunt la Krivoi Rog, la 40 kilometri de Apostolov. Dintr'un moment într'altul pot să tae calea ferată.

— Unde sunt vasele? întrebă Gorbunov.

— Au plecat spre Sevastopol.

— Au plecat? Dar când?

— Eri seară. Pleacă şi dumneata şi cât mai repede. Peste o oră pleacă submarinul acesta şi am să aranjez să te ia şi pe dumneata.

— Dar unde sunt monteurii noştri?

— Pe legea mea, că nu ştiu nimic. Vezi bine ce se petrece în oraş. Poate au reuşit să plece, dar nu-ţi pot garanta.

— Nu plec fără să ştiu precis, făcu Gorbunov. Nu pot să-i părăsesc. Trebuie să-i găsesc.

— Cum vrei !

Gorbunov plecă să-şi caute lucrătorii. I s'a spus unde locuiau şi s'a dus la adresa dată Plecaseră spre Sevastopol. Rămăseseră doar două femei, pe care Gorbunov le luă cu el.

Se îndreptau zoriţi spre gară; telefoanele şantierelor nu mai răspundeau.

Gara era pustie. Ultimele trenuri încărcate cu oameni şi maşini plecaseră. Mai era un convoi sanitar. După ce căpătă încuviinţarea comisarului acestui convoi, Gorbunov împreună cu cele două femei, intră într'un vagon.

Câteva zile mai târziu sosi la uzina din Sevastopol, ca şi cu trei săptămâni înainte.

Dar de data aceasta, vasele sosiseră.

IX

Gorbunov luă masa împreună cu monteurii la cantina uzinei, când vocea speaker-ului eşind din discul negru aşezat pe dulap anunţă:

„Ascultaţi apelul adresat de tovarăşii Voroşilov, Jdanov şi Popkov, muncitorilor din oraşul lui Lenin..."

Sala în care zăngănitul veselei se amesteca cu sgomotul vocilor, fu cuprinsă deodată de tăcere.

„ Tovarăşi din Leningrad, prieteni dragi", spunea speaker-ul. Şi lui Gorbunov i se părea că însuşi Leningradul îi vorbeşte de-acolo, dela mai bine de 2000 kilometri depărtare. Cum ar fi vrut să fie acolo, acum, când blocada se strângea. Să nu poată ajuta Leningradul în acest moment atât de dureros ? Şi sufletul lui Gorbunov se umplea de un sentiment vag şi nelămurit de ruşine. Dar şi pentru Sevastopol sosiseră zile grele.

— O soartă aspră, cu foarte multe puncte de asemănare, lega aceste două porturi glorioase, aşezate, unul faţă de celălalt, la mii de kilometri depărtare.

Cât de deosebite erau, una de cealaltă; cetatea rece, cu blocuri de granit şi micul orăşel meridional cu verdeaţa lui încântătoare. Şi totuşi, casa echipajelor şi a bateriilor de coastă care se vedeau profilându-se la orizont depe cheiul Grafskaia, aminteau locuitorilor Leningradului fortuirile dela Cronstadt, pe care într'un trecut destul de apropiat, le vedeau în golful Galernaia. Intocmai ca două sentinele la mările care udau Ţara Sovietelor, cele două oraşe primeau loviturile duşmane, în aceste zile de grozave încercări.

In timp ce Nemţii se năpusteau spre Sevastopol, brigăzile dela uzina Kirov terminau montarea turbinelor de vapoare. La 30 Septembrie unul din ele fu lansat pe mare pentru a se face ultimele probe. Gorbunov, împreună cu un grup de monteuri, se afla pe bord.

Era o dimineaţă liniştită de toamnă, cu soare blând. Vaporul trecând dincolo de capul Chersonez, se îndreptă spre Sud-Est.

Gorbunov era în camera maşinilor ; privea cu atenţie turbina, cu auzul încordat la uruitul ei egal. Totul mergea bine. Aburii nu scăpau, nu se auzea nici un sgomot neobişnuit, maşina se supunea la fiecare mişcare a mecanicului.

Concentrat asupra lucrului său, nici nu-şi dădea seama cum trece timpul.

— Suntem în dreptul Balaklavei, spuse un marinar intrând.

Gorbunov eşi pe punte. In stânga se conturau munţii care înconjurau micul golf. Prin lumina clară se zărea, în depărtare, pe o stâncă, ruinele unei fortăreţe genoveze.

In timp ce se îndrepta spre scară pentru a coborî la maşini, Gorbunov îşi aruncă, întâmplător, ochii spre dreapta. Pe suprafaţa albastră, netedă şi strălucitoare a apei, o dâră de spumă albă se îndrepta spre vas. In acelaş moment, zări alături de el, obrazul contractat, descompus al unui marinar, în timp ce dela celălalt cap al punţii se striga:

— O torpilă !

Soneria telegrafului ţârâi, dar prea târziu. Linia albă, ţipătul, soneria telegrafului, totul se contopi într'o izbitură puternică, ce svârli pe Gorbunov mai întâi în aer, apoi căzu greoi pe punte.

Ultimul lucru pe care-l zări acesta fu o flacără roşie care ţâşnea din camera maşinilor; ultimul lucru pe care-l simţi, fu o durere arzătoare la mâini şi la faţă.

(Va urma)

REALITATEA ILUSTRATĂ

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA
Bucureşti, Str. Const. Mille 5-7-9
Telefon 5.85.88

ABONAMENTE:

3 luni . . .	Lei	325.—
6 „	„	650.—
12 „	„	1300.—

Abonamentele din provincie se trimit prin CEC cont 474 pentru Realitatea

Taxa poştală plătită în numerar conf. aprobării Dir. Gen. P.T.T. Nr. 34.046 din 1948

DRUMUL GLORIOS AL COMSOMOLULUI

(Urmare din pa

cole. Mulţi tineri Comsomolişti au căzut victimile teroarei chiaburilor, dar comsomolul a păşit înainte cu entuziasm, cu jertfire de sine, pentru îndeplinirea sarcinilor puse de Stalin şi de Partid.

„Inaintea noastră — spunea tov. Stalin, — stă o cetate. Această cetate se numeşte ştiinţa, cu multiplele sale ramuri ale cunoaşterii. Tineretul este acela care trebue să cucerească această cetate, dacă vrea să fie constructorul vieţii noui, dacă vrea să fie într'adevăr schimbul vechii gărzi."

Sute de mii de tineri frecventează şcolile de toate gradele. In ele cursurile se predau în 112 limbi ale popoarelor din U.R.S.S. Milioane de cărţi sunt editate, mii de biblioteci populare deschise. Tineretul Sovietic învaţă, cu hotărârea de a întrebuinţa cunoştinţele în modul cel mai bun, în slujba poporului şi a masselor muncitoreşti din lumea întreagă, în slujba cauzei nemuritoare a lui Lenin şi Stalin.

Din pricina războiului fascist de cutropire al imperialiştilor hitlerişti, oamenii din U.R.S.S., şi nu numai ei, au trecut prin vremuri grele. Reprezentanţii obscurantismului german se credeau făuritori ai istoriei omenirii, în stare să întoarcă roata acestuia pe bunul lor plac. Poporului Sovietic i-a revenit sarcina de a sta întru apărarea omenirii progresiste împotriva barbarilor secolului XX.

In faţa întregului tineret sovietic, în conştiinta fiecărui Comsomolist în parte, s'a ridicat problema: „Patria e în primejdie, barbarii au călcat pe pământul nostru, ne batjocoresc, împroaşcă cu noroi tot ce am iubit, tot ce-am respectat. Duşmanul vrea să ne smulgă din piept sufletul de om şi să ne transforme în vite pentru muncă, în robi". (Kalinin)

In lupta de partizani sau în armata regulată sacrificiul de sine e un fapt obişnuit. Tânăra gardă, pilduitoare prin viaţa şi prin moartea ei, a putut să inspire romane ca cel al lui Fadeev. Eroii tinerii gărzi au ştiut să moară în sunetele Internaţionalei cu strigătul „Murim pentru patrie, pentru fericirea poporului nostru". Tovarăşul Kalinin spune: „Şura Cekalin, Liza Ceaikina, Zoia Kosmodemianskaia, nu sunt numai nume de eroi, ci şi copii ai unor mame vii, surori şi fraţi ai unor surori şi fraţi care trăesc printre noi."

Da! Decorat cu ordinul Lenin, tineretul sovietic care a ştiut să contribue efectiv la câştigarea victoriei, prezent şi azi acolo unde se dau încă lupte pentru câştigarea victoriei de mâine, — pe frontul ideologic antiimperialist — este elementul dela care tineretul tuturor popoarelor are de învăţat cum se poate servi patria şi socialismul, sub îndrumarea partidelor muncitoreşti, Marxist-Leniniste.

SAVEL GRUNEA

MAREA REVOLUŢIE SOCIALISTĂ

(Continuare din pag. 8-a)

Casa în care a avut loc această întrunire (c) a fost aleasă cu o deosebită prudenţă pentru a se feri adunarea de orice surprize.

In zilele Revoluţiei, clădirea fostului institut Smolnâi din Petrograd a folosit drept reşedinţă provizorie pentru Marele Stat Major al revoluţionarilor.

In noaptea de 25 Octombrie (7 Noembrie) Lenin sosi la Smolnâi. El preluă conducerea revoluţiei. Fotografia reproduce pictura lui *M. Sokolov* „Vladimir Ilici la Smolnâi în zilele revoluţiei din Octombrie".

In noaptea de 25/26 Octombrie (7 spre 8 Noembrie) 1917, muncitorii, soldaţii şi marinarii revoluţionari cuceriră prin asalt, Palatul de Iarnă şi arestară Guvernul Provizoriu. Fotografia (g) reproduce tabloul pictorului *Ermolaev*, „Asaltarea Palatului de Iarnă".

Revoluţia triumfase.

E. C.

JOCURI ★ CONCURSURI ★ DIVERTISMENTE

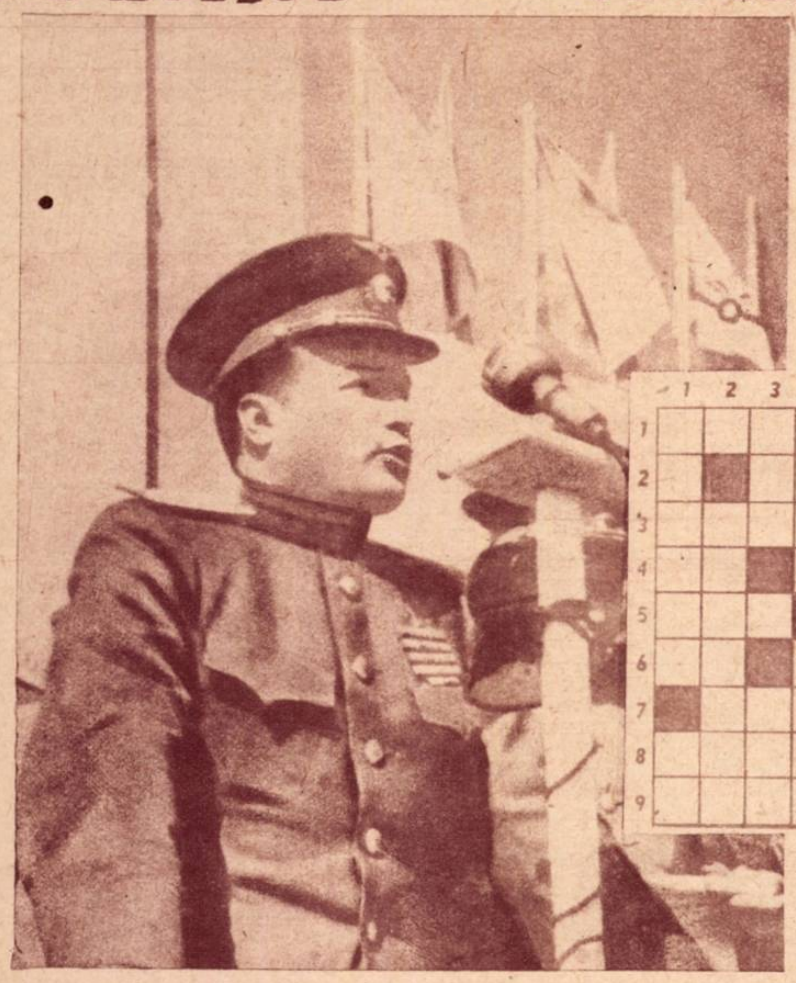

REBUS FESTIV

Veţi afla lozinca scandată de proletariatul din întreaga lume, cu ocazia lui 7 Noemvrie.

ION URSU, Constanţa

VITRINA LITERARĂ SOVIETICĂ

(4—11 litere)

Volum de Cehov

de **SANDU MIRCEA**

(2—14 litere)

Volum de Maxim Gorki

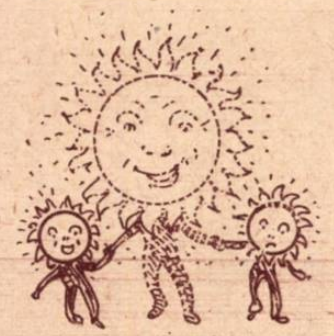

STUDIAŢI ISTORIA PARTIDULUI COMUNIST (b) AL UNIUNII SOVIETICE

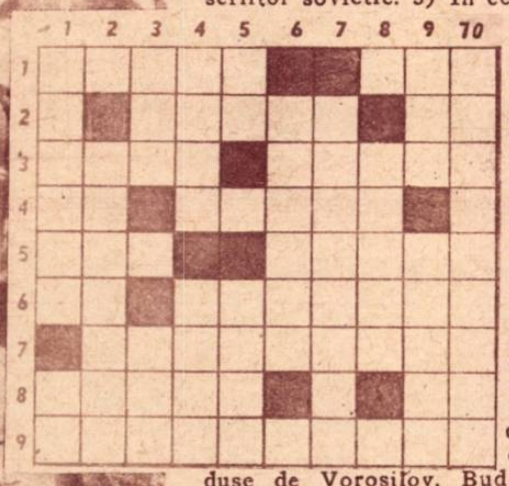

ORIZONTAL: 1) Vladimir Ilici, născut în 1870 în oraşul Simbirsk. El a spus: *„fără teorie revoluţionară, nu poate exista nici mişcare revoluţionară"*. — Cum era ţăranul rus pe vremea absolutismului ţarist înainte de Marea Revoluţie Socialistă din Octomvrie 1917. 2) Te pătrunzi de principiile sănătoase ale învăţăturii marxist-leninist-staliniste. — Nicolae Ostrovski, cunoscutul scriitor sovietic. 3) In cele din Aprilie, Lenin a propus ca partidului bolşevic să-i fie dată denumirea de *partid comunist*, (bolşevic) astfel precum îşi denumiseră Marx şi Engels partidul lor şi cerea crearea Internaţionalei a III-a, Internaţionala Comunistă, liberă de oportunism, de social-şovinism. — Butie moldovenească de 100 vedre 4) Oleg Stasenko — Ceeace se vinde şi se cumpără. 5) Ton amestecat!? — Cele albe ţariste au fost înfrânte de cele bolşevice revoluţionare, acestea fiind conduse de Voroşilov, Budionîi, Frunză, etc. 6) Ultimele două vocale dela cuvântul a cărui semnificaţie urmează. — Lenin. 7) Ei nu înţelegeau rolul de avantgardă al clasei muncitoare şi considerau în mod greşit că nu clasa muncitoare, ci ţărănimea este principala forţă revoluţionară, că puterea ţarului şi a moşierilor poate fi răsturnată numai prin „răsmeriţe" ţărăneşti. După părerea lor, nu clasele şi nu lupta dintre clase făuresc istoria, ci numai unele personalităţi de seamă — „eroii" — pe care îi urmează orbeşte massa, „gloata", poporul, clasele. Ei afirmau că socialismul va veni în Rusia nu prin intermediul dictaturii proletariatului, ci prin intermediul obştei ţărăneşti, pe care ei o considerau germenul şi baza socialismului. 8) Ucenic. — Pană de despicat lemnele. 9) Ei afirmau că muncitorii trebue să desfăşoare numai lupta economică; cât priveşte lupta politică, aceasta urma să fie lăsată pe seama burgheziei liberale, pe care muncitorii trebuiau s'o susţină.

VERTICAL: 1) Republică sovietică pe Baltica. — Intrebare. 2) Aparţine unei alte republici sovietice, vecine cu cea susmenţionată. 3) Capriciu. — Pe ecranul lui a rulat recent minunatul film sovietic Alexandru Matrosov. 4) Acelaşi. — Planetă în sistemul solar. 5) Sodiu. — Pe o scrisoare care nu iese din Bucureşti. 6) Cel comunist bolşevic al Uniunii Sovietice a parcurs un lung şi glorios drum, dela primele mici cercuri şi grupuri marxiste, apărute în Rusia între anii 1880-1890, până la cel care conduce astăzi întâiul Stat Socialist din lume al muncitorilor şi ţăranilor. 7) Aşa cum au fost Kolceak, Iudenici, Denikin, Krasnov şi Vranghel, agenţii trădători ai Antantei în urma victoriei triumfale obţinute de Partidul Bolşevic prin Marea Revoluţie Socialistă din Octomvrie, la sfârşitul războiului civil. 8) Insecte care înţeapă vitele. 9) Râu în U.R.S.S. — Diform. 10) Aşa cum au fost numiţi adepţii lui Lenin, care au primit majoritatea voturilor în alegerile dela Congresul al II-lea al Partidului Muncitoresc Social Democrat din Rusia, început în ziua de 17 (30) Iulie 1903.

Ing. ANDREI CHIRCOREANU, Buftea

PROLETARI DIN TOATE ŢĂRILE, UNIŢI-VA!

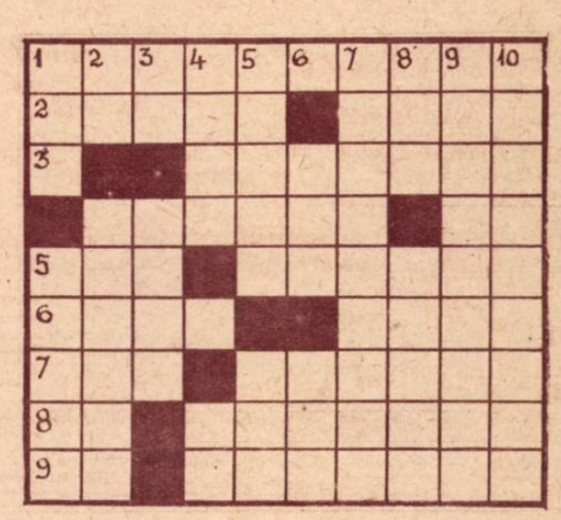

Orizontal: 1) Cea de a 31-a, a Marei Revoluţi Socialiste din Octomvrie o sărbătoreşte astăzi proletariatul din lumea întreagă. 2) Mâncare. —Oraş în Uniunea Sovietică pe râul Oka, în care s'a născut Ivan Turgheniev. 3) Comeseni. 4) Dealul bucureştean pe care un viteaz corp de pompieri a rezistat atacului Turcilor din 3 Septemvrie 1848.—Cel mai mare fluviu siberian, lung de 4.300 km. şi care isvorăşte din Altai. 5) Ea trece, în timp ce pietrele rămân.—Trifoiu franţuzesc. 6) Merg în acelaş sens cu imperialiştii.—Victima unei corride. 7) Un măgar dela Paris.—Prin cea a maselor largi populare a fost introdus în ţara noastră un regim de adevărată democraţie. 8) Prefix. — Ultima răsuflare a capitalismului muribund. 9) Indemn pentru o trataţie.—Exilul lui Lenin pe vremea urgiei ţariste.

Vertical: 1) Cursul lor a fost folosit de bravii ingineri sovietici pentru măreaţa operă de electrificare a Statului Socialist.— Mercenarii intereselor anglo-americane în Palestina. —2) Marş, potaie — Ţara iberică în care poporul muncitor duce o crâncenă luptă de eliberare naţională. 3) Pronume personal francez.—E periclitată de manevrele imperialiştilor, care-şi văd apropiindu-se sfârşitul. 4) Pasc, au viţei şi dau lapte. — Limitele unui haos !? 5) Il depune zi de zi U.R.S.S. la masa O.N.U-ului pentru a salva şi a feri popoarele lumii de urgia unui al treilea război mondial.—Nici noi, nici ei. 6) Râu în Cehoslovacia.—Până şi el, putem spune, că vede astăzi rolul nefast pe care-l joacă trusturile imperialiste pentru anihilarea economiei ţărilor intrate în sfera planului Marshall. 7) Cele 16 republice libere, care trăesc în cea mai deplină înţelegere şi colaborare sub îndrumarea Partidului Comunist Bolşevic, 8) Tragi brazde.—Felinar moldovenesc. 9) Au fost trei: două burghezo-democratice în 1905 şi Februarie 1917 şi cea socialistă din Octomvrie 1917. 10) Aşa cum a fost ţara noastră de sub jugul fascist prin lupta eroică a Armatei Roşii.

DINA BARBULESCU, Ploeşti

Oamenii sovietici din toate domeniile de muncă întâmpină anul acesta cea dea 31-a aniversare a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie, cu realizări din cele mai concrete, menite să afirme odată mai mult ataşamentul popoarelor U.R.S.S. pentru regimul sovietic.

Alături de muncitorimea din fabrici, de ţărănimea muncitoare, de armată şi de tehnicienii laboratoarelor, şi şahiştii sovietici, întâmpină această aniversare cu una din cele mai frumoase realizări: prin comportarea lor excepţională la Campionatul Mondial de anul acesta, ei au cucerit pentru Uniunea Sovietelor, acest campionat, care înscrie marea Patrie a Socialismului şi în acest domeniu, în fruntea ţărilor din lumea întreagă.

Desigur, că acest rezultat excepţional a putut fi obţinut de şahiştii sovietici, numai următor condiţiilor revoluţionare de desvoltare create oamenilor din U.R.S.S. de către regimul sovietic.

Difuzând şahul în masse largi populare, popularizând experienţa maeştrilor consacraţi şi promovând elementele tinere care dovedesc certe aptitudini în acest domeniu, regimul sovietic contribue în modul cel mai efectiv la desvoltarea şi a acestui sport.

Superioritatea şahiştilor sovietici faţă de cei apuseni, se manifestă cu evidenţă cu ocazia tuturor competiţiilor internaţionale, la care şahiştii sovietici ocupă cu consecvenţă primele locuri.

ŞAHUL IN U. R. S. S.

Partida de mai jos s'a jucat în cadrul matchului: U. R. S. S. — Anglia, 1946.

NINEZOINDIANA

Alb: *M. BOTWINNIK*
masa I-a *Negru*: K. Alexander

1. d4, Cf6: 2. c4, e6; 3. Cc3, Nb4; 4. e3, d5; 5. a3, Nb×c3+; 6. b×c3, c5; 7. c×d5, e×d5; 8. Nd3, 0—0; 9. Cge2, b6; 10. a4, Na6; 11. Nd×a6, Cb×a6; 12. Nca3, Tfe8; 13. Dd3, c4; 14. Dc2, Dd7; 15. 0—0, Cab8; 16., Tae1, Cbc6; 17. Ceg3, Ca5; 18. f3, Cab3; 19. e4. Dd×a4; 20. Db2, a5; 21. e5, b5; 22. Nad6, Tee6; 23. e5×f6! Te×d6; 24. f×g7, b4; 25. Te5!, Tae8; 26. f4!, Dad7; 27. De2, Tde6; 28. f5, Te×e5; 29. d×e5, b×c3; 30. f6, Da7+?; 31. Rh1, Cbd4; 32. De3, Tea8; 33. De3×c3, a4; 34. De3×d4!!, Da×d4; 35. Cgf5, h5; 36. Cf5×d4, Te8; 37. Cd4f5, d4; 38. e6 şi Negrul cedează.

Iată o partidă jucată în campionatul Republicei Federative Sovietice Socialiste Ruse:

APĂRAREA SPANIOLĂ

Alb: *P. DUBININ* *Negru*: N. Novotelnov

1. e4, e5; 2. Cgf3, Cbc6; 3. Nfb5, a6; 4. Nba4, Cgf6; 5. 0—0. Nfe7; 6. De2, b5; 7. Nab3, 0—0; 8. c3, d5!?; (vezi diagrama) 9. e×d5, Ng4; 10. d×c6, e4; 11. d4, e×f3; 12. g×f3, Nh3; 13. Tfe1, Tfe8; 14. Ng5, Cfd5; 15. Cbd2!, Cd5×c3!; 16. D×e7!?, Te×e7; 17. Te×e7, Cd5: 18. Te5, Cdf6; 19. Cdeu?, Dd×d4; 20. Ce×f6+, g×f6; 21. Ng×f6, Ddf4!; 22. Teg5+, Rgf8; 23. Ng7+, Re7; 24. Tae1+, Nbc6; 25. Tgg3, Tag8!; 26. Rgf1, Df5; 27. Te4, h5?; 28. Rg2, Dh7; 29. N×e6!, f×e6; 30. Ne5, T×g3+; 31. h×g3, Re8; 32. b4, De7; 33. a3, Rf7; 34. Td4, Dg5; 35. Td7+, Re8; 36. Nf4!, Df5; 37. T×c7, e5?; 38. Ta7. e×f4?; 39. Ta8+, Re7; 40. c7 şi Negrul cedează

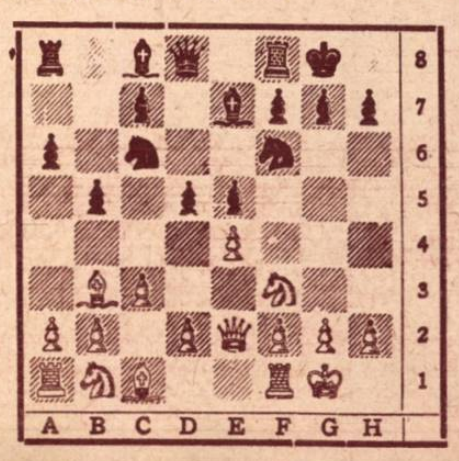

Campionatul R.S.F.S.R. pe 1948 a fost câştigat de *Aratovski şi Iliviţki* cu 10 pcte din 15 posibile urmaţi de: Luiblinski 9½, Novotelnov 9. etc.

COLŢUL PROBLEMEI

Ca şi în jocul practic, Uniunea Sovietică are demni reprezentanţi şi în problemistică. Iată o problemă premiată, a unui tânăr compozitor. **Paul Diaconescu**

F. DIUMEL (Taşkent)
Premiul I.

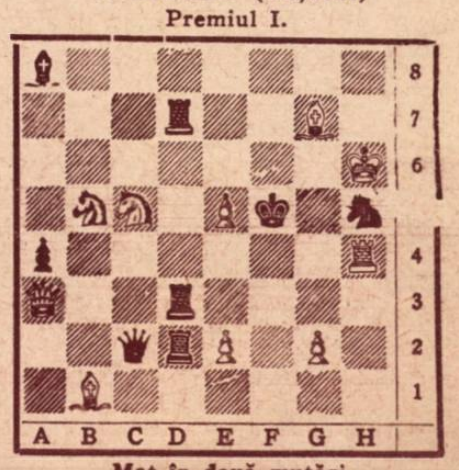

Mat în două mutări

AL DOILEA CONGRES GENERAL ARLUS

Prezidiumul celui de-al doilea Congres General A.R.L.U.S.

IN zilele de 29, 30 și 31 Octomvrie a avut loc la București, cel de-al doilea Congres General al „Asociației Române pentru Strângerea Legăturilor de Prietenie cu Uniunea Sovietelor".

Acest Congres a prilejuit A.R.L.U.S.-ului trecerea în revistă a realizărilor sale de până acum ca și analizarea în profunzime a deficiențelor înregistrate în munca de popularizare în țara noastră a realităților sovietice. A însemnat fără îndoială un mare pas înainte în desvoltarea și lărgirea orizonturilor Asociației, care, în împrejurările noui în care s'a desfășurat Congresul, a înțeles să-și ia noui angajamente pentru viitor, în sensul antrenării maselor largi ale poporului nostru, în lupta pentru pace, dusă de forțele progresului din întreaga lume, în frunte cu Uniunea Sovietelor.

La încheierea lucrărilor Congresului, a fost trimisă Generalissimului I. V. Stalin, o telegramă, prin care congresiștii exprimă genialului conducător al Uniunii Sovietelor, dragostea nețărmurită a poporului român pentru popoarele sovietice, care constitue forța gigantică pe care se sprijină Republica Populară Română, în lupta și munca ei pentru bună stare, pentru un viitor fericit, pentru socialism.

Dl. Serghei Ivanovici Kaftaradze, ambasadorul Uniunii Sovietelor în R. P. R., a fost ales în prezidiul activ al Congresului. D-sa a luat parte în mod activ la lucrările congresului

Congresiștii urmăresc cu deosebită încordare lucrările

La lucrările Congresului au participat un număr impresionant de delegați ai Asociațiilor de prietenie cu Uniunea Sovietelor, din lumea întreagă, precum și o numeroasă delegație sovietică, care a adus poporului român, salutul călduros al popoarelor sovietice. Senatorul belgian A. Boulanger, a adus salutul Asociației Belgia—U.R.S.S.

In cea de-a doua zi a Congresului, Dl. deputat Leonte Răutu, membru în Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român, a făcut o cuprinzătoare expunere asupra „Realizărilor istorice ale regimului sovietic"

REALITATEA ILUSTRATA

SOCIETATEA NAȚIONALĂ DE EDITURĂ ȘI ARTE GRAFICE „DACIA TRAIANĂ" Str. CONST. MILLE Nr. 5—7—9

Nr. 39
DUMINECĂ 7 XI 1948
LEI 25